Nr. 134. Piątek, 14 Czerwca 1912. Rok 102.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Haussmanna l. 9. — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K,	ćwierćrocznie	8 K — h,	rocznie	24 K,	ćwierćrocznie	6 K,
półrocznie	16 K,	miesięcznie	2 K 70 h,	półrocznie	12 K,	miesięcznie	2 K.

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 80 h. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28 maja b. r. nadać najmiłościwiej w bośniacko-hercegowińskiej służbie politycznej naczelnikowi powiatowemu I. klasy, dr. Adamowi Przybyłowiczowi, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa, oraz w bośniacko-hercegowińskiej służbie sądowej, starszemu radcy sądowemu dr. Mikołajowi Krzyżanowskiemu order Żelaznej Korony III. klasy z uwolnieniem od taksy, a sekretarzowi sądowemu Janowi Bernadzikowskiemu, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Obwieszczenie.

Autoryzacya techników asekuracyjnych.

Stosownie do § 18 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych i Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 3 lutego 1895 Dz. u. p. nr. 23, o autoryzacyi techników asekuracyjnych obwieszcza się niniejszem: że Rudolfowi Matjašičowi w Wiedniu, urzędnikowi powszechnego lud. Towarzystwa ubezpieczenia „Uniwersale", dr. Walterowi Grossowi, elewowi matematyki praskiego miejskiego Zakładu ubezpieczeń na życie i na rentę w Pradze, Bogusławowi Hrušce i dr. Emilowi Schönbaumowi w Pradze, udzielona została jako technikom asekuracyjnym urzędowa autoryzacya i że wymienieni złożyli przepisaną przysięgę, mianowicie pierwsi dwaj w Namiestnictwie w Wiedniu, dwaj zaś następni w Namiestnictwie w Pradze.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 13 czerwca.

Rada państwa.

Z Izby posłów.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby w dalszym ciągu rozpraw nad pragmatyką służbową rozdział IV., odnoszący się do zmian w stosunku służbowym i rozwiązania tego stosunku, przyjęto w brzmieniu komisyi, po odrzuceniu poprawek, postawionych do §§ 87 i 88 co do stanu pozasłużbowego urzędników, starających się o mandat poselski.

Również przyjęto rozdział V. (kary za przekroczenie obowiązków) w brzmieniu komisyjnem i tem samem załatwiono część pierwszą o urzędnikach.

Z kolei przystąpiła Izba do części drugiej o sługach państwowych.

Po referencie p. Čechu, który zalecał przyjęcie tych postanowień według propozycyi komisyi, zabrał głos p. Burzival.

Następnie przemawiał p. Forstner, uzasadniając swój wniosek mniejszości. Na tem obrady przerwano.

P. Minister sprawiedliwości, dr. Hochenburger odpowiedział na interpelacyę p. Neumanna i tow. w sprawie zmiany austryackiej ustawy egzekucyjnej.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Następne we wtorek, dnia 18 b. m.

Koło polskie a obóz chrześciańsko-społeczny.

Poln. Corr. ogłasza komunikat, otrzymany z Prezydyum Koła polskiego o wymianie zdań, która odbyła się dnia 12 b m. między reprezentantami Zjednoczenia chrześciańsko-społecznego, a członkami Prezydyum i komisyi parlamentarnej Koła polskiego.

Rozprawiano nad stanowiskiem obu klubów w sprawie traktowania przedłożeń wojskowych i prowizoryum budżetowego. Przy tej sposobności rozważano możliwość obstrukcyi ruskiej i poruszono sprawę pisma klubu ukraińskiego do Zjednoczenia chrześciańsko-społecznego, jakoteż sprawę odpowiedzi na to pismo.

Obecni na konferencyi członkowie Zjednoczenia oświadczyli członkom Koła polskiego, że Zjednoczenie nie myśli mieszać się w *meritum* sporu i w stosunki krajowe galicyjskie, że więc odpowiedź na pismo klubu ukraińskiego była tylko grzecznem przyjęciem tego pisma do wiadomości, a nie zwracała się pod żadnym względem przeciw Kołu polskiemu.

Chrześciańsko społeczni trwają przy swem poprzedniem zapatrywaniu, że obstrukcya nie jest dopuszczalna jako środek walki parlamentarnej.

Z komisyi wojskowej.

Komisya wojskowa ukończyła dyskusyę nad §§ 8—10 ustawy wojskowej i przyjęła je w brzmieniu uchwalonem przez Sejm węgierski, odrzucając wszystkie wnioski o zmianę.

P. Eugeniusz Lewicki wniósł o odroczenie obrad póty, póki jasne nie będzie, czy przedłożenia wojskowe na Węgrzech będą załatwione.

Przewodniczący p. Pogacznik oświadczył, iż wniosek taki jest według regulaminu niedopuszczalny.

Następnie p. E. Lewicki wniósł, aby posiedzenie zamknięto. Wniosek ten odrzucono wszystkimi głosami przeciw 3, poczem rozpoczęto dyskusyę nad rozdziałem III.

Z komisyi budżetowej.

Komisya budżetowa prowadziła wczoraj w dalszym ciągu dyskusyę generalną nad prowizoryum budżetowem.

P. Wassilko dokończył swą mowę rozpoczętą na onegdajszem posiedzeniu, poczem p. Dniestrzański uczynił wniosek o zamknięcie posiedzenia. Wniosek ten odrzucono w głosowaniu imiennem.

Następnie przewodniczący dr. Korytowski odczytał pismo p. Stanka, zgłaszające wniosek dodatkowy do prowizoryum budżetowego w sprawie rozdziału kontyngentu spirytusowego na okres 1912—1913.

P. Diamand zaprotestował przeciw odczytywaniu tego pisma i wniósł, aby komisya uznała postępowanie przewodniczącego za niedopuszczalne.

P. Kramarz polemizując z tymi wywodami p. Diamanda wskazał na to, iż każdemu członkowi przysługuje prawo zapowiedzenia wniosku.

Konrad Machczyński.

(Kartka do życiorysu ś. p. Konrada Machczyńskiego, ostatniego Prokuratora b. Senatu polskiego, autora dzieł prawniczych i innych).

Społeczeństwo polskie, w ubiegłym roku, poniosło dotkliwe straty przez zgon mężów, dostojnych życiem i działalnością, poważnych dla gruntownej wiedzy, zacnych zasad i czystości charakteru. Dość wspomnieć tutaj świeże mogiły na cmentarzu Powązkowskim w Warszawie, prof. Kaszewskiego, Kazimierza Prószyńskiego (Promyka), Zygmunta Glogiera, a w końcu miesiąca czerwca, świeżo usypaną mogiłę nad zwłokami Konrada Machczyńskiego, w którego osobie, można rzec, łączyły się ujmująco, wszystkie powyżej wspomniane przymioty dusz wzniosłych.

Machczyński Konrad był prawnikiem w wyższym stylu, tak dla pism swoich, któremi wzbogacał literaturę prawniczą, jakoteż ze względu na ważne stanowisko ostatniego Prokuratora, jakie w polskim zajmował senacie. Opuścił je zaś dobrowolnie w 1876 r., skoro reformatorzy zabrali się na dobre do przerobienia naszego świątłego i poważnego sądownictwa, na modłę, o całe niebo niżej stojącego sądownictwa w Rossyi.

Autor „Poglądów na ludowe sądownictwo w Polsce", nie mógł się pogodzić z nowymi stosunkami, a nazywając narzuconą reformę sądownictwa ostatecznym ciosem, zadanym autonomii Królestwa Polskiego, ustąpił z urzędu i oddał się pracy społecznej i literackiej.

Machczyński czerpał swoje powołanie prawnicze przedewszystkiem z głębokiego poczucia sprawiedliwości, jakie cechowało całe jego życie, a po części może i z tradyeyi rodzinnej. Pradziad jego stryjeczny, Franciszek Machczyński, był konsyliarzem konfederacyi Radomskiej, z której jednak niebawem wystąpił, bo cele jej nie odpowiadały jego przekonaniom i dążeniom narodowym. W roku 1768 zanosił protesty i manifesty do akt grodzkich, w ziemi Dobrzyńskiej w Lipnie, przeciwko gwałtom i nadużyciom ambasadora rossyjskiego, księcia Repnina, względem konfederacyi i Sejmów. Szczegółowe wiadomości o tem, podaje historyk Henryk Schmitt, w swoich „Dziejach Polski XVIII. i XIX. wieku" (Tom III., str. 234, wydanie krakowskie, w 1866 r.).

Ojciec Konrada, Marceli Apolinary, h. Machwicz, chociaż dziedzic na rodzinnym Sosnowie, w gubernii płockiej, nie pozostał jednak na roli. Zamiłowanie do nauki poprowadziło go na Uniwersytet warszawski, na wydział prawny, za dziekanatu Wincentego Bandtkiego; a gdy w roku 1821 ukończył nauki z zaszczytnym dyplomem, przyznającym mu stopień magistra obojga praw i administracyi krajowej, przyjął od młodszego brata Ignacego spłatę majątku i wszedł do sądownictwa. Zakończył urzędowanie swoje po wielu latach w Warszawie, jako radca stanu i sędzia sądów appelacyjnych w Królestwie Polskiem, a rozpoczął je w mieście gubernialnem Płocku.

W roku 1825 zaślubił Ewę Honoratę, córkę cześnika Stefana Luboradzkiego i Antoniny z Łąckich. Dziewiętnastoletnia małżonka, krewna konfederatów barskich i legionistów, wnuczka po kądzieli generała Tańskiego, którego imię wyryto wśród imion wodzów z armii Napoleona, na łuku tryumfalnym *(l'Arc de l'Etoile)* w Paryżu, wniosła w dom męża gorący patryotyzm, umysł wzniosły i wielkie cnoty niewieście.

Młodzi małżonkowie osiedli w Płocku, a ich pierwszym synem był Konrad.

Chłopiec od dzieciństwa odznaczał się wielkiemi zdolnościami, żywym temperamentem, poetyczną wyobraźnią, — a z ochotą do nauk łączył szlachetną odwagę i upodobanie w ćwiczeniach sportowych. Gimnazyum gubernialne ukończył w Płocku, ze srebrnym medalem, za rozprawę w języku rossyjskim, na temat wyznaczany corocznie przez miejscowy okrąg naukowy dla młodzieży, kończącej szkołę.

Ucisk narodowości polskiej w publicznem wychowaniu, skłonił go do zawiązania z kolegami w VII. klasie kółka ochronnego, dla czytania książek polskich i uczenia się historyi; wydawano też w jednym, pisanym egzemplarzu humorystyczne pismo *Muchę*.

Na razie nie odkryto związku; wielkie też było zdziwienie, kiedy po wielu latach znalazła się wzmianka o tem kółku uczniowskiem, najprzód w książce literata rossyjskiego Berga, wydanej wkrótce po powstaniu, i wycofanej z obiegu; a potem w książce rossyjskiej M. B. Ustinowicza: „Zmowy i zamachy na życie namiestnika Berga".

W roku 1843 Machczyński wstąpił na tak zwane kursy prawne w Warszawie. Właściwie był to jedyny wydział uniwersytecki, jaki podówczas otrzymało Królestwo Polskie, za usilnem staraniem Aleksandra Thisa, naczelnego prokuratora rządzącego senatu, Antoniego Wyczechowskiego, głównego dyrektora komisyi rządowej sprawiedliwości i Ignacego Turkułła, ministra sekretarza stanu Królestwa Polskiego.

Kursy prawne trwały tylko lat sześć, bo już w roku 1846 skasowano tę jedyną, wyższą naukową instytucyę, z powodu niełaski rządu dla kształcącej się w niej myślącej i poważnej młodzieży.

Machczyński ukończył kursy z dyplomem w roku 1845; a gdy w roku 1888 wychowańcy kursów prawnych obchodzili uroczyście pięćdziesięcioletni jubileusz w Warszawie, żyli jeszcze z dawnych jego, bliżej mu znanych kolegów: ks. Wincenty Popiel, Arcybiskup warszawski, Michał Rogoziński, prezes departamentu warszawskiej Izby sądowej, Edward Leo, mecenas i redaktor *Gazety Polskiej*, Kajetan Mijakowski, prezes trybunału handlowego, Kazimierz Skrzetuski, członek sądu okręgowego, Feliks Chruszczakowski, mecenas przysięgły i inni.

Machczyński nie poprzestawał na nauce prawa w Warszawie; uzupełnił swoje wykształcenie w Uniwersytecie berlińskim i w *Ecole de Droit* w Paryżu, oraz w planowo odbywanych podróżach po środkowej Europie.

Z całym zapałem żądnego wiedzy umysłu, zabrał się do pracy na wydziale prawnym w Paryżu; słuchał też kursu znakomitego wtedy autora i profesora ekonomii politycznej, Barbiego, studyował w Kolegium francuskiem i w Sorbonie, uczęszczał na wykłady Franc'a i Laboulaye'a, a jednocześnie pracował w Bibliotece cesarskiej przy ulicy Richelieu'go.

Machczyński, jako umysł samodzielny i głębszy, najwięcej zawdzięczał własnej pracy nad sobą; to też, choć czerpał nauki u obcych, widzimy zawsze w pismach jego myśl skierowaną do potrzeb i dobra własnego narodu. Idee jego prawodawcze opierały się o najwznioślejsze prawdy religijne i filozoficzne, i zda się wrodzoną mu była zasada, którą dziś amerykański psycholog Ralph Waldo Trine tak głośno podnosi, że „tam, gdzie idzie o słuszność lub bezprawie, nigdy żadna kwestya nie może być rozstrzygniętą ostatecznie i nieodwołalnie, dopóki nie zostanie rozstrzygniętą sprawiedliwie".

W dziełach Machczyńskiego widniała też gruntowna znajomość starożytnej kultury rzymskiej, która dała światu właściwą jurisprudencyę w ustawach Justyniana; ale duch jego nawskróś chrześciański, unosił się ponad paragrafy świątłą psychologią myśliciela, kochającego ludzkość i jej najwyższe przeznaczenie. Ci, co ściślej z nim obcowali i bliżej znali subtelność jego zdolności i szczytne od młodości marzenia o służbie dla kraju, upatrywali w nim poważny materyał na męża stanu.... Ale praca na drodze dyplomacyi narodowej była dla Polaka zamkniętą. Młody marzyciel pozostał więc na stanowisku prawnika.

W sądach poprawczych rozpoczął urzędowanie, najpierw w Janowie Podlaskim, a następnie w Warszawie. Sądy te obarczały urzędnika pracą nadmierną, a umieszczone w warunkach niehygienicznych, obok więzień, o mało w czasie epidemii tyfusowej, nie pozbawiły go życia.

W wiele lat potem, Machczyński, wspominając o tym okresie swego urzędowania, nazywał go okresem, skazanego na ciężkie roboty, winowajcy. Nie wspomniał jednak, ile studyów głębokich poczynił na tym posterunku, jak umiał odnaleźć i wykazać nędzę i ciemnotę, jako najpierwsze motywy zbrodni, ile kęsów chleba wcisnął w rękę skazańca. Ślady jego szlachetnych doświadczeń odzwierciedliły się potem w jego pismach prawodawczych, w jego mądrych zarządzeniach, jakie poczynił jako prezes zarządu Osad rolnych — instytucyi, rozciągającej opiekę nad małoletnimi przestępcami.

W roku 1853 powołany został przez komisyę rządową sprawiedliwości do komitetu, utworzonego dla zbadania projektu procedury kryminalnej i cywilnej. Już też wtedy prace jego z historyi i filozofii prawa, ukazujące się w *Gazecie Sądowej*, w jego licznym komitecie redakcyjnym przez długie lata po-

W dyskusyi zabrał także głos p. Dniestrzański, któremu przewodniczący zwrócił uwagę, że p. Stanek i Diamand cofnęli swe wnioski, dyskusya więc jest bezprzedmiotowa. Mimo to p. Dniestrzański przemawiał dalej i podjął wniosek p. Diamanda jako swói. Poparł go p. Wassilko. Zapanował niepokój i posiedzenie przerwano.

Po przerwie p. Dniestrzański skończył swe wywody, poczem znów uczynił wniosek o zamknięcie posiedzenia. Wniosek ten odrzucono w głosowaniu imiennem.

Następnie przemawiał p. Malik, którego wywody wypełniły resztę posiedzenia.

Dziś zbiera się komisya na dalsze obrady.

Z komisyi gospodarczej.

Komisya gospodarcza obradowała nad zaprowadzeniem loteryi klasowej.

P. Kolischer zauważył, że loterya klasowa ma tę korzyść w porównaniu z liczbową, że mniej animuje ludność i przenosi ciężary na klasy bardziej zamożne. Ponieważ wśród ludności istnieje potrzeba gry, lepiej jest jeśli grę w drodze urzędowej zmonopolizuje się dla celów publicznych, niżby ludność miała uciekać się do losów zagranicznych.

P. Diamand pragnie wyjaśnień co do systemów loteryi klasowej i stawia wniosek o zniesienie loteryi liczbowej.

P. Minister Zaleski oświadczył, że z pewnością wolałby, gdyby można natychmiast znieść loteryę liczbową. Niestety P. Minister nie może się na tę sprawę zapatrywać z czysto idealnego stanowiska, lecz musi dbać także o dochody Państwa. Dziś loterya liczbowa daje 18 milionów dochodu rocznie. Zarząd państwowy nie może więc z tego dochodu zrezygnować bez rekompensaty. Chcąc usunąć loteryę liczbową, należy dać rekompensatę przez zaprowadzenie loteryi klasowej. Co do szczegółów, Rząd trzymać się będzie systemów wypróbowanych w Prusiech. Nie jest rzeczą odpowiednią, by plany gry petryfikować w ustawie, ponieważ projekty zmieniają się i muszą być zastosowane do danych warunków.

P. Minister wyraził nadzieję, że sprawę uda się możliwie szybko załatwic. To, o czem marzyły poprzednie parlamenty, powinien parlament ludowy możliwie szybko przeprowadzić.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Z innych komisyj.

W komisyi finansowej wygłosił wczoraj p. Licht referat o zmianie ustawy o podatku osobisto-dochodowym.

Komisya podatkowa rozpoczęła wczoraj dyskusyę szczegółową nad podatkiem automobilowym i uchwaliła pierwszych sześć paragrafów.

W komisyi kolejowej P. Minister kolei żelaznych oświadczył, że program sanacyi kolei państwowych uchwalony w roku 1901, jest już przedawniony wobec upaństwowienia wielu linij kolejowych i olbrzymiego rozwoju ruchu. Środki, jakie w ostatnich latach obrócono na ten cel, nie odpowiadały w samej rzeczy racyonalnej polityce inwestycyjnej. Wydatna działalność inwestycyjna jest nieodzowna ze względu na rentowność, a wykonywanie inwestycyj powinno odbywać się według ściśle ułożonego planu i w duchu zaspokojenia rzeczywistych potrzeb. Należy więc w czas starać się o odpowiednie środki.

P. Minister przedłożył wkońcu spis koniecznych w najbliższych latach inwestycyj na kolejach Państwa.

Szef sekcyi w Ministerstwie skarbu p. Engel dawał wyjaśnienia finansowe.

Na tem obrady przerwano.

Z klubów i stronnictw.

Stronnictwo chrześciańsko-społeczne uchwaliło oświadczyć się za rychłem załatwieniem przedłożeń wojskowych w komisyi i w plenum, ze względu na stanowisko mocarstwowe państwa i na życzenie ludności, które czeka na dwuletnią służbę.

Komisya parlamentarna jednolitego klubu czeskiego odbyła wczoraj po południu posiedzenie celem wysłuchania sprawozdania o konferencyach poszczególnych klubów w sprawie głosowania nad przedłożeniami wojskowemi. Po krótkiej dysknsyi uchwalono decyzyę definitywną powziąć na posiedzeniu, które odbędzie się we wtorek dnia 18 b. m. po południu.

Klub Włochów liberalnych ze względu na to, że sprawa włoskiego Wydziału prawniczego nie została załatwiona oraz ze względu na postępującą rzekomo slawizacyę na południu Monarchii postanowił głosować przeciw przedłożeniom wojskowym i prowizoryum budżetowemu.

Klub posłów dalmatyńskich postanowił głosować przeciw przedłożeniom wojskowym, ponieważ czas służby przy marynarce ma i nadal wynosić 4 lata, a ciężar ten w przeważnej części spadnie na Dalmatyńców, zmiana zaś tego postanowienia jest niemożliwa.

Rewizya regulaminu obrad sejmowych na Węgrzech.

Hr. Stefan Tisza dokonał dnia 11 b. m. niepośledniego dzieła. Do tej chwili mówiło się o pogromie obstrukcyi — odtąd zaś można mówić o jej usunięciu. Sejm węgierski bowiem, pośpiesznie odrabiając swe *pensum*, uchwalił rewizyę regulaminu obrad.

Rewizya wprowadza znaczne zmiany, a właściwie zaostrzenia. Wnioski nagłe stawiać odtąd będzie można w Sejmie jedynie dla przyspieszenia ważnych przedłożeń. Izba, jeśli przynajmniej 150 posłów tego zażąda, przedłużyć można czas trwania posiedzeń aż do 16 godzin dziennie i dopiero po upływie tego czasu zarządzić może posiedzenie tajne. Mowcom nie wolno zbaczać od przedmiotu; imienne głosowania dopuszczalne są tylko wyjątkowo; przerwy 5-minutowe przed głosowaniami zostają zniesione. Przewodniczący może z upoważnienia Izby odmawiać głosu w celach prostowania, w sprawie regulaminu i t. p., „jeżeli z prawa przemawiania chce poseł korzystać, wyłącznie w celu hamowania obrad". — Enuncyacye prezydenta, odczytanie wniosków i interpelacyj, jakoteż zatwierdzenie protokołu przeniesione być mają na koniec posiedzenia. Tak samo więc obstrukcya słowna, jak obstrukcya techniczna staną się wprost niemożliwemi.

Zmiany przytoczone zamknięto w dwu paragrafach, a wystylizowanie ich nie nastręczyło partyi pracy żadnych kłopotów, wypadało bowiem tylko przepisać to, co — z dwoma ograniczeniami — uchwaliła była swego czasu koalicya. Owe ograniczenia zaś polegały w ujęciu w ściśle granice czasu trwania mocy obowiązującej tych przepisów i w wyłączeniu ich mocy przy obradach nad sprawami zagranicznemi. Te dwa wyjątki okazały się ciężkimi błędami i dlatego dzisiejsza większość Sejmu postanowiła się z nich otrząsnąć. Koalicya przeprowadzając rewizyę regulaminu, miała nie Sejm, lecz siebie samą na myśli. O podobny egoizm nie chce być posądzoną dzisiejsza partya pracy. Wyłączenie zaś spraw zagranicznych z pod mocy nowego regulaminu nie miałoby żadnego uzasadnienia, jak to zresztą przyznać muszą pp. hr. Andrassy, hr. Apponyi i Fr. Kossuth, którzy swego czasu tylko z niechęcią punkt ów przyjęli.

Geneza uchwalonej świeżo reformy jest także ważna. Byłoby grubą niekonsekwencyą polityczną, a nawet czynem niemoralnym, gdyby przywódcy opozycyi zwracali się teraz przeciwko temu, co ongi sami uchwalili, choć swoją drogą w podobnych położeniach trudno liczyć na konsekwencyę. Być może, przewidywał to hr. Tisza, gdy z fotelu prezydyalnego przeszedł na swe miejsce poselskie, by jako mowca złożyć świadectwo najgłębszemu swemu przekonaniu.

Dla hr. Tiszy walka przeciw obstrukcyi jest niemal artykułem wiary narodowej. Jakoż na tem stanowisku pozostawał on zawsze. Już jako młody człowiek ofiarował swe usługi dla walki z obstrukcyą. Ale wówczas do walki tej nie przyszło.

Jako prezydent ministrów śmiało podjął krucyatę i — został ostatecznie pobity. Obecnie po raz trzeci podejmuje próbę. To są — wedle własnych zwierzeń Tiszy — trzy najważniejsze etapy jego politycznego żywota, w nich jego główne zadanie. A jak wiara nie dozwala w nieszczęściu zwątpić, tak też przeświadczenie, iż spełnia najważniejszy w danej chwili obowiązek, użycza hr. Tiszy sił do wytrwania w wojowniczym swym zapale bez względu na poniesione przedtem klęski. W odmęt walki rzucił on kapitał 30-letnich swych doświadczeń i tej siły moralnej, jaką w owym czasie nagromadził. Nie dziw też, że mowa jego sprawiła niebywałe wrażenie. Wszyscy posłowie podnieśli się z miejsc i co chwila gromko oklaskiwali mowcę.

I jest nadzieja, że hr. Tisza tym razem nie nadarmo zaklinał Izbę „na wszystko. co Węgrowi jest święte", by dano posłuch jego słowom, nie dopiero wtedy, gdy będzie zapóźno. Dziś nie uda się tak łatwo, jak przed laty ośmiu wzburzyć umysłów. Wtedy bez wielkich trudów przeniósł hr. Apponyi nienawiść swą do hr. Tiszy na kraj cały. Sytuacya zmieniła się. Nad krajem przesunął się okres rządów koalicyjnych, pozostawiając po sobie rozgoryczenie powszechne. Kraj aż lżej odetchnął oswobodzony od dwuznaczności ery koalicyjnej. Pokonawszy szczęśliwie niebezpieczeństwa konfliktów wojskowych, będzie mógł obecnie Sejm na podstawie nowego regulaminu oddać się spokojnie i bez przeszkód spełnieniu wielkich swych gospodarczych i kulturalnych zadań.

Walka przeciw obstrukcyi była konieczna, lecz nie dla samej walki. Jako cel większości wskazał Tisza poważną, pokojową, owocną pracę parlamentarną i jeśli opozycyi istotnie dobro kraju leży na sercu, to zaniecha ona donkiszoteryi i na gruncie nowych faktów dokonanych weźmie udział w pozytywnej pracy.

Apostoł pokoju.

Dnia 12 b. m, o godzinie 8 minut 30 rano zmarł w Paryżu Fryderyk Passy, nestor i wielki chorąży nowoczesnego ruchu pokojowego. Był niewiele młodszy od tego ruchu, świeżo bowiem w posiadłości swej Neuilly sur Seine obchodził 90-tą rocznicę urodzin. Wcale czerstwy jeszcze i rzeźki, żywo do ostatka interesował się zdarzeniami.

Przyszły apostoł pokoju ujrzał światło dzienne w Paryżu, w rok po śmierci Napoleona W. 1822. Idea, której oddał swe życie na usługi, zapuszczała zaledwie korzenie, gdy Passy zaciągnął się pod jej sztandar. Jakże odmienny stan jej dzisiejszy! Setki organizacyj pacyfistycznych oplotły niemal cały świat cywilizowany, pacyfistyczne związki międzyparlamentarne i naukowe liczą tysiące członków i nawet już na polu polityki ruch ten zaznaczył się, czego wymownym dowodem instytucya sądu rozjemczego w Hadze. Prawda, że nie udało się idei pokojowej mimo wszystko zdeptać bożka wojny; lecz ileż mu odjęła sposobności do zbierania krwawego żniwa, jak bardzo ukróciła jego srogość!

Passy miał lat 45, gdy wykładem swym w *Ecole de Médecine* zainaugurował we Francyi propagandę, która później rozwinęła się tak znakomicie. Oczywiście dawno już przedtem był Passy wyznawcą idei pokojowej. Z opowiadań w kole rodzinnem o krwawych wyprawach Napoleona nabrał wstrętu do wojny, a oddawszy się studyom ekonomii umocnił w sobie wstręt ów jeszcze bardziej, ujrzawszy jak zgubnie oddziaływa zawieszo-

---

tem zasiadał, zwracały uwagę powag ówczesnej publicystyki w Warszawie.

Awans na stanowisko sekretarza senatu w r. 1859 nie umniejszył mu pracy, gdyż obok obowiązków urzędu, powierzano mu inne, ważniejsze roboty, których rodzaj był przyjemniejszy, a zakres rozleglejszy i wyższy.

Rozbudzające się wtedy życie polityczne, nadzieje lepszej przyszłości dla kraju, szybko idące po sobie w ciągu kilku lat następnych, związane z tem wypadki spodziewane, przygotowywane i wprowadzane reformy prawodawcze we wszystkich niemal gałęziach zarządu Królestwa, ożywiały, podniecały ducha narodowego i zachęcały każdego prawego Polaka do prac i usiłowań, mogących, chociaż w najskromniejszym zakresie, przynieść pożytek Ojczyźnie.

Gazeta Warszawska drukowała wtedy w r. 1861 obszerniejszą pracę Machczyńskiego „O listach żelaznych, czyli glejtach i o formie odwoływania się od wyroków i postanowień sądów karnych". Praca ta wyszła też w osobnej odbitce u Gebethnera i Wolffa.

Tegoż roku został wezwany przez komisyę rząd. sprawiedliwości do nadesłania uwag co do zmian, jakie należałoby poczynić w obowiązującym od r. 1884 kodeksie kar głównych i poprawczych. Naczelny prokurator rozdzielił tę pracę między siebie i urzędników niektórych; Machczyńskiemu, lubo najmłodszemu, dostały się zasady ogólne i przestępstwa obrazy religii.

Gdy w r. 1861 komitet prawodawczy w Petersburgu wygotował projekt praw dla cesarstwa o sądownictwie wojenno-morskiem i rozesłał go prawnikom do poczynienia uwag, — Machczyńskiego uwagi, w imieniu X. dep. rząd. senatu poczynione, przyniosły senatowi podziękowanie W. Ks. Konstantego, jako przewodniczącego w komitecie.

(Dokończenie nastąpi).

---

77)

CZARODZIEJKA Z GUILDO.

(*Pierre Sales. Le trésor du Guildo*).

Część druga.

XI.

(Ciąg dalszy).

Klaudyusz zawsze był gotów, uszczęśliwiony pretekstem podróży i tem, że mógł się kształcić, obznajamiać z biegiem interesów. Odmawiał zresztą udziału w zyskach Joëgo, ale zapewniając, że wkrótce poprosi go, aby na seryo przyszedł mu z pomocą.

— Jak i kiedy zechcesz — odpowiadał Australczyk z prostotą. — Twoje postępowanie z ojcem tak uczciwe, tak szczere, spotęgowałoby moją ufność w ciebie, gdyby to było możliwe.

Co spotęgowało przedewszystkiem zaufanie Fergussona a zdumiewało wszystkich dawnych znajomych i rodzinę Klaudyusza, to, że z dnia na dzień, bez słowa skargi, zmienił zupełnie dawny tryb życia, stosownie do nowej swojej sytuacyi. Wściekły, że chcąc się oswobodzić od kontroli syna, musiał wypłacić panu Fergussonowi pożyczone sumy, pan Champagney nie dawał Klaudyuszowi nic więcej prócz umówionej renty tysiąca franków miesięcznie. I Klaudyusz żył bardzo skromnie w swoim klubie, nie wstępując już nigdy do sali gry, chodząc piechotą, w jedynem ubraniu, jakie sobie zamówił, na cały sezon, nosząc nieświeże rękawiczki i koszule, których nie posyłał do prania do Anglii, co jak wiadomo, jest koniecznym obowiązkiem dla złotej młodzieży. Nie widywano go na żadnych zebraniach i biesiadach. A przecież nie miał już wcale miny smutnej, znudzonej, jak poprzednich miesięcy; a skoro przypadek go sprowadził w towarzystwo dawnych przyjaciół i dawnych panienek, które bawią się chętnie z młodymi ludźmi, był uprzejmy, jak dawniej, ale nie pozwalał sobie na żadne zachcianki.

— Jest zajęty kobietą z towarzystwa.

Było to zdanie ogólne, przyjaciół tak samo jak rodziny. Nikomu się nie zwierzał, nawet Joëmu, z którym spędzał większą część dnia.

Betsy witała go zawsze bardzo czule. Ona także wierzyła w tajemniczą namiętność Klaudyusza dla kobiety z towarzystwa i ta wierność, ta dyskrecya podnosiła go w jej oczach na poetyczne wyżyny bohatera romansu. Och! gdyby wiedziała, że tą wielką damą była skromna szwaczka, zawsze niezmiennie ubrana w czarną gładką sukienkę, z figurą nieco już pochyloną od ciągłej pracy, z oczami zmęczonemi od nocnego czuwania, z palcami pokłótymi przez igły!...

A Klaudyusz takie postępy poczynił w przyjaźni z panią Fergusson, że zwierzała mu się z ochotą sprzedania jak najprędzej drugiego pałacyku, utworzenia sobie w ten sposób kapitału na dochód osobisty, jako podarunek od męża. Klaudyusz czytał w jej myślach, odgadywał głębokie życzenie młodej kobiety, aby się uczynić niezależną od męża i przysięgłby na to, że dnia pewnego odeszle go do Melbourne, gdy nie będzie już się mogła niczego spodziewać po jego szczodrobliwości.

Ale na cóż odkrywać to wszystko przed Joë! Czemu wnosić smutek w duszę przyjaciela, który obecnie czuł się szczęśliwy?... A zresztą, mógł się mylić, macierzyństwo nastąpi prędzej czy później i może serdeczniej zbliży tę uroczą egoistkę do męża.

Otóż dnia tego, Joë kończył przeglądać swoją korespondencyę, gdy drzwi prowadzące do pokoju jego żony. i te, które wiodły do przedpokoju, otwarły się jednocześnie. Betsy się zjawiła jak mgławica w sukni z białej koronki, a służący oznajmiał wizytę pana Klaudyusza Champagney, „w sprawie niecierpiącej zwłoki".

— Założę się, że znalazł mi nabywcę! — zawołała wesoło Angielka.

I rozkazawszy wprowadzić Klaudyusza, poszła ucałować męża w szyję.

— Och! jakżebym się cieszyła! — szepnęła — widzisz, to byłyby pieniądze na moje osobiste wydatki... Nie potrzebowałabym ciebie ciągle prosić...

Joë uśmiechał się, bardzo szczęśliwy, gdy Klaudyusz wszedł mówiąc:

— Przepraszam panią, że przeszkadzam, ale chodzi tu o pani osobisty interes...

— Ma pan nabywcę!... Domyśliłam się?...

— Tak, pani: moja siostra, wice hrabina de Preuilly byłaby uszczęśliwiona stając się pani sąsiadką.

— Och! w takim razie szybko dojdziemy do porozumienia! — oświadczyła Betsy.

Joë tymczasem pytał:

— Czy i dla ciebie znajdzie się tam pokoik, kochany Klaudyuszu?

— Tak sądzę — odrzekł Klaudyusz naiwnie.

— A zatem, wiesz, za jaką cenę kupiłem ten pałacyk. Aby was mieć za sąsiadów, wyrzekam się z ochotą wszelkiego zysku..... Nieprawdaż, Betsy?

Betsy miała ochotę się skrzywić. Trzydzieści lub czterdzieści tysięcy zysku wielkąby jej zrobiło przyjemność; ale doprawdy i to coś było warte, że będzie miała blisko siebie rodzinę, której mąż z chęcią ją powierzy, gdy będzie zmuszony wracać do Australii; to jej oszczędzi pobytu u brata, od którego się oswobodziła prędzej, niż Fergusson mógł się tego spodziewać, ponieważ w gruncie rzeczy kochała i słuchała tylko siebie

ne nieustannie nad państwami niebezpieczeństwo wojny na dobrobyt ludów. Nastręczyła mu się zresztą również jako publicyście sposobność do zadokumentowania niejednokrotnie swych poglądów podczas wojny krymskiej i wojny włoskiej w r. 1859.

Ale przez szereg lat zajmował się Passy tylko doraźnie sprawą pokoju. Dopiero od wspomnianego wykładu w *Ecole de Médecine* począwszy, przeistoczył się w agitatora. Z całym rozmachem wystąpił wówczas (1867) przeciwko wojnie, na którą zanosiło się między Francyą a Prusami z powodu tz. kwestyi luksemburskiej. Wojnę uważano już nawet powszechnie za nieuniknioną. Passy zwrócił się wtedy w liście otwartym do redaktora *Tempsa*, p. Neftzes, Alzatczyka, wzywając go, by zapośredniczył między narodem niemieckim i francuskim przez zorganizowanie ligi pokojowej.

List Passyego wywarł potężne wrażenie. Pod jego wpływem powstał nietylko w Niemczech i Francyi, lecz w całej wogóle Europie tak silny ruch ku ochronie zagrożonego pokoju, że wojna z powodu kwestyi luksemburskiej stała się niemożliwą. Dalszym sukcesem Passyego było, że utworzona *ad hoc* organizacya, przemieniła się w stałą, dając początek organizacyom rozgałęzionym z czasem w całej Europie. Prawda, że w trzy lata później młoda instytucya miała niestety sposobność przekonać się, że niema dość sił, by opanować rzeczywiście żywiołowe wybuchy antagonizmów międzynarodowych. Gorzki ten zawód wynagrodziła sobie do pewnego stopnia później, niewątpliwie bowiem jest w znacznej mierze zasługą pacyfistów, że dotąd nie przyszło do ponownej próby sił pomiędzy Francyą a Niemcami.

W r. 1887 wybrany został Passy do Izby deputowanych, w której przez lat 8 zasiadał. Jako poseł znalazł sporo sposobności do propagowania umiłowanej idei. W r. 1887 wystąpił w Izbie z wnioskiem wzywającym rząd, by z innemi państwami zawierał traktaty, mocą których wszelkie sprawy sporne poddawanoby sądom rozjemczym. Wniosek wzbudził — formalną wesołość; w pismach posypały się drwinki, a jednak już w rok później przyjęto go znaczną większością i w tymże roku udało się Passyemu pospołu z Randalem Cremerem położyć podwaliny pod unię międzyparlamentarną. Cremer, który tę samą, co Passy, ideę reprezentował w angielskiej Izbie gmin, przybył z gronem kolegów do Paryża, aby z Passym i jego adherentami porozumieć się co do możliwości anglo-francuskiego sądu rozjemczego. Na zjeździe wyłoniła się myśl o szerszych jeszcze ramach i już po roku ukonstytuować się mogła unia międzyparlamentarna, licząca obecnie 3640 członków, a zasilana subwencyami przez 17 rządów.

Brał odtąd Passy stale udział we wszystkich konferencyach i kongresach pokojowych, odgrywając w nich rolę jeśli nie faktycznego, to duchowego kierownika. Dopiero po ukończeniu 86 lat życia pozwolił sobie na wypoczynek, nie przestając wszakże śledzić dalszych postępów dzieła, które jemu głównie zawdzięczało swój początek.

Co zaś uczynił dla pokoju jako mowca i pisarz, tego trudno ująć w krótkie słowa. Napisał kilkadziesiąt dzieł, setki broszur, tysiące artykułów, wygłosił niezliczone mnóstwo mów — a wszystko to dla jednego celu, dla propagandy pokojowej.

Jako organizator idei, którą co prawda przyszłość dopiero opromieni pełnią blasku, przejdzie Passy do historyi. Należy mu się tam miejsce za to, że całe życie poświęcił torowaniu drogi przepowiedniom Chrystusowym o jednym pasterzu i jednej owczarni

---

KRONIKA.

Lwów, 13 czerwca.

Kalendarz.

Piątek (14 czerwca):

Bazylego. — Przedzimira. — Justyny.

Wschód słońca o godzinie 3 18 rano, zachód słońca o godzinie 7 30 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 26 stopni C.

— **JE. P. Namiestnik dr. Michał Bobrzyński** wyjechał wczoraj wieczorem w sprawach urzędowych do Wiednia.

— **Z Uniwersytetu.** Pp. Abraham Harlig z Czortkowa w Galicyi i Leon Rappaport z Krakowa, kand. adw. otrzymali w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktorów praw, a p. Józef Makary Lubczyński z Blachowni (Królestwo Polskie), stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Bóbrce z grupy gmin wiejskich, rozpisało Prezydyum Namiestnictwa na dzień 26 sierpnia b. r.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem, o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom starostwo.

— **Prawo publiczności.** P. Minister wyznań i oświaty nadał I. — III. pryw. gimn. realn. z polskim językiem wykł. Tow. Macierzy szkolnej i T. S. L. w Orłowej, prawo publiczności na r. 1911/12.

— **Program II. Zjazdu lekarzy rządowych w Austryi,** który się odbędzie w Krakowie w dniach 24, 25 i 26 czerwca b. r.: W przeddzień Zjazdu t. j. w niedzielę 23 b. m. odbędą się obrady centralnego wydziału Związku lekarzy rządowych, a mianowicie: o godzinie 9 przed południem i o godz. 3 po południu w sali posiedzeń krakowskiego Towarzystwa lekarskiego (ul. Radziwiłłowska 4). O godz. 9 wieczorem zebranie zapoznawcze uczestników Zjazdu (z paniami) w sali restauracyjnej hotelu Saskiego (ul. Sławkowska).

W poniedziałek 24 b. m. w dużej sali starego teatru (ul. Jagiellońska 1): O godz. 9 przed południem uroczyste otwarcie Zjazdu. 1. Przemówienia powitalne. 2. Prof. dr. Jurasz, Lwów „O twardzieli". 3. Krajowy inspektor sanitarny dr. Franciszek Kulhavy, Praga: „Znaczenie medycyny społecznej dla lekarzy rządowych". 4. Dr. Filip Eisenberg, Kraków: „Zwalczanie chorób zakaźnych, a nowoczesna bakteryologia" O godz. 3 po południu: Zwiedzanie miasta Krakowa i jego historycznych zabytków, pod kierownictwem kraj. Związku turystycznego. O godz. 9 wieczorem: Uroczyste przyjęcie uczestników Zjazdu przez gminę m. Krakowa.

Wtorek 25 b. m. w sali krak. Towarzystwa lekarskiego (ul. Radziwiłłowska 4): O godzinie 9 przed południem: 5. Dr Adolf Horst, konsulent sanitarny w Ministerstwie robót publicznych, Wiedeń: „Hygiena przemysłu górniczego i ochrona ustawowa robotników górniczych i hutniczych w Austryi". 6. Dr. Julian Bory, starszy lekarz powiatowy, Drohobycz: „Uwagi rozpoznawcze co do duru osutkowego". 7. Dr. Tomasz Janiszewski, fizyk miasta Krakowa; krajowy inspektor sanitarny dr. Kalikst Krzyżanowski, Lwów; krajowy inspektor sanitarny, radca Rządu dr. Maks Winter, Wiedeń: „Potrzeby publicznej służby zdrowia w zamierzonej reformie administracyi przy władzach politycznych". O godzinie 3 po południu w sali wykładowej Zakładu anatomii patologicznej: 8. Radca Rządu kraj. inspektor sanitarny dr. Maks Winter, Wiedeń: „Gruźlica jako choroba ludowa" (z demonstracyami obrazów świetlnych i kinematograficznych). 9. Radca Rządu dr. Gustaw Paul, Wiedeń: „Znaczenie sanitarno-policyjne rzekomej ospy krowiej dla handlu mlekiem" (z demonstracyami drobnowidowemi). 10. Prof. dr Leon Wachholz, Kraków: „Wykład z dziedziny toksykologii sądowej" (z demonstracyami).

Środa 26 b. m. w sali krakowskiego Towarzystwa lekarskiego: O godz. 9 przed południem: 11. Starszy lekarz powiatowy dr. Opieński, Lwów: „O potrzebie natychmiastowego zaprowadzenia nauki o hygienie i somatologii w seminaryach nauczycielskich w Austryi". 12 Starszy lekarz powiatowy dr. Hans Kaan, Morawska Ostrawa: „Nowoczesny humanitaryzm a wielki przemysł", studyum z hut żelaznych w Witkowicach. 13. Zakończenie Zjazdu. Po południu: Wycieczka koleją do salin w Wieliczce i przyjęcie uczestników Zjazdu przez komitet zjazdowy.

Czwartek 27 bm. Wycieczki: a) do Tatr i Zakopanego; zwiedzenie lecznic dra Chramca i dra Dłuskiego, ewentualnie wycieczka do Morskiego Oka; b) do Witkowic dla zwiedzenia tamtejszych wielkich hut i kopalń.

Za udział w wycieczkach osobna opłata. Bliższych wyjaśnień udzieli biuro wywiadowcze w domu Towarzystwa lekarskiego (Kraków, ul. Radziwiłłowska 4).

— **Stowarzyszenie konsumcyjne i gosp. funkcyonaryuszy kolejowych »Ekonomia«** odbędzie walne zgromadnenie 15 b. m., o godzinie 5 po południu w sali gimnastycznej szkoły kolejowej.

— **Towarzystwo śpiewackie »Echo«** we Lwowie rozpisuje z okazyi 25 letniego jubileuszu konkurs na najlepszy utwór koncertowy na chór męski *à capella* o dowolnej objętości z tekstem polskiego poety.

O nagrody — a to: pierwszą w wysokości 300 kor., drugą 200 kor. i trzecią 100 kor, jakoteż czwartą i piątą w formie zaszczytnego odznaczenia — ubiegać się mogą tylko polscy kompozytorowie. Utwory konkursowe mają być oryginalne, dotąd nigdzie nie wykonywane, a należy je nadsyłać polecone pod adresem: Ludwik Janowski, Lwów, komisaryat śródmieścia, z dodatkiem „na konkurs jubileuszowy „Echa", najpóźniej do dnia 10 września b. r. Utwory mają być zaopatrzone godłem, tak samo koperty, zawierające imię i nazwisko, tudzież miejsce zamieszkania kompozytora. Nagrodzone, oraz wyszczególnione utwory, stają się własnością „Echa" i nie mogą być przez przeciąg jednego roku, od ogłoszenia wyniku konkursu drukowane lub wykonywane przez inne towarzystwa śpiewackie. Utwory nagrodzone, wykonane zostaną na koncercie jubileuszowym „Echa„ w jesieni b. r. Utwory nie nagrodzone, a nie odebrane do końca b. r. stają się własnością „Echa". Skład *jury* ogłoszony zostanie w swoim czasie we wszystkich polskich dziennikach.

— **Otwarcie składnicy pocztowej.** Z dniem 1 lipca zaprowadza dyrekcya poczt i telegrafów w miejscowości Dobrotów, należącej do okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Łanczynie, składnicę pocztową z rozszerzonym zakresem czynności i służbą doręczań. Składnica ta połączona będzie z urzędem pocztowym w Łanczynie za pomocą tygodniowo sześciorazowego posłańca pieszego.

— **Produkcya szkoły muzycznej p. Heleny Ottawowej,** odbędzie się w sobotę, 15 b. m., w sali Kasyna miejskiego. Program wypełnią uczniowie i uczenice klas fortepianowych i klasy skrzypcowej. Bilety wcześniej do nabycia w składzie nut W. Zadurowicza, ul. Akademicka, 8.

— **Z kolei.** Dyrekcya kolei państwowych w Stanisławowie donosi: Uwzględniając życzenie publiczności zaprowadza się z dniem 15 czerwca bieżącego roku pociągi kąpielowe l. 1229 i 1230 między Stryjem i Morszynem. Pociągi te kursować będą codziennie od 15 czerwca do 15 września włącznie i prowadzić będą wozy II. i III. klasy. Odjazd ze Stryja o godz. 2 po południu; przyjazd do Morszyna o godz. 2 22 po południu, odjazd z Morszyna o godzinie 5 po południu, przyjazd do Stryja o godz. 5 24 po południu.

— **Macierz Polska.** W wydanem sprawozdaniu z działalności Macierzy Polskiej za rok 1911 czytamy, że od początku istnienia Macierzy wydano 187 książek w 1,202.500 egzemplarzy, rozeszło się zaś 1,101.242 egzemplarzy. Samego „Pana Tadeusza" wydano w r. 1911 znowu 10.000 egzemplarzy. Cyfry te świadczą o tem, jak ogromne znaczenie oświatowe ma Macierz, która książeczkami swojemi trafiła już do najuboższych warstw społeczeństwa polskiego

Kuratorem Macierzy jest JE. P. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni, do Rady nadzorczej należą Ich Ekscel. Najprzew. ks. Arcybiskup Bilczewski, Andrzej ks. Lubomirski, dr. Stanisław Głąbiński, oraz prof. Uniwersytetu dr. Wilhelm Bruchnalski. Przewodniczącym Rady wykonawczej jest JM. Rektor Uniwersytetu lwowskiego dr. Ludwik Finkel, jego zastępcą członek Wydziału krajowego dr. Tadeusz Pilat, sekretarzem zaś dr. K. Wojciechowski.

— **Na budowę pomnika Juliusza Słowackiego** we Lwowie złożyli w czasie od 1 kwietnia do 15 maja b. r.: Rada miejska m. Lwowa, jako pierwszą ratę subwencyi 2000 koron. Za marki listowe Słowackiego nadesłali: dr. Błażej Jurkowski ze Lwowa 40 kor. 32 hal., dr. F. Krček z Zakopanego 5 kor. 76 hal., prof. W. Jankowski ze Śniatyna 31 kor. 56 hal., uczniowie Zakładu chyrowskiego (2 rata) 31 kor., prof. Ludmira Nowicka ze Lwowa 23 kor. 4 hal., uczenice Zakładów naukowych W. Niedziałkowskiej we Lwowie 82 kor. 92 hal., Agnieszka Pacelowa z Nowego Yorku 2 kor., gimnazyum VIII. we Lwowie 12 kor. 20 hal., nadto drobnymi datkami 3 kor.

— **W stacyi doświadczalnej dla przemysłu fermentacyjnego** przy państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie odbędzie się w dniach od 1 do 14 lipca b. r., w godzinach od 8 — 12 przed południem i od 3 do 6 po południu, dwutygodniowy kurs zawodowy dla owoców. Nauka na tym kursie obejmować będzie: 1. zbieranie, sortowanie, pakowanie i przechowywanie owoców; 2. umiejętne zasady konserwowania owoców; 3. mikrobiologię fermentacyjną; 4. suszenie owoców, wyrób marmolad, galaret, konserw i soków owocowych, win owocowych, napojów bezalkoholowych, wódek owocowych i octu; 5. ćwiczenia w pracowni chemicznej, bakteryologicznej i owocowej; 6. wycieczki do pobliskich zakładów, przerabiających owoce.

W kursie uczestniczyć mogą zarówno mężczyźni, jak i kobiety razem w liczbie 25. Opłata wynosi 10 koron (dla kandydatów z innych państw 20 kor.). W wypadkach zasługujących na uwzględnienie, mogą być kandydaci tutejsi uwolnieni od całej, lub połowy opłaty. Nadto składa każdy uczestnik kursu przy zapisie na środki naukowe szkoły 2 kor. Zgłoszenia przyjmuje kierownictwo stacyi doświadczalnej przy państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie, ul. Gołębia, l. 20, I. piętro.

△ **Ucieczka obłąkanego.** Zarobnik Mikołaj Szczudło, umysłowo chory, zamieszkały przy ul. bocznej Murarskiej l. 4, uciekł onegdaj z domu i błąka się po mieście. Zbiegły jest brunet średniego wzrostu, ubrany w ciemne ubranie w paski i jasny kapelusz filcowy.

△ **Zgubiono.** W ulicy Zborowskich czarny portfel, zawierający 330 koron, koncesyę rzeźnicką i kartkę zastawniczą; p. Antoni Pilat książkę służbową; przy bramie pl. Powystawowego dwie portmonetki, zawierające 20 koron, 2 znaczki z pralni i kluczyk wertheimowski; w Rynku czarny pulares, zawierający 90 hal. i trzy klucze; w ul. Hetmańskiej bronzową damską portmonetkę, zawierającą 9 kor. i znaczki pocztowe; na Zamku torebkę czarną, zawierającą pulares z 20 koronami, 3 chusteczki i klucz; w ogrodzie miejskim złoty zegarek damski; w ul. Grodeckiej walizę z czarnej skóry, zawierającą ubranie marynarkowe, kapelusz, płaszcz i dwie szczotki i drobiazgi; w ul. Karnej pulares z 10 koronami i receptami; portfel, zawierający 250 kor.

△ **Znaleziono.** W dorożce nr. 290 czarny pulares, zawierający 8 kor. 18 hal.; w ulicy Grunwaldzkiej czarną torebkę z lusterkiem; w ul. Krakowskiej 13 kluczy na kółku; w ul. Karola Ludwika klucz od kasy ogniotrwałej; w ul. Grodeckiej czarny pulares, zawierający 1 kor. 34 hal.; w restauracyi na pl. Powystawowym portmonetkę z pieniędzmi. Do odebrania ul. Zyblikiewicza l. 5, parter na prawo.

△ **Defraudant.** Zbiegł ze Lwowa Antoni Porczyński kierownik sklepu gal. akc. Tow. naftowego „Montan". Porczyński kręcił się przez jakiś czas w kołach sportowych, założył następnie w lokalu restauracyi pod Szkowronem kabaret Wiatrak, zbankrutował jednak i stracił na tem wiele pieniędzy. Obecnie uciekł ze Lwowa pozostawiwszy na bruku żonę z trojgiem dzieci. Szkontrum, przeprowadzone w sklepie Tow. „Montan" wykazało, że Porczyński zdefraudował na szkodę Towarzystwa około 15.000 koron. Za zbiegłym rozpisano listy gończe.

△ **Utonięcie w stawie Pełczyńskim** Wczoraj po południu w czasie kąpieli znalazł śmierć w głębinie stawu Pełczyńskiego artylerzysta, którego nazwiska nie zdołano sprawdzić, a dwóch innych topiło się również, ale ich ocalono. Wymieniony artylerzysta zdaje się nie umiał pływać, wskoczył na głębię i znikł na czas dłuższy. Drugi żołnierz rzucił się na ratunek, mijały minuty a on też nie wypływał na powierzchnię, wreszcie trzeci zagłębił się w wodę, by obu ratować. Świadkowie wypadku byli tak oszołomieni, że niewiedzieli co robić. Wreszcie dwaj żołnierze wypłynęli, rzucono się na ratunek i wyciągnięto ich. Po chwili zdołano ich odratować, artylerzysta wypłynął też na powierzchnię wody, wyciągnięto go i ratowano, ale bez skutku. Zwłoki jego odstawiono do kostnicy szpitala garnizonowego.

Przed stawem Pełczyńskim powstało skutkiem wypadku olbrzymie zbiegowisko.

△ **Zaginiona dziewczynka.** Dwunastoletnia Helena Ostrowska, wysłana z Zadwórza porannym pociągiem do Lwowa jeszcze dnia 10 b. m., do tej chwili nie zjawiła się u swej matki, p. Maryi Ostrowskiej, zamieszkałej przy ul. Panieńskiej l. 34. Dziewczynka jest wysokiego wzrostu, blondynka o niebieskich oczach, ubrana w czarną sukienkę, w kapeluszu białym, opasanym krepą i w żółte meszty na bosych nogach.

△ **Głuchoniemą dziewczynkę,** izraelitkę, liczącą około 9 lat, która błąkała się wczoraj w ul. Hetmańskiej, przytrzymano i oddano w opiekę komisaryatowi II. dzielnicy.

△ **Wodowstręt.** Zaszedł we Lwowie drugi już wypadek wodowstrętu w ciągu kilku ostatnich tygodni. Pierwszy dotyczył dziewczynki, pokąsanej przez wściekłego psa w ulicy Snopkowskiej. Przed tygodniem zaś stwierdzono znów w szpitalu chorobę tę u chłopca, którego ojciec przyprowadził z powodu objawów duszności. Okazało się, że chłopak uległ wodowstrętowi, pokąsany niedawno przez jakiegoś psa, co jednak przed rodzicami zataił. W roku bieżącym było we Lwowie aż 26 wypadków pokąsania przez wściekłe psy.

△ **Upadek z rusztowania.** Zajęty na budowie domu u zbiegu ulic Szpitalnej i Kazi-

---

samej. Zgodziła się więc na zdanie męża i Klaudyuszowi powierzono rozpoczęcia układów.

Po takim wstępie, sprawy musiały pójść szybkim krokiem, tembardziej, że pan Champagney, który przyczyniał się w połowie do kupna pałacu, nie chciał sprawy przeciągać, w obawie, żeby Fergusson się nie rozmyślił. Interes był znakomity dla nabywców.

Przez kilka dalszych tygodni Klaudyusz widział ojca, siostrę i szwagra tak samo serdecznych, jak dawniej, którzy mu schlebiali, radzili się go, nazywali „kochanym Klaudyuszem... poczciwym Klaudyuszem..." a nawet mu winszowali: „Okpiłeś prawie twego przyjaciela Fergussona".... Wszyscy byli uszczęśliwieni. Klaudyusz w samej rzeczy oszczędził im około czterdziestu tysięcy franków, za co mogli sobie kupić konie, powozy, urządzić stajnię i wozownię. Klaudyusz był niezrównany!

I skoro tylko młodzi małżonkowie zamieszkali przy ulicy Prony w pokoju tymczasowo urządzonym, talenty Klaudyusza, znajomość pierwszorzędnych magazynów paryskich, dobry gust jego, zostały na wszystkie sposoby wyzyskiwane. Nie mogli się obejść bez niego. On sam okazywał się także serdeczny, nie bardzo zresztą wierząc w szczerość powrotu tych uczuć. I zmieniło się to rzeczywiście prawie nagle, gdy usługi Klaudyusza nie były już konieczne. Wystarczyła uwaga przyjaciółki Berty, krytykującej cenę jednego z mebli.

— Jakto! Zapłaciliście za tę komodę dwa tysiące franków? Za komodę całkiem nową z nowymi bronzami? A w hotelu Drouot sprzedają stare, cudowne, które nie przekraczają ceny tysiąca franków.

(Ciąg dalszy nastąpi).

mierzowskiej robotnik, Floryan Gabryluk, spadł wczoraj z rusztowania na 4 piętrze, złamał nogę i odniósł bardzo silne potłuczenia. Śledztwo wykazało, iż powodem upadku było niedostateczne zabezpieczenie rusztowania. Gabryluk tylko temu zawdzięcza życie, że nie spadł wprost na ziemię, lecz spadał kolejno z rusztowania na rusztowanie i zatrzymał się na I. piętrze.

Pogotowie Tow. ratunkowego przewiozło go do szpitalu powszechnego.

△ **Śmiertelne poparzenie.** P. Joanna Dannowa, żona naczelnika ogrzewalni w Podwołoczyskach, zamieszkała we Lwowie przy ul. Króla Leszczyńskiego, czyściła dziś rano dywany naftą. Z niewiadomej na razie przyczyny, nafta we flaszce eksplodowała, a płomienie ogarnęły w jednej chwili suknię p. Dannowej. Zanim pospieszono z ratunkiem pani D. stała prawie cała w płomieniach.

Zawezwane pogotowie Tow. ratunkowego odwiozło ją w stanie beznadziejnym do szpitala powszechnego.

△ **Samobójstwo ucznia.** W zaroślach na górze Pełczyńskiej powiesił się wczoraj uczeń III. klasy szkoły realnej, Klemens Presz.

— **Kolej elektryczna.** Wkrótce będzie zbudowana jak donosi *Czas*, kolej elektryczna Dubowce-Maryampol-Uście Zielone-Krościatyn. Będzie to pierwsza w kraju normalnotorowa kolej elektryczna. Długość trasy wynosić będzie 30 klm., pędzona będzie siłą 22 tysięcy koni parowych, elektryczność wytwarzać się będzie przy zyskaniu spadu Dniestru. Kolej ma znaczenie strategiczne, będzie bowiem w stanie przerzucić znaczne oddziały ku obronie mostów w Jezupolu, na Bystrzycy w Stanisławowie i Niżniowie. Korzyści ekonomiczne już dziś stają się widoczne; projektowane są fabryki cementu w Trościańcu z 1400 robotnikami, dachówek, cegieł i drenów w Uściu Zielonem z 362 robotnikami, a w Krasiejowie fabryka gipsu, wapna i kopalnia białego i czarnego alabastru z 500 robotnikami. Spodziewać się należy uprzemysłowienia Naddniestrza. Projektowano początkowo celem skrócenia trasy budowę pięciokilometrowego tunelu od Ościa do Zadarowa, lecz 4-milionowy budżet nie pozwolił na to.

— **Lot Berlin-Wiedeń.** Z Wiednia donoszą: *Jury* konkursu Berlin-Wiedeń przyznało pierwszą nagrodę Hirthowi za przebycie całej przestrzeni (łącznie nagroda wynosi 40.000 kor i 16.000 marek), drugą Csakayowi (około 7000 i 9000 m.). Hirth otrzymał nadto honorową nagrodę miasta Wiednia, nagrodę ks. Zygmunta Pruskiego i ma pretensyę do nagrody niem. ministra wojny. Csakay otrzymał nagrodę ks. Fryderyka Leopolda Pruskiego i krajową Dolnej Austryi.

— **Echa strasznego wybuchu.** Jednoroczny ochotnik Hoffmann, który odniósł zranienia podczas wybuchu prochu w Wöllersdorfie, zmarł — jak donoszą z Wiednia — dziś w nocy.

— **Zbierajmy książki i pisma polskie.** Polska Liga narodowa nadesłała nam komunikat następujący: W r. 1910 podjęło Koło lwowskie polskiej Ligi narodowej zacną i godną powszechnego poparcia myśl zbierania książek i pism polskich, zwłaszcza ludowych i przesyłania tychże rodakom, przebywającym na obczyźnie. Apel owczesny do społeczeństwa naszego, dzięki poparciu prasy, nie pozostał bez skutku i już kilka pokaźnych przesyłek doszło za pośrednictwem P. L. N. do rąk niezamożnych emigrantów. Z wielu stron, nietylko z Ameryki, ale i z bliższych kolonij polskich, n. p. ze Spiżu na Węgrzech, z Bośnii i t. p. upominają się o dalsze przesyłki. — Należy przeto wszystkie zbędne książki, broszury i pisma polskie, których tyle wala się bezużytecznie po domach, nadsyłać lub znosić do księgarni Gubrynowicza i Syna, ulica Teatralna 9 we Lwowie, która ofiarnie podjęła się bezinteresownego pośrednictwa w tej ważnej dla P. L. N. sprawie.

— **Kapelusze myślenickie.** Od wieków, w sympatycznej podgórskiej mieścinie Myślenicach — istniał przemysł kapeluszniczy. Do niedawna wyrabiano tam tylko prymitywne kapelusze dla ludu wiejskiego całej prawie góralszczyzny i Podhala, a nawet Słowacy ze strony węgierskiej chodzili w kapeluszach myślenickich. Mali kupcy na Stradomiu i na Kazimierzu w Krakowie, wyzyskiwali biednych kapeluszników myślenickich do najwyższych granic. Dzięki energii kilku szlachetnych jednostek, a szczególniej posła Średniawskiego i ks. Lubomirskiego, dzięki poparciu Wydziału krajowego i Ministerstwa robót publicznych przez dostarczenie części funduszów, zbudowana i urządzona została przed rokiem w Myślenicach, wielka fabryka kapeluszy męskich filcowych i włosiennych. Fabryka urządzona wedle najnowszych wymagań techniki, jest własnością Towarzystwa udziałowego, do którego należą przedewszystkiem rękodzielnicy i kapelusznicy myśleniccy i szereg osobistości, które kapitałem swoim poparły to przedsiębiorstwo i wyrabia kapelusze wszelkiego gatunku, od najtańszych włościańskich, skończywszy na najwybredniejszych, lekkich, niezwykle gustownych kapeluszach dla wielkich miast.

Teraz w rękach społeczeństwa leży przyszłość tej fabryki.

Jak dotychczas po stronie kupiectwa naszego, fabryka ma bardzo słabe poparcie. Liga Pomocy przemysłowej, do której Spółka kapelusznicza myślenicka zwróciła się o wyjednanie zbytu, wzywa jak najgoręcej społeczeństwo do poparcia tej zdrowej, współdzielczej, fabrycznej produkcyi.

— **Nowa gazeta polska w Kijowie.** Redakcya wychodzącego w Płoskirowie *Tygodnika Polskiego* zostanie przeniesiona z dniem 15 czerwca b. r. do Kijowa, przyczem tygodnik ów ma być przekształcony na gazetę codzienną, która wychodzić będzie p. t. *Gazeta Kresowa*. Będzie to drugie polskie pismo codzienne obok *Dziennika Kijowskiego*.

Wielkie miasta. Biorąc za podstawę ostatnie obliczenia i nazywając wielkiemi miasta liczące przynajmniej po 100.000 mieszkańców, jest takich miast na kuli ziemskiej obecnie 341. Z nich prawie dokładnie połowa, bo 171 przypada na Europę, 97 na Azyę, 61 na Amerykę, 4 na Australię a 8 na Afrykę. Miast liczących najmniej po milionie ludności jest 20, z których po 8 jest w Europie i Azyi, 3 w Ameryce północnej a 1 w Ameryce południowej. 41 miast ma więcej niż po pół miliona ludności a 280 od 100.000 do 500.000 mieszkańców. Najwięcej miast wielkich jest w Europie środkowej i zachodniej, nad zachodniemi brzegami Morza Śródziemnego, w północno-zachodniej Ameryce, w Azyi Wschodniej i w Indyach. Przeważna liczba wielkich miast znajduje się w umiarkowanej strefie półkuli północnej. Najwięcej na północ położonem wielkiem miastem w Europie jest Helsingsfors pod 60° 10' szerokości a miastem milionowem Petersburg pod 59° 56' szerokości, w Ameryce najwięcej na północ położonem miastem wielkiem jest Winnipeg pod 50° a milionowem Chicago pod 41° 50 szerokości. W Azyi najwięcej na północ położonem wielkiem miastem jest Kirin pod 43° a milionowem Pekin pod 39° 54' szerokości. Najwięcej na południe położonem miastem wielkiem jest Melbourne w Australii pod 37° 50' szerokości południowej.

Kronika prowincyonalna.

§ W seminaryum nauczycielskiem męskiem w Sokalu odbędą się wpisy na pierwszy rok 25 b. m. po południu od godziny 3 do 6 i 26 b. m. przed południem od 9 do 12.

Przy wpisach należy przedłożyć: a) metrykę urodzenia, na dowód ukończonego 13 roku życia; b) ostatnie świadectwo szkolne; c) świadectwo moralności wrazie przerwy w naukach; d) świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza powiatowego; e) dwa rodowody.

Egzamin wstępny rozpocznie się 26 b. m. o g. 3 po południu.

§ Egzamin dojrzałości w pryw. gimn. OO Jezuitów w Bąkowicach pod Chyrowem, odbył się pod przewodnictwem radcy Dworu dr. Emanuela Dworskiego od 3 — 7 czerwca, a od 8 — 11 pod przewodnictwem dyrektora Franciszka Ksawerego Kusia z Przemyśla. Świadectwo dojrzałości otrzymali: Andrasz Józef (z odzn.), Axentowicz Filip, Bieda Jan, Biliński Władysław, Błaszczyk Władysław (z odzn.), Chobrzyński Stanisław, Choynowski Witold, Czauderna Tadeusz (z odzn.), Deskur Jan (z odzn.), Domański Zygmunt-Dorda Jan (z odzn.), Dunikowski Stanisław, Filip Stanisław, Gluziński Lech, Górkiewicz Stanisław, Gromnicki Kazimierz, Hinzinger Gustaw, Hobot Leon, Horodyński Eustachy, Jakubowski Henryk, Kieszkowski Kazimierz, Korecki Eugeniusz (z odzn.), Korzeniowski Władysław, Krzyszkowski Tadeusz, Lachiewicz Tadeusz, Lasek Jan, Ledwos Jan, Linderski Henryk, Lubaczewski Jan, Łobodziński Stanisław, Macios Stanisław (z odzn.), Majcher Walenty (z odzn.), Niewiadomski Stanisław, Piątek Stanisław, Pożakowski Wiesław, Pragłowski Józef (z odzn.), Prokuski Walenty (z odzn.), Schnür-Pepłowski Stanisław (z odzn.), Sołtan Bohdan (z odzn.), Starosolski Michał, Starowieyski Ludwik (z odzn.), Strzelecki Tadeusz, Świdrygiełło-Świderski Władysław, Turbak Piotr (z odzn.), Zbiegień Franciszek (z odzn.), Zbiegień Tadeusz.

§ Egzamin dojrzałości w gimnazyum w Wadowicach odbył się w dniach od 1—4 czerwca pod przewodnictwem inspektora krajowego dr. Karola Opuszyńskiego. Świadectwa dojrzałości otrzymali: Bendetz Herman, Bujak Adam, Cieplik Paweł, Dużniak Józef, Froncz Stanisław, Gabryl Maksymilian, Gergowich Władysław, Glücksmann Józef, Graca Franciszek (z odznaczeniem), Huppert Wiktor (z odznaczeniem), Jankowski Mieczysław, Kublin Karol, Münz Aron, Nidecki Jan, Szymeczko Józef, Uhler Józef, Węda Michał (z odznaczeniem), Wielgus Ignacy (z odznaczeniem), Wyrwalski Władysław, Zajiček Jan.

Kronika zagraniczna.

* Strajki. Strajk marynarzy zorganizowanych — jak donoszą z Bordeaux — należy uważać za ukończony.

Z Londynu donoszą, że ogólna liczba strajkujących wynosi 45.000.

* Odsłonięcie pomnika cara Aleksandra III. Z Moskwy donoszą: Wczoraj odbyło się tu wśród ogromnego przepychu odsłonięcie pomnika cara Aleksandra III. w obecności carstwa, carowej wdowy, następcy tronu i innych członków domu carskiego, dostojników dworu, naczelników władz wojskowych i cywilnych, oraz tłumów publiczności. Przybyło 80 deputacyj, w tem bułgarska i serbska, które złożyły wieńce na pomniku. Przed uroczystością odsłonięcia odbyła się rewia wojskowa i nabożeństwo odprawione przez metropolitę.

Pomnik przedstawia cara w płaszczu, z koroną na głowie i insygniami cesarskiemi w ręku; cały spoczywa na granicie.

* Więzienia kobiece w Stanach Zjednoczonych. W ostatnich czasach w Stanach Zjednoczonych istnieją i rozpowszechniają się więzienia kobiece nowego typu, które nie mają nic wspólnego ani co do zewnętrznego wyglądu, ani organizacyi wewnętrznej, z ponuremi instytucyami zeszłego stulecia. Dążąc do tego, aby nie gnębić przestępców, ale ich poprawiać, władze więzienne troszczą się tak o fizyczną, jak i moralną stronę więźniów.

Cele więzień widne, czyste, pełne słońca. W wolnych chwilach więźniowie zbierają się w dużym, zacisznym pokoju, zawierającym dobrze zaopatrzoną bibliotekę.

W zajęciach więziennych pierwsze miejsce zajmuje ogrodnictwo i sadownictwo. Prócz tego uwięzione kobiety pracują w przędzalniach i zajmują się wyrabianiem materaców. Łatwo zrozumieć, jak pomyślne rezultaty daje praca tego rodzaju.

Notatki literacko-artystyczne.

Włoch o Polsce. Żywsze zainteresowanie się prasy i opinii włoskiej sprawami naszemi datuje się mniej więcej od roku, od chwili założenia przez Radę narodową w Rzymie Biura prasowego. Prasa włoska coraz częściej zamieszcza dłuższe lub krótsze artykuły odnoszące się do spraw polskich. Przed paru dniami pisaliśmy o powstaniu w Rzymie „Circolo italo-polacco“ (Związku włosko-polskiego)— do którego należą bardzo wybitne jednostki z inteligencyi włoskiej.

Dziś spotykamy znowu w prasie włoskiej dwa dłuższe artykuły pana U. L. Morichini'ego. W *Corriere d' Italia* z dnia 23 maja poświęcił p. Morichini gorące wspomnienie Bolesławowi Prusowi. W dłuższym artykule podaje jego życie i kreśli wyczerpującą sylwetę Prusa jako pisarza. Z artykułu tego przekonywamy się nietylko o jego gruntownej znajomości dzieł Prusa — lecz wogóle naszych współczesnych powieściopisarzy.

W *Corriere d' Italia* z dnia 4 b. m. pisze p. Morichini o wydzieleniu Chełmszczyzny. Artykuł ten odznacza się znajomością gruntowną istotnego stanu rzeczy w Chełmszczyźnie — oraz dziejowego podłoża, a napisany z takiem serdecznem ciepłem dla Polski — jak rzadko spotkać można w prasie zagranicznej.

Wiemy, że p. Morichini jest gorącym przyjacielem Polski. Dla bliższego zapoznania się z nami przybył w ubiegłym roku do Warszawy, gdzie badał położenie i zapoznał się z życiem naszem.

Adam Pogonowski: „Nastroje“. Lwów 1912. Nakładem księgarni Zieńkowicza i Chęcińskiego.

P. Pogonowski pisze w jednym wierszu („Biesiada“):

„Werwy dość mamy i złota dość mamy
Niech żyje młodość, ochota!
Smutkiem niech gryzą się obdarte chamy
I im podobna hołota.“

A gdzie indziej znowu:

„Uwierz lepiej w swe własne zalety,
Kochaj wino i piękne kobiety.
Użyj życia i młodości do syta,
Nim cię starość zaskoczy przeżyta(?!)“

Te dwie próbki wystarczą chyba, aby dać pojęcie o wysokim „poziomie“ tych rymowanych i nierymowanych historyj p. Pogonowskiego.

(j. pietrz.) **Antoni Langie.** „Elfryda“. Nowele i fantazye. — Spółka nakładowa „Książka“. Kraków. 1912.

Utalentowany poeta nie posiada talentu nowelistycznego, czego najlepszym dowodem tom „Elfryda“. Szereg obrazków prozą, pisanych na zimno, koncentrujących mniej lub więcej szczęśliwe spostrzeżenia, zabarwione jednak do pewnego stopnia tendencyjnością, niezawsze są zgodne z psychologią interpretowanego przedmiotu. Postacią, wziętą z życia, jest niewątpliwie bohater pomieszczonej na wstępie noweli, ów Wiatak, stróż nocny, opowiadający powracającej w nocy grupie młodych lekkoduchów historyę powierzonej jego dozorowi ulicy, sposób jednak filozofowania Wiataka, jego rozumowania na temat celowości, dobra i zła, oraz sceptyczne dociekania nie licują z poczciwą, staromiejską postacią halabardnika. Najlepszą jeszcze nowelą w tomie jest obrazek „Bogowie“, w którym autor przedstawia naiwną mitologię i klasyfikacyę bóstw, dokonanych przez kilkuletnie dziecko. „Elfryda“, „Schadzka“, „Rzeczywistość“ i ironizująca „Zupa więzienna“ dopełniają całości książki.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

We czwartek, d. 13 czerwca, „Majerowie“. — W piątek, 14 czerwca, „Małgorzatka“, komedya w 3 aktach G. Davisa i L. Lipschütza. — W sobotę, 15 czerwca, „Majerowie“. — W niedzielę, 16 czerwca, „Ulubieniec kobiet“. — W poniedziałek, 17 czerwca, po raz pierwszy (nowość) „Napoleon i Józefina“, komedya w 4 aktach z prologiem H. Bahra; — z pp. Feldmanem i Bednarzewską w rolach tytułowych. Abonament nr. 38. — We wtorek, 18 czerwca, „Napoleon i Józefina“. — We środę, 19 czerwca, „Napoleon i Józefina“. — We czwartek, 20 czerwca, po raz pierwszy (nowość) „Precz z kochankami!“ komedya w 3 aktach Stefana Reya. — W piątek, 21 czerwca, „Napoleon i Józefina“. — W sobotę, 22 czerwca, „Precz z kochankami!“

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Jutro, w piątek, d. 14 czerwca, o godz. 7 min. 30 wieczorem „Thais“, J. Masseneta — gościnny występ Ireny Bohuss. — W sobotę, 15 czerwca, o godz. 7 min. 30 wieczorem „Hrabia Luksenburg“ Fr. Lehara.— W niedzielę, dnia 16 czerwca, o godzinie 3 min. 30 po południu „Sztygar“ K. M. Tellera. — O godz. 7 min. 30 wieczorem „Thais“, J. Masseneta; gościnny występ Ireny Bohuss. — W poniedziałek, 17 czerwca, o godzinie 7 min. 30 wieczorem „Noc w Wenecyi“, Jana Straussa. — We wtorek, 18 czerwca, o godzinie 7 min. 30 wieczorem „Tosca“, Pucciniego — gościnny występ Ireny Bohuss i Wł. Malawskiego.

Przegląd prasy.

Czas z dnia 12 czerwca b. r w artykule p. t. „Kredyt w Galicyi“ omawiając ścieśnianie kredytu przez banki pozakrajowe, widzi przyczynę tego w dotkliwym braku gotówki, który panuje dziś w całej Austryi. — Szczególnie zapotrzebowanie Wiednia w gotówkę stało się hasłem do wycofywania zamiejscowych kapitałów z Galicyi. — Jednak galicyjski handel i przemysł wytrzymują dotąd pomyślnie kryzys finansowy. — Banki pozakrajowe, mające filie w Galicyi, nie postępują jednak w myśl interesów finansowych kraju. Operują pieniędzmi Galicyi poza krajem, przyczem narażają nasz handel i przemysł na nieobliczalne w następstwach niespodzianki. — Wobec tego należałoby rozwinąć agitacyę przeciw lokowaniu pieniędzy w bankach pozakrajowych. — Koło polskie powinno zastanowić się nad tymi stosunkami i wysnuć konsekwencyę z zachowania się banków pozakrajowych. — Obce kapitały powinny przychodzić do kraju w roli rzetelnego spólnika a nie w roli najezdcy.

Głos Narodu z 13 czerwca b. r. zwraca uwagę na stosunki w dziedzinie przemysłu gospodniczo-szynkarskiego, stwierdzając, że wysokie opłaty szynkarskie utrudniają w wysokim stopniu prowadzenie tego przemysłu. Zdaniem *Głosu Narodu* konieczną jest akcya przeciw dalszemu udzielaniu koncesyj szynkarskich, a za możliwem ograniczeniem ich liczby. — Równocześnie trzeba podnieść hasło zamykania szynków w niedziele i święta, gdyż zamiast dzisiejszych szynków potrzeba gospód chrześciańskich i domów ludowych, jako środków do szerzenia oświaty i kultury.

Słowo Polskie z dnia 12 czerwca b. r. w artykule p. t. „Niepokojące objawy“ omawiające wystąpienie posła Stapińskiego przeciwko urzędnikom, czyni z tego powodu dziennikom demokratycznym zarzuty, że nie ujęły się za prawami obywatelskiemi licznych zastępów urzędniczych. — Łącząc te fakty z krążącemi pogłoskami, że Sejm nie będzie przez dłuższy czas wcale zwołany i że Rada miejska we Lwowie ma być rozwiązana, wyraża *Słowo Polskie* obawę, że wszystkim podstawom autonomii i swobód obywatelskich grozi niebezpieczeństwo.

Pożegnanie się JE. P. Marszałka kraj. hr. Stanisława Badeniego z urzędnikami Wydziału krajowego.

Ustępujący Pan Marszałek krajowy hr. Stanisław Badeni, chcąc pożegnać się z urzędnikami Wydziału kraj., zaprosił ich dziś na godzinę 11 rano do wielkiej sali Unii lubelskiej. Po zebraniu się urzędników w komplecie JE. hr. Badeni przemówił do nich w te słowa:

Choć nominacya mego następcy nie jest jeszcze ogłoszona, zaprosiłem Was tu, aby się z wami pożegnać, skoro stan mego zdrowia nie pozwala mi dłużej zwlekać z kuracyą, która ma mi przynieść ulgę. Kiedy stoję w tej sali wśród Was, pomimo woli staje mi przed oczyma najważniejszy okres całego mego życia, który z Wami i przy Was spędziłem i cisną się do serca rzewne uczucia i mąci się umysł i oko. Przez tych lat 17, jak niejeden z Was wie, bywało rozmaicie: bywało gładko i słodko, bywało kwaśno i gorżko. Trudność była niejedna i taka, którą wszyscy widzieli i taka także, którą jako moją własność indywidualną przechowałem w ukryciu. Mogę jednak powiedzieć, że wśród tych lat 17, nie miałem ani razu ani przykrości ani trudności, ani od kolegów moich w Wydziale krajowym, ani od Was i za to Wam dziękuję.

W chwili, kiedy mnie spotykają ze strony całego kraju wyrazy uznania ponad miarę tego, co człowiek uczciwie pracujący może spodziewać się uzyskać u schyłku życia, jest obowiązkiem moim podzielić się tem uznaniem w pierwszym rzędzie z Wydziałem krajowym, a w drugim z Wami, bo nie ulega wątpliwości, że nie uzyskałbym tego uznania bez dobrej woli urzędników, bez tego, iż mieli do mnie zaufanie, iż wiedzieli, że prowadzę ich drogą, która może bywała chropowata i nie zawsze różami zasłana, ale w każdym razie pewna i uczciwa, i dobro kraju na celu mająca, i że na tej drodze szedłem na Waszem czele i Was samych nie zostawiałem.

Kiedy przed laty 17-tu witali mnie urzędnicy w tej sali, a niestety wielu, których bardzo wysoko ceniłem, niema już w naszem gronie, miałem tę jedną myśl, aby urzędnicy Wydziału krajowego zachowali te tradycye długoletnie, które nadały piętno wybitne ich działaniu, a dziś z zadowoleniem, powiem z dumą, zostawiam grono urzędników, które zyskało i otrzymało nietylko uznanie przełożonych, ale uznanie i szacunek całego kraju, oraz zadowolenie Sejmu, bo przypominam, że w ciągu lat 17 kiedy byłem Marszałkiem kraju, w Sejmie nie padło ani jedno słowo, któreby było niechętne lub było krytyką urzędników i ich działalności, a padło niejedno słowo szacunku, które było dowodem, że Sejm Waszą pracę należycie rozumiał i oceniał.

Legenda mówi, że ręka moja była twarda. Czy tylko twarda? ocena tego nie do mnie należy, ale mogę z czystem sumieniem powiedzieć, że przez tych lat 17 krzywdy świadomie nie zrobiłem nikomu. Starałem się podnieść, co dobre, a przyznaję otwarcie także świadomie nie pominąłem ani jednego faktu, o ile doszedł do mojej wiadomości, bez skarcenia, szczególniej takiego faktu, który sprzeciwiał się godności i etycznym pojęciom stanu urzędników. Do tego się przyznaję i sądzę, że tak postępując, działałem nietylko w interesie administracyi, ale w interesie samych urzędników.

W ostatnim czasie za zgodą moją powstały w gronie Waszem zawodowe organizacye. Powtarzam z naciskiem, że stało się to za zgodą moją. Ale dziś, kiedy Was żegnam, muszę Was w jednym kierunku ostrzedz; te organizacye póki będą miały na celu podniesienie, skupienie stanu urzędniczego Wydziału krajowego, póki będą miały na celu łączne ogólne interesy Wydziału krajowego, będą pożyteczne i z pewnością będą poparte przez Wydział krajowy. Ale brońcie się od pokusy, żeby ta organizacya nie chciała kiedyś stać się zastępczynią i rzeczniczką interesów jednostek urzędników w stosunku do Wydziału krajowego, bo pamiętajcie, że tego dnia, w którym by Was pokusa w tym kierunku uniosła, lub to, co niestety często rządzi światem: chęć popularności, pamiętajcie, że tego dnia wyrządzicie szkodę stanowi urzędniczemu i spaczycie tak idealny stosunek, jaki zresztą nie wyłącznie za moich czasów, lecz od początku istnienia Wydziału krajowego, trwał między Wydziałem krajowym jako władzą przełożoną, a Wami. Nie wątpię, ani na chwilę, że będziecie dalej tak samo postępowali, jak dotąd i że mi nie odmówicie tego wielkiego zadowolenia, którego oczekuję, że zawsze z dumą patrzeć będę na Wasze postępowanie i na administracyą Wydziału krajowego, który Wami żyje i na Was się opierać musi.

Uważam to za szczęście dla kraju i dla Was, że następcą moim jest człowiek rozumny, wytrawny, wyrozumiały i sprawiedliwy, a jest dla mnie ulgą i pociechą w chwili pożegnania, że laska marszałkowska z moich w te właśnie ręce przechodzi. Nie wątpię także, że nie zapomnicie o obowiązkach, jakie będziecie mieli szczególnie na początku urzędowania nowego Marszałka: dołożenia wysiłków ponad zwykłą miarę na to właśnie. aby mu zadanie ułatwić i aby nie spotkał się na początku z trudnościami.

Chciałem odchodząc nietylko słowem, ale jakimś czynem, choćby skromnym, zaznaczyć stosunek mój do urzędników Wydziału krajowego i dlatego złożyłem dziś w kasie krajowej 20.000 K., przeznaczając odsetki na dwa stypendya po 450 K.. wyłącznie dla synów urzędników Wydziału krajowego i prosiłem Wydział krajowy, aby objął zarząd i rozdawnictwo tych stypendyów. Zarazem jednak zwracam się do was, abyście w tem mojem postanowieniu nie widzieli strony materyalnej, bo kwota, którą przeznaczam jest za drobna wobec pobudek, które mną kierowały, lecz żebyście w tem widzieli jedynie i wyłącznie chęć dostarczenia dowodu, że w chwili, w której ten gmach jako Marszałek po raz ostatni opuszczam, myśl moja i serce moje było skierowane ku Wam i ku Waszym rodzinom.

Teraz żegnam Was serdecznie i życzę Wam, Waszym dzieciom i Waszym rodzinom spokoju, możliwie szczęśliwego życia, a przedewszystkiem życzę Wam tego, co jest w życiu człowieka najsilniejszą podstawą szczęścia, abyście mieli zawsze spokojne sumienie i uczucie uczciwie spełnionego obowiązku wobec kraju.

Następnie przemówił imieniem urzędników radca Wydziału krajowego dr. Stanisław Miziewicz w te słowa:

Racz, dostojny Panie Marszałku krajowy, przyjąć zapewnienie głębokiego żalu, jakim w tej chwili jesteśmy przejęci.

Przez siedmnaście lat, z małą tylko przerwą, mieliśmy zaszczyt widzieć Cię, Panie Marszałku, na swojem czele — a niezapomniane Twoje poprzednie prace w krajowej Radzie szkolnej i na wszystkich najważniejszych posterunkach sejmowych, dorzucają dalszy lat dziesiątek do okresu Twojej służby krajowej i do okresu Twojego bezpośredniego do nas stosunku.

Z szeregu znakomitych mężów, którzy zasiadali na krześle marszałkowskiem, Ty, Ekscelencyo, najdłuższy czas kierowałeś tokiem pracy urzędników krajowych i losy ich w Swoich sprawiedliwych dzierżyłeś rękach.

W latach wspólnej pracy do jednego celu dążącej, muszą się zadzierżgnąć między podwładnymi a przodownikiem takim, jak Ty, węzły uczuć serdecznych, które z biegiem czasu codzień się więcej zacieśniają.

Raczyłeś, dostojny Panie Marszałku, poświęcić temu stosunkowi serdeczny ustęp w przemówieniu, którem nas zaszczyciłeś — i tem potwierdziłeś nasze nieśmiałe przypuszczenie, że węzła takiego nie można zerwać bez obustronnego bolu.

Innym ustępem Twojej przemowy sprawiłeś, dostojny Panie Marszałku to, że do uczucia żalu i smutku przyłączyło się uczucie słusznej dumy.

Dumni jesteśmy, że pierwszy w Ojczyźnie dostojnik, pracownik takiej miary, który dla siebie samego miał zawsze tak surowe i bezwzględne wymagania, raczył nam wyrazić w tak pochlebnych wyrazach uznanie za naszą pracę.

Uważamy to za najpiękniejszą naszą nagrodę i jesteśmy serdecznie za nią Ekscelencyi wdzięczni, jak również za ten Twój czyn, o którym w tej chwili dowiadujemy się, a którego znaczenie doskonale rozumiemy.

Opuszczając te mury ciałem, nie duchem, racz dostojny Panie Marszałku krajowy przyjąć od nas wszystkich szczere, gorące z głębi serca pochodzące życzenia, abyś w jak najlepszem zdrowiu długi jeszcze szereg lat patrzył na nasze prace i usiłowania i widział, że idziemy tą drogą, po której Ty nas przez tak długie lata wiodłeś, że zdążamy do tych ideałów, które Ty, dostojny Panie Marszałku, całem swojem życiem, nietylko nam, lecz całemu naszemu społeczeństwu wskazujesz.

I zanosimy do Ciebie, dostojny Panie Marszałku, gorącą prośbę: w sercu swojem, które tak jest przepełnione miłością kraju i Ojczyzny, że w niem nie było już miejsca na najprostsze obowiązki wobec siebie samego, racz nam zachować choćby najmniejszy kącik — my nie zapomnimy nigdy, że było nam danem służyć krajowi pod Twoim przewodem.

OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan przyjął wczoraj o godz. 11 przed południem prezydyum Sejmu węgierskiego, a mianowicie prezydenta hr. Tiszę, wiceprezydentów Beöthyego i Jankovicha na osobnej audyencyi.

Z Wiednia donoszą: P. Prezydent Ministrów hr. Stürgkh po raz pierwszy wczoraj od czasu zachorowania odbył przechadzkę po poblizkim ogrodzie.

= Chociaż śledztwo w sprawie zamachu na bana Cuvaja trzymane jest w tajemnicy, przecie zdołano dotąd stwierdzić, że Jukic układał sobie, iż zamach spełni podczas Bożego Ciała, nie znalazł jednak wtedy sposobności. O zamiarze powiadomił kilku kolegów, którzy go nietylko nie odwiedli, lecz wzmocnili w zamiarze. Aresztowano kilku z tych młodych ludzi. Jest rzeczą pewną, że zamach na Cuvaja miał być początkiem całego szeregu zamachów. Agitator Marko Pisecič zawikłany w tą sprawę przyznał, że wiedział o zamiarze Jukica, oświadczył, że solidaryzuje się z wykonaniem zamachu i z dalszymi aktami, które mają być przeprowadzone. Piseciča pozostawiono w więzieniu, Komisarz królewski wydał rozporządzenie, iż każdy posiadający broń w ciągu 3 dni ma prosić o potwierdzenie pasportu na nią, rusznikarze muszą w tym samym terminie podać spis broni znajdującej się u nich na składzie. Zaufane osoby mogą wyjątkowo otrzymać pozwolenie na noszenie broni.

= Wedle *Corriere della Sera* ma się ukazać niebawem nowe *motu propriu* papieskie o dyscyplinie kleru. Szczegóły postanowień nowego dekretu trzymane są w tajemnicy.

= Kapitan Faber, którego rewelacye o flocie angielskiej w roku ubiegłym wywołały ogromną sensacyę, wygłosił w Londynie mowę, w której twierdzi i uzasadnia, że Anglia jedynie do r. 1914 może być pewna swej przewagi na morzu Śródziemnem, po tym zaś terminie Austro-Węgry i Włochy wraz z Niemcami będą miały o wiele silniejszą flotę na morzu Śródziemnem, aniżeli połączone floty fracusko-angielskie. Łatwo zrozumieć — wywodzi Faber — że Anglia w takich warunkach nie utrzyma swych wpływów na morzu Śródziemnem.

= Nowy gabinet portugalski został utworzony. Prezydyum i sprawy zagraniczne objął Vasconcelos.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Przygotowania do przyjęcia Najd. Arcyksięcia Karola Franciszka Józefa i Najd. Arcyks. Zyty w Krakowie.

Kraków, 13 czerwca. *(Tel. pryw.)*. Posiedzenie komitetu obywatelskiego w sprawie przyjęcia Najd. Arcyksięcia Karola Franciszka Józefa, który z Najd. Małżonką przybędzie do Krakowa, odbędzie się w sobotę. Na posiedzeniu tem ustalony będzie program przyjęcia.

Rada państwa.

Wiedeń, 13 czerwca. Na początku dzisiejszego posiedzenia komisyi budżetowej p. Wassilko wniósł odroczenie posiedzenia i imienne głosowanie nad tym wnioskiem.

Przew. Korytowski oświadczył, że w myśl regulaminu przysługuje mu prawo odmówić imiennego głosowania, ale w dowód swej ustępliwości tym razem wyjątkowo uczyni zadość temu życzeniu.

Wniosek w imiennem głosowaniu odrzucono wszystkimi głosami.

Przystąpiono do dalszej rozprawy ogólnej nad prowizoryum budżetowem.

Przemawiał p. Leo, a po jego mowie p. Wassilko ponowił swój wniosek i zażądał ponownie imiennego głosowania.

Przew. Kramarz powołując się na regulamin, odmówił imiennego głosowania, poczem w zwykłem głosowaniu wniosek odrzucono. Zabrał głos p. Głąbiński.

Komisya wojskowa obradowała dziś nad §§ 11—40 przedłożenia wojskowego.

Po mowie p. Liebermanna dyskusyę zamknięto.

Zabrał głos p. Okuniewski, który w tej chwili (godz. 1) mówi już przeszło dwie godziny.

Wiedeń, 13 czerwca. Związek ukraiński po krótkiej naradzie uchwalił dziś jednomyślnie, że zapowiedziane przez Rząd oświadczenie P. Ministra oświaty w komisyi budżetowej w obecnej formie i brzmieniu nie daje Związkowi powodu do zmiany swej uchwały z d. 4 b. m.

Wiedeń, 13 czerwca. *Koresp. Austria* zamieszcza następujący komunikat: *Neue Fr. Presse* z okazyi wczorajszej wspólnej narady Prezydyum Koła polskiego i przedstawicieli Zjednoczenia chrześciańsko-społecznego rzuca podejrzenie na stronnictwo chrześciańsko-społeczne, że dodawało podniety do zagrażającej obstrukcyi ruskiej przeciw ustawie wojskowej, aby wywołać zamieszanie w parlamencie i w ten sposób doprowadzić do rozwiązania parlamentu na korzyść swych przywódców, stojących poza frakcyą parlamentarną.

To tendencyjne fałszowanie zajść parlamentarnych i połączone z tem przewrotne podsuwanie pobudek, zupełnie dalekich Zjednoczeniu chrześciańsko-społecznemu, spotykają się z jak najostrzejszem potępieniem i stanowczem odparciem w łonie całego stronnictwa chrześciańsko-społecznego w parlamencie i poza nim i jest napiętnowane przez to stronnictwo jako typowy okaz zawodowego politycznego zatruwania opinii publicznej.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 13 czerwca. Prognoza na 14 czerwca 1912 r. W Galicyi wschodniej: Zmiennie, później rosnące zachmurzenie, niepewnie, bardzo ciepło, południowo-wschodni mierny wiatr.

W Galicyi zachodniej: Przeważnie pochmurno, czasem opady, nieco chłodniej, północno-zachodni mierny wiatr.

Lot Berlin-Wiedeń.

Wiedeń, 13 czerwca. Por. Müller, który wczoraj o godz. 4 po południu wzniósł się w Strzelinie na Szląsku pruskim do lotu do Wiednia, był ostatni raz widziany nad Kromieryżem. Odtąd do dziś rana nie było wiadomości. Dziś rano przybył on pociągiem do Wiednia. Opowiedział on, że wskutek mgły i burzy zabłąkał się i o 7·45 wieczorem wylądował koło Opawy. Müller, i drugi podróżny nie ponieśli szwanku, aparat też nie uszkodzony.

Warszawa, 13 czerwca. *(Tel. pryw.)* Powstała tu myśl, aby ulicę Wilczą, przy której przez czas dłuższy mieszkał Prus, nazwać ul. Bolesława Prusa.

Grodno, 13 czerwca. *(Tel. pryw.)*. Zgromadzenie duchowieństwa eparchii grodzieńskiej pod przewodnictwem biskupa Michała uchwaliło popierać kandydatów rossyjskich z Grodna i Brześcia. Celem rozwinięcia energiczniejszej agitacyi, przybędzie do Grodna hr. Włodzimierz Bobrińskij.

Odessa, 13 czerwca. Ośmiuset robotników portowych rossyjskiego Towarzystwa żeglugi i handlu ogłosiło strajk, żądając podwyższenia płac.

Petersburg, 13 czerwca. *(Tel. pryw.)*. Na posiedzenie komisyi w sprawie zniesienia granicy osiedlenia żydów przybyło tylko 6 posłów. Z powodu braku kompletu posiedzenie komisyi nie odbyło się.

Londyn, 13 czerwca. Izba gmin odrzuciła wniosek o udzielenie wotum nieufności rządowi, zaproponowany przez Chamberlaina.

Konstantynopol, 13 czerwca. Wali w Smyrnie zaprzecza stanowczo pogłoskom o rzezi chrześcian.

Chicago, 13 czerwca. Republikański komitet ludowy z liczby 262 delegatów, których pełnomocnictwa są sporne, zatwierdził dotąd 128 delegatów, którzy zobowiązali się głosować na Tafta, a tylko jednego, który zobowiązał się głosować na Roosevelta.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 13 czerwca 1912. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 638·75, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 834·25, Akcye Anglobanku 329·50, Akcye Unionbanku 609·—, Akcye Länderbanku 527·75, Akcye Bankverein 530·25, Akcye Bodencredit 1239·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 702·—, Akcye kolei państwowych 730·—, Akcye kolei Południowej 99·25, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 5000·—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 973·50, Akcye Rima Muranyi 763·75, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3157·—, Akcye Fabryki broni 982·—, Akcye Tureckie tytoniowe 354·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 766·—. Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 88·55, Austryacka Renta koronowa 88·55. Węgierska Renta koronowa 88·50, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 88·30, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 90·75, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 97·75, 5-prc. Listy Banku hipotecznego 110·—, 4-prc. Listy Banku krajowego 90·30, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 98·25, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 96·90, 4-prc. Galicyjska pożyczka krajowa z 1896 r. 88·65, 4-prc. pożyczka m. Lwowa 91·25, Losy tureckie 242·50, Marki 118·10, Rubel 254·50, 5-prc. Rossyjska pożyczka z r. 1906 104·90, Akcye praskiego Banku kredytowego (płacono) —·—. Skoda 712·50. Pożyczka miasta Krakowa 1909 87·60. Galicyjski Bank ziemski 99·25.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa

dnia 13 czerwca 1912.

HOTEL GEORGE'A. Pp.: A. Misiągiewicz z Czyżowic, F. Scazighino z Przeworska, J. Kownacki z Czerniey, A. Doschot z Pałahicza, K. hr. Czecz z Krakowa, L. Chrząszcz z Graboczyc, T. Walewski z Rossyi, M. Scipio z Rossyi, W. Rościszewski ze Szwajcaryi, dr. J. Künstler z Wiednia, dr. R. Dziedzicki z Wiednia, H. Juszkiewicz z Wiednia.

HOTEL IMPERIAL. Pp.: M. hr. Poniński z Rossyi, G. Szaszkiewicz z Rzemienia.

CENNIK

Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 13 czerwca 1912.

	płacą K	płacą h	żądają K	żądają h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	700	—	708	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	425	—	435	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	536	—	542	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	482	—	492	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	110	—	—	—
„ „ „ 4½ pr. w. a. los w 50 l.	97	70	98	40
„ „ „ 4 pr. w. a. 60 l. po 200 k.	90	70	91	40
„ kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	98	20	98	90
„ „ 4 pr. w. a. los w 57 l.	91	—	91	70
Banku gal. ziem. kr. 4½% 60 l.	98	30	99	—
List. Zast. Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½% 60 l.	98	—	98	70
Ziemiański Bank hipoteczny Lwów	97	80	98	50
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. pierwsza emisya)	95	—	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr. los w 41½ lat	94	—	—	—
4 pr. los w 56 lat	88	50	89	20
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	10	97	80
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	—	—	—	—
Komun. Banku kr. 4½ pr. (3 em.)	98	—	98	70
„ „ „ 4 pr. (4 em.)	88	—	88	70
Kol. lokalne dtto 4 pr.	87	70	88	40
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893	89	30	90	—
Pożyczki kraj. 4 pro. z r. 1908	88	—	88	70
„ m. Lwowa 4 pr.	87	70	88	40
„ „ „ 4 konwers.	90	—	90	70
„ m. Krakowa	87	50	88	20
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	36	11	46
20 frankówka	19	16	19	30
100 rubli rossyjskich srebrnych	252	—	254	—
„ „ „ papierowych	254	—	255	—
100 marek niemieckich	118	—	118	30

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11 czerwca 1912.

Koronowa waluta.	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	88·65	88·85
styczeń-lipiec	88·65	88·85
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	91·60	91·80
kwiecień-październik	91·75	91·95
Losy z r. 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1565·—	1625·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	429·—	441·—
„ „ 1864 po 100 zł.	602·—	614·—
„ „ 1864 po 50 zł.	304·—	310·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	287·—	289·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	114·15	114·35
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	88·65	88·85
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	89·75	90·75
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	107·80	108·80
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¼ pr. (ostemp. akcye)	436·—	438·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	109·10	110·10
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk (ostemp. akcye)	85·35	89·35
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	88·35	89·35
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	101·80	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	—·—
Kol. Czeskiej zach. za 300, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	90·35	91·35
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	88·—	89·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	93·70	94·70
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (sr.)	93·70	94·70
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	93·70	94·57
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	94·—	95·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	93·75	94·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	93·70	94·70
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	93·70	94·70
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	88·—	89·—
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	89·10	90·10
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	89·—	90·—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	113·—	114·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	109·—	109·20
„ „ w wal. kor. 4 pr.	88·35	88·55
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	289·—	301·—
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	423·—	435·—
„ „ „ 50 zł. (100 kor.)	209·—	215·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Sławonii	—·—	88·75
Węgier za 100 zł. 4 pr.	88·50	89·50
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·50	101·50
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	90·—	91·—
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr.	88·65	89·65
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	96·75	97·75
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	88·20	88·50
Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 prc.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	120·50	126·50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	240·80	243·80
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo-Austr. banku los 4½ pr.	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	—·—	—·—
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	299·—	311·—
„ „ „ „ 1889 3 pr.	259·—	272·—
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr.	99·50	100·50
„ „ „ „ „ 4 pr.	—·—	—·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110·—	—·—
„ „ „ „ los 50 l. 4½ pr.	97·75	98·75
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	90·75	91·75
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	98·25	99·25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	88·25	89·25
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	94·50	95·50
„ „ „ „ 4 pr. starsze	97·60	98·60
Banku kraj. dla Galicyi Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	98·25	99·25
Banku krajowego oblig. komas. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	98·—	99·—
Banku kr. obl. kolej. zal. 57½ l. 4 pr.	87·75	88·75
Austro-węg. banku 50 lat 4 prc.	95·75	96·75
„ „ „ 50 lat w. k. 4 pr.	95·35	96·35
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1882	113·15	114·15
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr.	112·25	113·25
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	83·—	84·—
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 200 zł. 4 pr.	88·20	89·20
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg.-gal. kol. em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	100·—	101·—
„ „ „ „ 1892 „ 4 pr.	—·—	—·—
I. Losy (za sztukę).		
Budapesztańskie (Basilica) 5 zł.	28·90	32·90
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 zł	488·—	500·—
Clary 40 zł. m. k.	175·—	195·—
Pożyczka miasta Insbruka 20 zł.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	68·75	74·75
Palfy 40 zł. m. k.	—·—	—·—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	56·75	62·75
„ „ węg. tow. 5 zł.	36·50	42·50
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	79·—	85·—
Salma 40 zł. m. k.	330·—	—·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	—·—	—·—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	327·75	328·75
Peszt. Banku handl. 500 zł.	3985·—	3990·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	638·60	639·60
Węg. Banku kredyt. 200 zł.	833·50	834·50
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	772·—	774·—
Gal. banku hip. 200 zł.	702·—	704·—
„ „ dla han. i przem. 200 zł.	424·—	428·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	527·50	528·50
„ Austro-węg. 1400 kor.	2028·—	2038·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	608·60	609·60
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	270·—	271·—
Żywnościowa banku 100 zł.	281·50	282·50
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	452·—	453·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	427·—	431·—
Kolej półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5000·—	5030·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	385·—	390·—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	538·—	539·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	290·—	300·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1237·—	1243·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	761·—	765·—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	767·—	772·80
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	975·75	976·75
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł.	3165·—	3175·—
Schodnicy 500 kor.	467·—	471·—
Tow. zarz. tytoniow. 500 franków	355·—	360·—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	264·50	266·—
M. Weksle		
Berlin za 100 marek 5 pr.	—·—	—·—
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	241·32½	241·57½
Paryż za 100 franków	95·65	95·80
Petersburg za 100 rubli 4½ pr.	254·—	254·50
Niemieckie banki	117·97½	118·17½
Włoskie banki	94·67½	94·87½
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95·40	95·60
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·40	11·42
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·14	19·16
20-markówka	23·58	23·62
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	118·—	118·20
Włoskie banknoty za 100 lir	94·70	94·90
Ruble	2·53¾	2·54¾

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

(7229 1—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie, ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

Licytacye:

Poniedziałek 17 czerwca 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: kasa Wertheimowska, maszyna do pisania, mydło, węgiel kamienny, towary bławatne, 25 bel papieru kancelaryjnego, oraz rozmaite meble domowe.

Wtorek 18 czerwca 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: przybory fryzyerskie, oraz rozmaite meble i sprzęty domowy.

Środa 19 czerwca 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: fortepian, widokówki, gramofon, szafy sklepowe, belki, brusy, deski, umywalnia, oraz różne meble domowe.

Czwartek 20 czerwca 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: dywany, portyery, obrazy, maszyna do szycia, firanki, mandolina, skrzypce, obrazy, chodnik, centryfuga, koń, wózek na rysorach, oraz rozmaite meble domowe.

Piątek 21 czerwca 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: fortepian, kasa ogniotrwała, maszyna do szycia, leksykon, zastawa stołowa, zegar, wanny, garderoba damska, kapelusze damskie, walizka, kosz na bieliznę oraz meble domowe.

Sobota 22 czerwca 1912 od 10 do 12 godz., względnie po południu od 4 do 8 godziny wieczorem: zegar, lustro, kufer, makata, maszyna do szycia, żakiet, dywaniki, harmonia, dywan ścienny, krajobrazy, etażerka, gramofon, 2 futra męskie, 250 arkuszy papieru kancelaryjnego, portyery, rogóżka, oraz różne tanie meble i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej przed licytacyą w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 10 czerwca 1912.

L. cz. E. 114/12 (7) (7269 1—2)

Edykt licytacyjny.

Dnia 28 czerwca 1912 o godz. 11 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8 w Sanoku licytacya: a) realności obj. whl. 352 ks. gr. gm. Zagórz, b) realności whl. 410 ks. gr. tejże gminy obj., c) realności whl. 470 ks. gr. tej gminy, zobowiązanego Salomona Rotha w Zagórzu własnych wraz z przynależnościami, opisanemi w protokole oszacowania z dnia 13 lutego 1912 l. cz. E. 114/12 (3).

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione a to: ad a) na 600 kor., ad c) na 100 kor., a realność ad b) na 250 kor.

Najniższa cena wynosi realności ad a) 400 kor., ad c) 66 kor. 68 hal., a ad b) 166 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 17 maja 1912.

L. 4955 (7365 1—3)

Obwieszczenie licytacyi.

Wydział powiatowy w Brodach sprzedaje w dniu 20 czerwca 1912 r. o godz. 10 przed południem w drodze publicznej ustnej i ofertowej licytacyi około 70 morgów drzewostanu gminy Ponikowica, odległego od stacyi kolejowej Brody 5 klm. z masą około 14.000 m^3 sośniny, 750 m^3 dębiny, 600 m^3 brzeziny.

Wydział powiatowy.

Brody, dnia 11 czerwca 1912.

L. cz. E. 577/12 (5) (7333)

Zobowiązany Franciszek Juliusz 2 im. Pettesch w Złoczowie.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Galic. Kasy Oszczędności we Lwowie, zastąpionej przez adw. dra Mochnackiego, odbędzie się dnia 8 lipca 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacya realności pod l. konsk. 61, 453 i 442 w Złoczowie położonej whl. 212 ks. gr. gm. Złoczów objętej, stanowiącej kamienicę czynszową jednopiętrową.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 90.165 kor.

Najniższa cena wynosi 45082 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, dnia 3 maja 1912.

L. cz. 1683 (7364 1—3)

Ogłoszenie konkurencyjne.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że w Andrychowie jest do nadania lwowsko-wiedeńsko-berneńska kolektura loteryjna, Nr. 55, 521, 576, która według przecięcia z lat 1909/11 przyniosła rocznie zbiorek 22.530 kor. 30 hal., a kolektantowi przy 6%-wej prowizyi dochodu brutto 1351 kor. 50 hal.

Kaucya wymaganą jest w wysokości 2600 kor. w pupilarnych papierach wartościowych losowaniu niepodlegających.

Oferty zaopatrzone stemplem na 1 kor. należy przy dołączeniu wadyum w kwocie 70 kor., metryki urodzin, certyfikatu przynależności, świadectwa moralności i dowodu znajomości tak języków krajowych, jak też i języka niemieckiego, wnieść tutaj najpóźniej do 1 lipca b. r. godziny 12 w południe.

Bliższe warunki przejrzeć można tak tutaj, jak też w tamtejszym magistracie i w kancelaryi c. k. Nadzoru straży skarbowej w godzinach urzędowych.

Drukowane oferty dostać można tutaj i w wyż wymienionym nadzorze.

C. k. Urząd dochodów loteryjnych dla Galicyi i Bukowiny.

Lwów, dnia 4 czerwca 1912.

L. cz. E. 1760/11 (10) (7349)

Edykt licytacyjny.

Dnia 21 czerwca 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 odbędzie się licytacya a) 3/4 i 1/3 z 1/4 części realności whl. 15 gm. Siołko, role, pastwiska, łąki, chata, stajnia, stodoła; obszar 3 ha 44 ar. 58 m², b) 3/4 i 1/3 z 1/4 części realności whl. 508 gm. Siółko, role, obszar 1 ar 94 m².

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione: ad a) na 4763 kor., ad b) na 15 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 3175 kor. 33 hal, ad b) 10 kor, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wojniłów, dnia 30 kwietnia 1912.

L. cz. E. 96/12 (3) (7357)

Edykt.

Na żądanie Macieja Maślanki z Łodygowic odbędzie się dnia 28 czerwca 1912 o 9 rano licytacya 3/5 części realności lwh. 592, 3/140 części realności lwh. 78, 3/280 części realności lwh. 82 gm. Łodygowice małoletnich Szczepana, Jana, Julii Maślanków.

Cena szacunkowa 626 kor. 87 hal.

Najniższa oferta 418 kor. 14 hal.

Warunki licytacyjne i dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Żywiec, dnia 2 maja 1912.

L. cz. E. 2393/11 (6) (7356)

Edykt.

Na żądanie Józefa Pęzikiewicza i spólników w Jeleśni odbędzie się dnia 1 lipca 1912 o 9 rano licytacya realności lwh. 333 ks. gr. gm. Jeleśnia, składającej się z budynków i gruntów.

Cena szacunkowa wynosi 7.000 kor.

Najniższa oferta 7.000 kor.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w biurze Nr. 5 tego sądu

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Żywiec, dnia 10 kwietnia 1912.

L. cz. E. 4047/10 (30) (7337)

Edykt licytacyjny.

Dnia 1 lipca 1912 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym biuro Nr. 28 relicytacya celem zniesienia współwłasności whl. 970 gm. Brody.

Realność tą (parc. bud. i dom z przynależnościami) oceniono na 13263 koron 50 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 13262 kor. 50 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 27.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brody, dnia 1 czerwca 1912.

L. cz. E. 1011/12 (11) (7331)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Skarbu Państwa, zastąpionego przez Urząd podatkowy w Złoczowie odbędzie się dnia 8 lipca 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacya realności obj. whl. 259 ks. gr. gm. Złoczów, składającej się z pb. 816, na której stoją 3 budynki mieszkalne i pgr. 3589 pastwisko, pgr. 3591 ogród.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 4796 kor.

Najniższa cena wynosi 2.398 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III

Złoczów, dnia 23 maja 1912.

L. cz. E. 2966/11 (7342)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mordka Rosena odbędzie się dnia 5 lipca 1912 o godzinie 4 po południu, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacya 1/4 realności obj. whl. 1374 gm. Kosmacz, w skład której wchodzi pgr. 997 łąka obszaru $1^1/_2$ morga wraz z przynależnościami, składającemi się z drzew bukowych, smerekowych i płotu.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1413 kor. 40 hal., przynależności zaś na 128 kor.

Najniższa cena wynosi 1039 kor. 64 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości, dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jabłonów, dnia 24 maja 1912.

L. cz. E. 2397/11 (7341)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Stowarzyszenia kredytowego w Jabłonowie i Gerschona Blechera odbędzie się dnia 9 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacya realności obj. whl. 969 gm Berezów wyższy (w skład której wchodzi p. b. 568 i p. gr. 4180/1, 4181/1, 4182 i 4401/1 oraz 4179/4 wraz z przynależnościami, składającemi się z drzewostanu.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 2427 kor. 56 hal., przynależności zaś na 737 kor.

Najniższa cena wynosi 2109 kor. 70 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jabłonów, dnia 29 maja 1912.

L. cz. E 4016/11 (19) (7366 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Karoliny Samuely we Lwowie, zastąpionej przez adw. dr. Maurycego Hullesa we Lwowie odbędziesię dnia 10 lipca 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX. we Lwowie licytacya realności whl. 1020/IV. ks. gr. gm. m Lwowa 1. kons. 853 4/4 przy ul. św. Józefa pod l. or. 3 wraz z przynależytościami, składającemi się z drzwi, okien, dzwonków itd.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 59742 kor. 06 hal., przynależności zaś na 726 kor.

Najniższa cena wynosi 30234 kor. 03 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne podane przez wierzycieła które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokoły oceniania itd.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XX.

Lwów, dnia 23 maja 1912.

L. cz. E. 634/12 (4) (7355)

Zobowiązani Jan i Katarzyna Buchańcy w Sikorzycach.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku ziemskiego w Krakowie, zastąpionego przez adw. dr. Stanisława Tomika w Krakowie odbędzie się dnia 10 lipca 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 licytacya realności lwh. 908 gm. Miechowice małe, składającej się z 2 pgr. o obszarze 88 ar. 38 m².

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1864 kor.

Najniższa cena wynosi 1243 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Żabno, dnia 29 maja 1912.

L. cz. E. 1628/10 (11) (7334)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie ks Andrzeja Kurka odbędzie się dnia 25 lipca 1912 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 licytacya realności lwh. 604 gm. Wójtowa, o obszarze 1267 sążni kwadr., składającej się z gruntu i pastwiska.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na kwotę 317 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 212 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Biecz, dnia 7. czerwca 1912.

L. cz. E. 612/12 (5) (7332)

Zobowiązani Katarzyna Kwas i Wasyl Kwas syn Tymka w Zalesiach.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie, odbędzie się dnia 1 lipca 1912 o godzinie 10·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacya realności obj. lwh. a) 218, b) 459, c) 789, d) 882, e) 1141 ks. gr. gm. kat. Zulice wraz z przynależnościami, składającemi się ad a) ze stachetów i drzew owocowych.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione ad a) 1100 kor., ad b) 1000 kor., c) 1150 kor., d) 550 kor., e) 200 kor, przynależności zaś ad a) 95 koron.

Najniższa cena wynosi ad a) 796 kor., b) 667 kor., c) 767 kor., d) 367 kor., e) 133 k r., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, 22 maja 1912.

L. cz. E. 915/12 (6) (7335)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Süssmana Vogelhuta właściciela realności w Bochni, odbędzie się dnia 5 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 licytacya realności lwh. 1195 ks. gr. gm. kat. Bochnia objętej, składającej się z parceli grunt lk. 2706 o obszarze 48 sążni kw. i parceli grunt. lk. 2707 o obszarze 885 sążni kw. i stojących na niej domu mieszkalnego, częścią drewnianego, częścią murowanego o 10 ubikacyach, drewutni, stajenki i piwnicy murowanej.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 15.238 kor.

Najniższa cena wynosi 7619 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się obecnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Bochnia, dnia 19 maja 1912.

L. cz. E. 195/12 (25) (7336)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Rafaela Mendlera w Bochni odbędzie się dnia 2 lipca 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biuro Nr. 12 licytacya realności: a) całej lwh. 1794 i b) połowy lwh. 262 ks. gr. gm. kat. Bochnia objętych składających się ad a) z parc. grunt. lk. 316/2 o obszarze 679 m.², domu murowanego o 6 ubikacyach na parterze a 3 w suterynach, 4 piwnic, z oficyny o 2 ubikacyach, ad b) z parc bud. lk 327 i grunt. lk. 330 o łącznym obszarze 4 ar. 33 m.², domu murowanego o 4 ubikacyach na parterze, a 2 izb i 2 piwnic w suterynach i werandy wraz z przynależytościami, składającemi się ad a) łazienki, kanalizacyi, wodociągu ogrodzenia żelaznego i 12 okien podwójnych, ad b) kanalizacyi, wodociągu, ogrodzenia, 5 okien podwójnych i 3 grusz.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione ad a) cała na 26.822 kor., ad b) połowa na 9885 kor. 50 h, przynależności zaś na ad a) 2545 kor., ad b) połowa 714 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi ad a) 19.683 kor. 50 h., ad b) 5300 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Każda realność sprzedaną zostanie osobno.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Bochnia, dnia 1 czerwca 1912.

L. Nam. VIII. b. 1624/24 (7368 1—3)

Regulacya Dunajca pod Wiatrowicami-Zagórzem km. 73·5—74·6.

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych do budowli na rzece Dunajcu pod Wiatrowicami-Zagórzem w km. od 73 500 do 74 600 wykonać się mających w roku 1912 odbędzie się dnia 27 czerwca 1912 o godzinie 12 w południe (czas kolejowy) rozprawa ofertowa w c. k. Kierownictwie regulacyi Dunajca w Nowym Sączu.

Ilość w powyższym czasie dostawić się mających materyałów wynosi około:

2.000 m.³ faszyn wiklowych,

7.000 m.³ faszyn lasowych,

120.000 sztuk kołków faszynowych.

Powyż podana ilość materyałów wartości fiskalnej około 23.800 kor. ma być dostarczoną do budowy częściowo w terminach oznaczonych przez c. k. Kierownictwo regulacyi Dunajca w Nowym Sączu i może być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20 prc. zwiększona lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia dostawy nie może żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyi do Skarbu Państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i wykaz cen jednostkowych przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Kierownictwie budowy, gdzie także do godz. 12 w południe oznaczonego na rozprawę dnia, mają być wnoszone oferty sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 koronę i w wadyum w kwocie 600 koron w gotówce lub pupilarnych papierach wartościowych, obliczonych według kursu z dnia poprzedniego.

W ofercie sporządzonej według poniżej podanego wzoru ma być podany jednolity opust z cen fiskalnych dla całej dostawy, wyrażony cyframi i słowami.

Oferty wniesione po godzinie 12 oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo nie zaopatrzone znaczkiem stemplowym lub wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany.

lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 8 czerwca 1912.
Za c. k. Namiestnika
Ustyanowski w. r.

Stempel na 1 kor.	(Wzór oferty) Oferta.

Mocą której ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w latach . . . . dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo regulacyi . . . . w . . . . . . oznaczonych, materyały faszynowe do budowli regulacyjnych na . . . . pod . . . . w km. od . . . . . . do . . . . . . w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu za opustem . . . . . (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się takowym bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . .

W . . . dnia . . . . . 1912.
(Podpis i miejsce zamieszkania).

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Cw. 1069/12 (1) (7232)

Edykt.

Przeciw Józefowi Thuminowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Towarzystwo dyskontowe w Rzeszowie pozew o 1200 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Thumina ustanawia się p. dr. Schaufla adw. w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Thumina w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 21 maja 1912

L. cz. Cw. 1018/12 (1) (7234)

Edykt.

Przeciw Bronisławie Misiewiczowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Towarzystwo oszczędności i kredytowe w Żołyni pozew o 241 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Bronisławy Misiewicz ustanawia się p. dr. Braunfelda adw. w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Bronisławę Misiewicz w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 18 maja 1912

L. cz. C. III. 296/12 (1) (7338)

Edykt.

Przeciw Romanowi Kiszce, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c k. Sądu powiatowego w Brodach przez Herscha Fischera pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 382, 383 i 384 gm. Berlin.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 5 czerwca 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 27.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Offego adw. w Brodach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Brody, dnia 21 maja 1912.

L. cz. C. III. 259/12 (1) (7345)

Edykt.

Przeciw Berischowi Rothowi kupcowi w Krośnie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Krośnie przez Chaima Teitelbauma kupca w Krośnie, pozew o 1000 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczona została audyencya na dzień 13 czerwca 1912 o godz. 4 po poł.

Celem strzeżenia praw Berischa Rotha ustanawia się p. Józefa Wilusza adw. w Krośnie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Berischa Rotha w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Krosno, dnia 4 czerwca 1912.

L. cz. C. I. 148/12 (1) (7258)

Edykt.

W sprawie Majera Königsberga z Zarwanicy przeciw Osiasowi Isakowi Grossbergerowi o 491 kor. 45 hal., wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 14 czerwca 1912 o godz. 10 rano w tut. sądzie, b. Nr. 22.

Dla nieznanego z miejsca pobytu Osiasa Isaka Grossberga ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Piotra Kurysia w Wiśniowczyku, który zastępywać będzie Osiasa Isaka Grossberga na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Wiśniowczyk, dnia 17 maja 1912.

L. cz. Cg. 1. 228/12 (1) (7328)

Edykt.

Przeciw Leonowi Feldsteinowi z Tarnowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnowie przez Chaję Perlberg pozew o 2800 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została I. audyencya na dzień 13 czerwca 1912.

Celem strzeżenia praw powyższego pozwanego ustanawia się p. adw. E. Goldhammera w Tarnowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Tarnów, dnia 11 czerwca 1912

L. cz. E. 665/12 (3) (6945)

Edykt.

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Ilka Dobrusia, w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Żółkwi przeciw Ilkowi Dobrusiowi o 300 kor., ma być doręczona uchwała z dnia 6 maja 1912 liczba czynności E. 665/12, którą mu nie doręczono w sprawie egzekucyjnej Abrahama Haubensa przeciw temuż o przymusową licytacyę 2/12 i 524 części real. obj. lwh. 702 i 1/4 części real. obj. lwh. 691 i 1/4 części realności obj. lwh. 978 ks. gr. Skwarzawa niżna.

Ponieważ niewiadomo gdzie wyż wymieniony przebywa, ustanawia się temuż w celu strzeżenia jego praw kurat ra w osobie p. adw. dr. Leona Menkesa w Żółkwi.

Tenże kurator zastępywać będzie Ilka Dobrusia w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Żółkiew, dnia 17 maja 1912.

L. cz. Cg. I. 138/12 (1) (7291)

Edykt.

Przeciw Janowi Baranowi i Juliannie Baranowej z Nienaszowa, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Jaśle przez Leona Eliasa pozew o zeznanie kontraktu kupna i sprzedaży zdolnego do intabulacyi zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczoną została audyencya na dzień 17 czerwca 1912 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Jana i Julianny Baranów ustanawia się p. adw. dr. Stanisława Dzianotta w Jaśle, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyż wymienionych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Jasło, dnia 1 czerwca 1912.

L. cz. Cw. X. 3420/12 (1) (7359)

Edykt.

Przeciw Laselowi Margulies, Norbertowi Friedman i Abrahamowi Hecht, ostatnio we Lwowie zamieszkałym, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez firmę M. Reich & Ziff we Lwowie pozew o 1500 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Lasela Margulies, Norberta Friedmana i Abrahama Hechta ustanawia się p. dr. Chotinera adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział X.
Lwów, dnia 27 maja 1912.

L. cz. Cw. X. 3421/12 (1) (7358)

Edykt.

Przeciw Abrahamowi Hecht, ostatnio we Lwowie zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez firmę M. Reich & Ziff we Lwowie pozew o 1000 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Abrahama Hechta ustanawia się p. dr. Chotinera adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy
Oddział X.
Lwów, dnia 27 maja 1912.

L. cz. Cw. X. 2319/12 (4) (7362)

Edykt.

Przeciw Józefowi Czornij, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Towarzystwo oszczędności i kredytu w Lubyczy królewskiej pozew o zapłatę sumy wekslowej 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zapłaty z dnia 24 kwietnia 1912 Cw. X. 2319/12 (1)

Celem strzeżenia praw Józefa Czornija ustanawia się p. dr. Karola Mikulińskiego adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Czornija w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział X.
Lwów, dnia 13 maja 1912.

L. cz. Cw. 1516/12 (1) (7298)

Edykt.

Przeciw Ihnatowi Onaczyszyczowi synowi Tymka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Mendla Weissa kupca w Turce, pozew wekslowy o zapłatę kwoty 800 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu pozwanego ustanawia się p. dr. Eichla adw. w Samborze, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Sambor, dnia 23 maja 1912

L. cz. C. XXIII. 483/12 (3) (7367)

Edykt.

Przeciw Leopoldowi Hermann, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego S. I. we Lwowie przez Schulima Fischheimera pozew o 150 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 10 lipca 1912 o godz. 8 rano, b. Nr. 23.

Celem strzeżenia praw Leopolda Hermanna ustanawia się p. adw. dr. Raresa we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział XXIII.
Lwów, dnia 15 maja 1912.

L. cz. E. 71/12 (2) (7166)

Edykt.

Stanisławowi Skale i Helenie z Chmajów Skała z Zaczernia, w sprawie toczącej się przed c k. sądem powiatowym w Głogowie przeciw nim o 310 kor. zpn., ma być doręczona uchwała z dnia 9 marca 1912 l. czyn. E. 71/12 (2), którą dozwolono przymusowej licytacyi 3/12 części realności wyk. hip. l. 93 ks. gr. gm. kat. Zaczernie objętej, dłużników własnej.

Ponieważ niewiadomo gdzie Stanisław Skała i Helena z Chmajów Skała przebywają, ustanawia się im w celu strzeżenia ich praw kuratora w osobie p. Bolesława Sicińskiego w Głogowie.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Głogów, dnia 8 maja 1912.

L. cz. Dz. hip. 3591/11 (7315 1—3)

Uchwała.

Na podstawie oświadczenia Kazimierza Cieńskiego protokolarnie w c. k. Sądzie powiatowym w Kopyczyńcach dnia 23 września 1908 do Hc. 157/8 (2) zeznanego i kopii z mapy katastralnej zarządza się zanotowanie na karcie A. dóbr Scianka lwh. 501 objętych Kazimierza Cieńskiego własnych 1) podziału pgr. 377/1 na pgr. 377/1 pb. lk. 331, 2) podania o hipoteczne wydzielenie parceli bud. lk. 331 z kompleksu powyższych dóbr w stanie wolnym od ciężarów na rzecz rzymsko-katolickiego kościoła w Ściance.

Strony dla których wpisane są prawa rzeczowe na powyższych dobrach zawiadamia się o zamierzonem wydzieleniu w stanie wolnym od ciężarów z wezwaniem, aby w razie, jeżeli mają zamiar się temu sprzeciwić, o tem podpisany Sąd w czasokresie 45-dniowym zawiadomiły, gdyż w przeciwnym razie przyjąć się musi, że zezwalają na oddzielenie i zrzekają się wszelkich praw przysługujących im do wydzielić się mającej części dóbr a to z chwilą uskutecznionego odpisania jej z wykazu szczepowego księgi gruntowej.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, 15 grudnia 1911.

L. cz. Cw. 1155/12 (7314)

Edykt.

Michałowi Horodyskiemu w wekslowej sprawie toczącej się przed c. k. sądem obwodowym w Stanisławowie przeciw niemu o 354 kor., ma być doręczony nakaz zapłaty z dnia 5 marca 1912 Cw. 1155/12.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Michał Horodyski przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. dr. Blausteina adw. w Stanisławowie.

Tenże kurator zastępywać będzie Michała Horodyskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Stanisławów, dnia 15 marca 1912.

Konkursa.

L. 3417/12 (7183 4—5)

Konkurs.

Magistrat miasta Kałusza ogłasza konkurs na posadę dwóch nauczycieli w gimnazyum miejskiem z prawem publiczności od dnia 1 września 1912 r., a to:

1. na posadę nauczyciela języka polskiego jako przedmiotu głównego i filologii klasycznej jako przedmiotu pob.,

2. na posadę nauczyciela historyi naturalnej jako przedmiotu głównego i matematyki i fizyki, lub geografii, jako przedmiotów pobocznych.

Podanie należycie poparte należy wnosić do Magistratu miasta Kałusza do dnia 10 lipca 1912 r.

Do obu posad przywiązane są pobory 2.200 kor. za 19 godzin obowiązkowych tygodniowo. Za godziny ponad 19 wypłacaną będzie osobna remuneracya.

Kandydaci egzaminowani mają pierwszeństwo i co do nich warunki konkursu uledz mogą zmianie, zależnie od osobistego porozumienia się z burmistrzem miasta.

Kałusz, dnia 6 czerwca 1912.
Burmistrz:
Dr. Wiesenberg.

L. 8199 (7265 2—3)

Konkurs.

Jest do obsadzenia posada woźnego przy Sądzie powiatowym: 1. w Podgórzu, 2, w Kolbuszowej.

Podania o powyższe, lub przy innych Sądach opróżnić się mogące dla wojskowych certyfikatystów zastrzeżone posady woźnych, wnosić należy do dnia 15 lipca 1912 do Prezydyum Sądu ad 1. krajowego w Krakowie, ad 2. obwodowego w Rzeszowie.

Prezydyum Sądu wyższego.
Kraków, 8 czerwca 1912.

L. cz. 1598 (7182 2—2)

Konkurs

celem obsadzenia dwóch opróżnionych posad dozorców więźni, rozpisany dnia 9 czerwca w N-rze 131 „Gazety Lwowskiej“ upływa z dniem 8 lipca 1912.

C. k. Dyrekcya Zakładu karnego.
Wiśnicz, dnia 8 czerwca 1912.

L. 1255 (7281 2—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady stałego sługi przy Zakładzie fizycznym c. k. Uniwersytetu we Lwowie rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do dnia 25 lipca 1912,

Do posady tej przywiązana jest płaca oraz dodatek aktywalny i prawo do dalszego awansu unormowane ustawą z dnia 25 września 1908 l. 204 Dz. p. p. i rozp. wszystkich Ministerstw z dnia 22 listopada 1908 l. 234 Dz. p. p. oraz ubranie służbowe.

Ubiegający się o tę posadę oprócz zwykłych czynności sług stałych obowiązani będą także do takich czynności, które zwykle stanowią obowiązki portyera i laboranta, mia-

nowicie obowiązani będą otwierać i zamykać bramy Zakładu w porach właściwych, udzielać wyjaśnień obcym, przygotować przed wykładami precyzyjne aparaty do doświadczeń naukowych i czyścić je, codziennie o godzinie 6 minut 24 rano zbierać i mierzyć opady atmosferyczne ostatniej doby dla spostrzeżeń metereologicznych, dalej obowiązani będą do niklowania i posrebrzania przedmiotów wedle wskazówek dyrektora Zakładu, wreszcie do froterowania podłóg we wszystkich ubikacyach kancelaryjnych, salach wykładowych i salach zbiorów naukowych w końcu do mycia wszystkich okien w Zakładzie przynajmniej dwa razy w roku, jak niemniej do wszystkich czynności nakazanych im przez dyrektora Zakładu.

W podaniu swem kandydaci winni wykazać:

1. znajomość czytania i pisania w języku polskim,

2. fizyczne uzdolnienie do pełnienia swych obowiązków, a to przez przedłożenie świadectwa lekarskiego,

3. wiek, stan, tudzież dotychczasowe zatrudnienie i zachowanie się, prócz tego pożądanem jest wykazanie się przez kandydatów (Rozporządzenie Ministerstwa Oświaty z dnia 21 maja 1912 l. 17270):

1. biegłością w obchodzeniu się z precyzyjnymi aparatami do doświadczeń naukowych,

2. biegłością w niklowaniu i posrebrzaniu,

3. elementarnemi wiadomościami o zbieraniu i mierzeniu opadów atmosferycznych.

Podania wnosić należy w wyżej oznaczonym terminie do Senatu Akademickiego c. k. Uniwersytetu we Lwowie. Jeżeli kandydat zostaje w służbie publicznej to winien swe podanie wnieść za pośrednictwem swej Władzy przełożonej.

Wreszcie zwraca się uwagę, że w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 6 Dz. p. p. pierwszeństwo do otrzymania tej posady mają wysłużeni podoficerowie, posiadający certyfikat uprawnienia, a dopiero w braku kandydatów posiadających certyfikat i wyżej podane warunki mogą być uwzględnieni i inni kandydaci.

Z Senatu akademickiego c. k. Uniwersytetu.

Lwów, dnia 10 czerwca 1912.

L 1022/V. (7284 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela rysunków zdobniczych i zawodowych, tudzież form artystycznych w IX. klasie rangi w c. k. Szkole zawodowej przemysłu drzewnego w Kołomyi.

Do tej posady przywiązane są pobory w myśl ustaw z 19 września 1898 Dz. p. p. Nr. 175 i z 24 lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55, a mianowicie 2800 koron płacy i 840 kor. dodatku aktywalnego.

O uzyskania w danym razie wyższych poborów, posunięciu do wyższej klasy rangi i policzeniu czasu służby spędzonej w praktyce technicznej, artystycznej lub przemysłowej, albo też w zawodzie nauczycielskim stanowią §§ 2 i 6 ustawy z dnia 19 września 1898 Dz. u. p. L. 175 i §§ 19 i 20 ustawy z dnia 24 lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 55.

Kandydaci, zajmujący już stałą posadę służbową w państwowem szkolnictwie przemysłowem, zatrzymują w razie nadania im niniejszej posady nauczycielskiej nadal swe dotychczasowe pobory.

Podania wystosowane do c. k. Rady szkolnej krajowej, a zaopatrzone w krótki opis przebiegu życia i studyów, metrykę chrztu (urodzenia), świadectwo przynależności, we wszystkie świadectwa studyów i aplikacyi, tudzież w świadectwo zdrowia, należy wnosić na ręce dyrekcyi wymienionej na wstępie szkoły najpóźniej do końca lipca 1912.

Kandydaci nie zajmujący stałej posady państwowej, mają nadto dołączyć do podania świadectwo moralności, potwierdzone przez powiatową władzę polityczną i określające cel, dla którego je wydano.

Od kandydatów wymaga się dowodu odbycia wystarczających studyów w rysunkach i malarstwo w jednej z rządowych Akademii sztuk pięknych lub rządowych szkół przemysłu artystycznego.

Pierwszeństwo mają kandydaci, posiadający dłuższą praktykę zawodową.

Pożądane jest osobiste przedstawienie się kandydata dyrekcyi zakładu.

C. k. Rada szkolna kraj wa.

We Lwowie, dnia 5 czerwca 1912.

Za c. k. Namiestnika:

Dembowski w. r.

L. W. 75.498/12 (7438)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania dwóch stypendyów z fundacyi księżnej Augusty Montleart ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendya te otrzymać i pobierać mogą tylko rzeczywiście zdolne dzieci włościan wsi Krzyszkowice, w powiecie myślenickim położonej, bez różnicy płci tak chłopcy jak dziewczęta, które już przynajmniej przez dwa lata do szkoły ludowej w Krzyszkowicach uczęszczały i w celu odbycia wyższych studyów zamierzają się przenieść do szkoły publicznej w innej miejscowości, a których rodzice zbyt są ubodzy, iżby potrzebne na to koszta łożyć mogli, tudzież takie dzieci, posiadające zresztą powyższą kwalifikacyę, które uczęszczają już w kraju poza obrębem gminy Krzyszkowice do szkół ludowych, począwszy od klasy III. albo też do szkół średnich, wyższych lub zawodowych.

Jak długo niema publicznych żeńskich gimnazyów i szkół realnych uprawnia do ubiegania się o niniejsze stypendyum także uczęszczanie do takich szkół prywatnych, chociażby nawet prawa publiczności nie miały.

Pobór stypendyum rozpocznie się z początkiem przyszłego roku szkolnego, a wypłata tegoż dla dzieci, które nie uczęszczają jeszcze do szkół poza obrębem Krzyszkowic, zostanie zarządzona dopiero na podstawie złożonych dowodów rozpoczęcia dalszych nauk poza obrębem Krzyszkowic. Stypendya wynoszą dla uczniów i uczenic szkół ludowych po 100 koron, dla uczniów i uczenic szkół średnich, lub zawodowych, po 400 koron, dla osób zaś uczęszczających do szkół wyższych po 600 kor. n rocznie.

Prawo nadawania tych stypendyów służy Wydziałowi krajowemu.

Podania wystosowane do Wydziału krajowego należy wnosić na ręce przełożonej władzy szkolnej (Dyrekcyi, Grona profesorów, Rektoratu i t. p.) najpóźniej do dnia 30 czerwca b. r. i załączyć do nich: 1. metrykę chrztu a jeżeliby z niej nie było widocznem, iż rodzice kandydata (kandydatki) są włościanami w Krzyszkowicach, także inne, wątpliwość w tym względzie usuwające, dowody. 2. świadectwo ubóstwa, stwierdzające ubóstwo obojga rodziców i 3. świadectwa szkolne z bieżącego roku szkolnego.

Z Wydziału krajowego

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 25 maja 1912.

Piotrowski w. r.

L. 1117 (7283 2—3)

Konkurs.

Urząd miejski w Uhnowie, na podstawie uchwały Rady gminnej, rozpisuje konkurs na posadę lekarza miejskiego z płacą roczną 1200 koron.

Po roku może nastąpić stabilizacya.

Podania udokumentowane wnosić można do 30 czerwca 1912.

Uhnów, dnia 9 czerwca 1912.

Burmistrz.

L. 1711/12 (7286 1—3)

Konkurs.

Na podstawie reskryptu Wydziału krajowego z dnia 9 stycznia 1912 L. 177.542 Wydział powiatowy w Dobromilu rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego w Nowemmieście.

Do okręgu tego należą następujące miejscowości:

w powiecie dobromilskim: Nowemiasto, Posada nowomiejska, Komarowice, Grodzisko, Grabownica i Przedzielnica,

w powiecie staro-samborskim: Błozew górna, Wołcza dolna, Koniów i Towarnia.

Lekarz okręgowy obowiązany jest utrzymywać aptekę domową.

Do posady tej przywiązana płaca 1200 koron rocznie i ryczałt na objazdy 550 kor., tudzież stały dodatek roczny od gminy Nowemiasto w kwocie 300 koron, dodatek przez dwa pierwsze lata od gminy Komarowice po 50 kor., dodatek od gminy Posady nowomiejskiej przez 2 pierwsze lata po 100 kor., dodatek od obszaru dworskiego w Komarowicach przez dwa pierwsze lata po 100 kor.

Nadmienia się również, że w Przedzielnicy oddalonej o 2 klm. od Nowegomiasta znajduje się w budowie krajowy Zakład karny dla nieletnich, przy którym będzie utworzona posada lekarza, o którą lekarz okręgowy z siedzibą w Nowemmieście będzie się mógł ubiegać.

Nadto przywiązane jest do tej posady prawo do emerytury w myśl ustawy z dnia 12 maja 1909 Nr. 68 Dz. u. kraj.

Ubiegający się winni wnieść do tutejszego Wydziału powiatowego najdalej do dnia 15 lipca 1912 odpowiednie podanie o posadę i wykazać zdatność fizyczną, nieprzekroczony wiek lat 40, prawo obywatelstwa austryackiego, dyplom doktora medycyny uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej, nieskazitelność charakteru, znajomość języków krajowych i najmniej dwuletnią praktykę w zawodzie lekarskim.

Pierwszeństwo zastrzeżone posiadającym dwuletnią praktykę w szpitalu powszechnym lub z egzaminem fizykackim.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Dobromil, dnia 1 czerwca 1912.

Amortyzacye.

L. cz. T. 36/12 (1) (7094 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek c. k. gal. Prokuratoryi skarbu we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi wylosowanego już 4 prc. listu zastawnego gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego S. V. Nr. 14.045 na 200 kor. opiewającego i na rzecz gr. kat. cerkwi w Krechowicach zastrzeżonego.

Posiadacza powyższego listu zastawnego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 17 kwietnia 1912.

L. cz. T. IV. 9/12 (2) (7112 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Józefa i Zofii Łętochów wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawców zagubionej książeczki powiatowej Kasy oszczędności w Myślenicach Nr. 11.418, opiewającej na 415 kor. 68 hal.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu prawa te za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy Oddział IV.

Wadowice, dnia 21 maja 1912.

L. cz. T. 13/12 (2) (7261 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Rudolfa Chojeckiego w Gródku Jagiellońskim wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Powiatowej Kasy Oszczędności w Gródku Jagiellońskim na kwotę 200 kor. i na imię „Bursa polska T. S. L." opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 7 lutego 1912.

G. Z. T. 37/12 (1) (7050 2—3)

Auf Ansuchen wird das Verfahren zur Amortisierung des angeblich verloren gegangenen Pfandscheines Nr. 7908 de dato 10 Oktober 1910 der Galizischen Sparcassa über das dem Antragsteller gehörende oesterreichische Bodenkreditlos II. Emission 1889 Serie 6790 Nr. 44 mit Coupons vom 1 Februar 1912 und Talen eingeleitet.

Der Inhaber dieses Pfandscheines wird daher aufgefordert, seine Rechte binnen 1 Jahr 3 Monate und 3 Tage seit der dritten Ankündigung in der „Lemberger Zeitung" geltend zu machen, widrigens dieser Pfandschein nach Verlauf dieser Frist für unwirksam erklärt wurde.

K. k. Landesgericht in C. R. S., Abtheilung VII.

Lemberg, am 24 April 1912.

L. cz. T. IV. 7/12 (7114 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Eugenii Tiefenbrunnerowej wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo jej skradzionych książeczek pow. Kasy oszczęd. w Wadowicach 1. Nr. 19.753 na 300 kor., 2. Nr. 17.886 na 700 koron.

Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych wzywa się przeto, aby w przeciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 25 kwietnia 1912.

L. cz. IV. 7/12/3 (7053 2—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Abischa Reinholda kupca w Jaśle wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki Kasy oszczędności miasta Jasła Nr. 13.407 na kwotę 900 kor., oraz imię i nazwisko Hinda Zimet opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 18 maja 1912.

L. cz. T. II. 1/12 (1) (7111 2—3)

Amortyzacya.

Na wniosek p. Maurycego Eichhorna kupca w Starym Sączu wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla, a to z daty Kalwarya 12 listopada 1909 r. na 1200 kor. opiewającego z końcem lutego 1910 roku płatnego.

Weksel ten był wystawiony przez Schmerla Anisfelda w Kalwaryi, a przyjęty był przez Juliusza Ebersohna kupca w Kalwaryi.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby przedłożył tenże weksel tut. sądowi w ciągu 45 dni tj. do dnia 20 lipca 1912, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 31 maja 1912.

L. cz. T. 2/12 (6) (7260 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Pauliny Brolik wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych książeczek wkładkowych Gal. Kasy Oszczędności Nr. 176.396, 176.397, 176.398 i 176.401 na nazwisko „Paulina Brolik" i na kwoty po 2000 kor. opiewających.

Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 21 maja 1912.

L. cz. T. VI. 27/12 (2) (7147 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Bolesława Dunikowskiego ze Stanisławowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Towarzystwa kredytowego rękodzielników i przemysłowców w Krakowie, T. IX. fol. 51, obecnie przeniesionej do funduszu gwarancyjnego T. II. fol. 9, wystawionej na nazwisko Bolesława Dunikowskiego, a opiewającej na kwotę 137 kor. 23 hal.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczonego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.

Kraków, dnia 28 kwietnia 1912.

Ч. сп. Т. 14/12 (1) (7106 2—3)

Амортизация.

На внесене Игнатия Кульчицкого Вовчко вводить ся постуноване амортизацийне що до слїдуючого імовірно внескодателеви загинувшого векселя на 60 сот. остемплюваного не виповненого анї датою виставленя, анї сумою, анї датою платности лише з підписами Теодора Кульчицкого Штокайли сина Стефана і Игнатия Кульчицкого Вовчко сина Кароля.

Держителя повисшого векселя взиває ся проте, щоби зголосив ся зі своїми правами в протягу 45 днїв, бо в противнім разї по упливі того речинця буде узнаний за неважний.

Ц. к. Суд окружний, Відділ V.

Самбір, дня 8 мая 1912.

L. cz. T. 8/12 (2) (7107 2—3)

Edykt.

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku wzywa nieobecnego Marcina Wojnara z Grabownicy starzeńskiej, w dniu 4 listopada 1859 z ojca Mateusza i matki Klary z Hałasowskich urodzonego, oraz każdego, ktoby o jego życiu i miejscu pobytu miał jakąkolwiek wiadomość, aby w przeciągu 3 miesięcy od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Sądzie tut się zgłosił, lub też ustanowionemu dla nieobecnego kuratorowi Wiktorowi Pelcowi, naczelnikowi gminy w Grabownicy dał wiadomość, ileż po bezskutecznym upływie terminu edyktalnego dowód śmierci nieobecnego za ustalony uznany będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 4 maja 1912.

L. cz. T. IV. 12/12 (3) (7099 2—3)

Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Katarzyny ze Szczawińskich 1-o Baranowej, 2-o Krzysztofik z Powroźnika.

Zaprzysiężonemi zeznaniami świadków Teodora Kulika, Wania Szczawińskiego i Wania Krynickiego stwierdzonem zostało, że Katarzyna ze Szczawińskich 1-o Baranowa,

2-o Krzysztofik z Powroźnika umarła tamże przed około 24 laty i przez śp. księdza Hieronima Kopyściańskiego pochowaną została.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Katarzyna 1-o Krauowa, 2-o Krzysztofik z Powroźnika umarła a jej metryki śmierci wydobyć nie można, przeto na prośbę Tekli Ba anowej wdrażа się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora c. k. notaryusza Leopolda Hetpera w Muszynie aż do dnia 1 września 1912 roku o tejże zmarłej.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 18 maja 1912.

L. cz. tab. 374/12 (7055 2—3)

Edykt.

C. k. Sąd obwodowy Oddz. IV. zawiadamia: Na wniosek p Wandy Jadwigi 2-im. Zajdel zezwala się w myśl § 118 do 121 ust. hip. na postępowanie amortyzacyjne celem wykreślenia z połowy realności lwh. 137 ks. gr. gm. kat. Jasło objętej, przedtem Katarzyny Warchoł, obecnie Wandy Jadwigi 2 im. Zajdel własnej, zaintabulowanego w myśl uchwały magistrackiej z 13 marca 1854 L. 62 na podstawie skryptu dłużnego z 18 czerwca 1850 r. wystawionego przez Jana i Katarzynę Warchołów prawa zastawu dla sumy 200 zł. z 5 prc. od sta na rzecz Marka i Anny Kropiwnickich.

Wzywa się zatem wierzycieli hipotecznych Marka i Annę Kropiwnickich niewiadomych z miejsca pobytu względnie tychże spadkobierców lub zastępców, by swe prawa i roszczenia odnośnie do powyż wyszczególnionej wierzytelności w przeciągu jednego roku licząc od pierwszego ogłoszenia edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej", a najpóźniej do 25 maja 1913 w tut. Sądzie zgłosili względnie zarzuty wnieśli, gdyż w przeciwnym razie Sąd tutejszy na żądanie proszącej dozwoli umorzenia wpisu powyższego oraz wykreślenie tegoż.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 17 kwietnia 1912.

L. cz T. 13/12 (1) (7007 2—3)

Edykt.

W przedstanowczem załatwieniu prośby Leizora Günzberga i tow., oraz na zasadzie przepisu § 118 ust. hip. wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do starych wierzytelności w stanie biernym realności lwh. 134 ks. gr, gm kat. Sanok Leizora Günzberga, Borucha Leiby Lernera i Mariem Lerner własnej — intabulowanych, a mianowicie.

w poz. 1 na zasadzie ts. uchwały z dnia 29 lutego 1844 l. 153 na podstawie zapisu na sąd polubowny z dnia 8 maja 1843 i wyroku z dnia 10 maja 1843, oraz pełnomocnictwa z dnia 10 maja 1843,

a) prawo zastawu dla kwoty 850 zł. m. k. 5 prc. odsetkami od 1 maja 1843,

b) prawo mieszkania w domu pod Nr. k. 227 w Sanoku od dnia 1 listopada 1843 do 1 listopada 1845 bezpłatnie, zaś od 1 listopada 1845 do 1 listopada 1855 za czynszem najmu w kwocie 40 złr. m. k. rocznie,

c) obowiązek Franciszka Leśniewicza wypowiedzenia mieszkania sądownie na 6 miesięcy przed upływem rzeczonego czasu najmu — tudzież

d) prawo zarządzania tą realnością na rzecz Henocha Schwebera i Abrahama Fischla 2 im. Lernera.

Poz. 2. Na podstawie ts. uchwały z dnia 4 listopada 1860 l. 2707 na zasadzie kontraktu z 10 września 1848 prawo najmu w kontrakcie tym wymienionych ubikacyi na czas od 1 listopada 1848 do końca października 1883 na połowie sumy 850 zł. mk. i innych praw w poz. 1. dla Henocha Schwebera zapisanych na rzecz Eliasza Rosnera.

Wzywa się tedy Henocha Schwebera, Abrahama Fischla 2 im. Lernera tudzież Eliasza Rosnera — lub też ich spadkobierców, aby w przeciągu jednego roku od 1 lipca 1912 licząc z pretensyami swemi do tut. Sądu się zgłosili i prawa swoje do powyższych ciężarów na ich rzecz względnie na rzecz ich spadkobierców zaintabulowanych — wykazali — ileże po bezskutecznym upływie tego terminu prawa odnośne nie tylko z whl. 134 kg. gm. kat. Sanok ale także ze wszystkich możliwych kart ubocznych wykreślone będą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. IV.

Sanok, dnia 22 maja 1912.

Spadki.

L. cz. A. III. 121/12 (7210 2—3)

Edykt

zwołujący wierzycieli spadku.

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie wzywa wszystkich tych, którzy jako wierzyciele mają pretensyę do spadku po śp. ks. Tytusie Czubatym zmarłym dnia 12 lutego 1912 w Iwankowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, ażeby w celu zgłoszenia i wykazania swych pretensyj zgłosili się do niego w dniu 28 czerwca 1912 o godzinie 9 rano, albo też na piśmie aż do tego dnia swe żądania wnieśli, w przeciwnym bowiem razie, o ileby nie przysługiwało im prawo zastawu, utracą wszelkie dalsze prawa do spadku, gdyby tenże przez wypłacenie zgłoszonych pretensyj wyczerpanym został.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Borszczów, dnia 9 maja 1912.

Księgi gruntowe.

L. Prez. 7822/12 (7186 3—3)

Edykt.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie ogłasza po myśli ustawy z 25 lipca 1871, Nr. 96 D. p. p, że Sąd powiatowy w Krośnie przedłożył projekt uzupełnienia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Dobieszyn przez utworzenie trzech nowych wykazów hipotecznych dla niewpisanych dotąd do księgi gruntowej parcel gruntowych l. k. 568/5 rola, 568/9 rola, 568/10 rola.

Ten projekt uzupełnienia ksiąg gruntowych uważać należy za księgę gruntową z dniem 8 czerwca 1912. Od tego dnia nowe prawa własności, prawa zastawu i inne prawa hipoteczne na nieruchomościach jak wyżej w księdze gruntowej wpisanych można nabyć, ograniczyć, przenieść na innych i umorzyć tylko przez wpis do nowej księgi gruntowej.

Zarazem dla ustalenia powyższego uzupełnienia ksiąg gruntowych, które przejrzane być mają w wymienionym sądzie hipotecznym wdraża się postępowanie wedle § 20 powołanej ustawy, wzywając wszystkie osoby:

a) które na podstawie prawa, nabytego przed powyższym dniem otwarcia uzupełnionych ksiąg gruntowych, żądają zmiany zawartych w tych księgach wpisów, bez względu na to, czy zmiana ma nastąpić przez odpisanie, dopisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub zestawienia ciał hipotecznych, czy też w inny sposób,

b) które już przed dniem otwarcia uzupełnionych ksiąg gruntowych nabyły na wpisanych w nich posiadłościach lub na ich częściach prawa zastawu, służebności lub inne prawa nadające się do wpisu hipotecznego, o ile te prawa powinny być wpisane jako należące do dawnego stanu ciężarów, a nie zostały wpisane do uzupełnionych ksiąg gruntowych już przy ich uzupełnieniu,

aby do 8 września 1912 w wymienionym sądzie hipotecznym zgłoszenia swoje wniosły, gdyż inaczej utraconeby zostało prawo dochodzenia roszczeń, które mają być zgłoszone, przeciwko tym trzecim osobom, które nabywają prawa hipoteczne w dobrej wierze na podstawie wpisów zawartych w uzupełnionych księgach gruntowych, a nie zaprzeczonych.

Okoliczność, że prawo, które ma być zgłoszone, jest widoczne z sądowego załatwienia, lub że strony wytoczyły przed sąd sprawę odnoszącą się do tego prawa, nie zmienia zupełnie obowiązku zgłoszenia.

Restytucya zaniedbanego terminu edyktalnego i przedłużenie go dla poszczególnych stron są niedopuszczalne.

Sąd krajowy wyższy.

Kraków, dnia 31 maja 1912.

Wyroki prasowe.

Zl. 117 (6721)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 14 Mai 1912, Pr. 29/12, die Weiterverbreitung der Nummer 636 der Zeitschrift: „Der Tiroler Wastl" vom 11 Mai 1912 wegen des Artikels: „Glossen zur Tagespolitik" in der Stelle von „Rom war schon" bis „Alexander VI.?" nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Mai 1912, Pr. I. 259/12, die Weiterverbreitung der Nummer 112 der Zeitschrift: „XX. vek" vom 16 Mai 1912 wegen der Artikel: „Pochod ruskych Asiatu"; der Stellen von „Zbav nas" bis „jho proklate" und von „Chytne Ilja" bis „ho nezmol!" des Gedichtes: „Ilju Moromec a zid"; „Vyroky z talmudu" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Mai 1912, Pr. I. 249/12, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: „Svoboda" vom 15 Mai 1912 wegen der Stelle von „Klerikalni nemravnost" bis „nyni nase obcanstvo" des Artikels: „Klerikalni nemravnost..." nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1912, Pr. I. 256/12, die Weiterverbreitung der Nummer 9 der Zeitschrift: „Ceskoslovansky drevopracovnik" vom 17 Mai 1912 wegen der Stelle von „Uvedomovan kazdy" bis „idealu socialismu" des Artikels: „Volne otroctvi" nach § 222 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1912, Pr I. 255/12, die Weiterverbreitung der Nummer 4 der Zeitschrift: „Zadruha" vom 17 Mai 1912 wegen der Stellen von „Kazdy anarchisticky" bis „nasich idealu" und von „Anarchista chova" bis „potlacowana" des Artikels: „Lupici — anarchiste?"; von „To je snad" bis „konfiskaci" des Artikels: „Majove cislo Zadruhy..."; von „Autenticka zpravy" bis „cislicemi" des Artikels: „Sensacichtivemu obecenstvu." nach § 305, 491 un- 493 St. G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1912, Pr. I. 254/12, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „Praha VII" vom 18 Mai 1912 wegen der Stelle von „Nevimveru" bis „obeslsla" des Artikels: „Husitska prazska radnice.." nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1912, Pr. I. 253/12, die Weiterverbreitung der Nummer 10 der Zeitschrift: „Casomer" vom 15 Mai 1912 wegen der Stelle von „V Brne budou mit" bis „do obchodniho spojeni" des Artikels: „Nase vlastenectvi" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Mai 1912, Pr 26/12, die Weiterverbreitung der Nummer 19 der Zeitschrift: „Proletar" vom 17 Mai 1912 wegen des Artikels: „Z Dolniho Jiretina" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Mai 1912, Pr. 25/12, die Weiterverbreitung der Nummer 19 der Zeitschrift: „Hornicke listy" vom 17 Mai 1912 wegen des Artikels: „Z Dolniho Jiretina" nach § 302 St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Mai 1912, Pr 35/12, die Weiterverbreitung der Nummer 47 der Zeitschrift: „Deutsche Zeitung" vom 17 Mai 1912 wegen der Stelle von „Das Losungswort" bis „alle solche Vorkommnisse des Artikels: „Der Wohlstand der Czechen nimmt zu" nach § 302 St. G. verboten

---

Das k. k. Gerichtshof II. Instanz in Zara hat mit dem Erkenntnisse vom 10 Mai 1912, D 59/12, die Weiterverbreitung der Nummer 652 der in Sebenico erschienenen Zeitschrift: „Hrvatska Riec" vom 5 Mai 1912 wegen des auf den dritten Seite (1. bis 3 Spalte) gedruckten Artikels in der Stelle von „Necovjecan" bis „Vojnika" nach § 300 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Zl 118 (6722)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Mai 1912, Pr. XXXV. 181 12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der im Verlage Karl Mück, Wien 8/2 erschienenen Liedes mit unterlegtem Texte „Der alte Geiger". Nummer 41, und zwar durch die Stelle von „Schau, bleibe bei mir" bis und mit „Zapfen mehr drinn!" (Seite 3) das Vergehen nach § 516 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 21 Mai 1912.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Mai 1912, Pr. XXXV 182/12, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 10 der periodischen Druckschrift: „Wohlstand für Alle" 5. Jahrgang, vom 22 Mai 1912, und zwar I. von „Logik und geistige Konsequenzen" bis und mit „Vernunft gibt" (Seite 2, Spalte 3); II. von „Es ist aber" bis und mit „Die Furien der Reaktion" (Seite 2, Spalte 2, bis Seite 3, Spalte 2); III. von „Was aber noch nicht" bis und mit „von diesem Rufe widerhallen" (Seite 4, Spalte 1 und 2); IV. der Artikel: „Sie roch nach Petroleum im Beiblatte: „Ohne Herrschaft" (Seite 1 und 2); V. der Artikel; „Es gibt keinen Staat" im Beiblatte: „Ohne Herrschaft" (Seite 4 und 4) ad I. und V. das Verbrechen nach „ 65 a St. G. ad II, III und IV. das Vergehen nach § 305 St. G. begrunde und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 21 Mai 1912.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Mai 1912, Pr. 28/12, die Weiterverbreitung der Nummer unico der Zeitschrift: „La Fiamma" vom Mai 1912 wegen der Stelle von „In una lettera" bis „vendetta" des Artikels: „Noterella Facchinettiana" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Mai 1912, Pr. I. 258/12, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „Stredocesky zivnostnik" vom 18 Mai 1912 wegen der Stelle von „anebo tam" bis „pesky" des Artikels; „Anonymni dopisy" nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Mai 1912, Pr. I. 51/12, die Weiterverbreitung der Nummer 60 der Zeitschrift: „Proletar" vom 21 Mai 1912 wegen der Artikels, beginnend mit „Uherske" und endigend mit „muzu" und seiner Überschrift nach § 308 und 310 Abs. 2, St G. verboten.

Zl. 119 (6723)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Mai 1912, Pr. II 15/12, die Weiterverbreitung der Nummer 137 der Zeitschrift: „Arbeiterwille" vom 20 Mai 1912 wegen der Stellen des Leitaufsatzes von „Aber was wissen die" bis „betrachtet werden muß" und von „dazu kommt noch" bis „hinzuweisen" nach § 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Mai 1912, Pr. V 22/12, die Weiterverbreitung der Nummer 108 der Zeitschrift: „Il Socialista Friulano" wegen des Artikels: „Un infamia" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Mai 1912, Pr. I 261/12, die Weiterverbreitung der Nummer 11 der Zeitschrift: „Koprivy" vom 23 Mai 1912 wegen des Artikels: „Bezej zehnej" nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Mai 1912, Pr. I 261/12, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Mladenec" vom 24 Mai 1912 wegen der Stellen von „Jinosi uz se tesili" bis „k hasicum" des Feuilletons: „V Praze, dne 23 kvetna 1912"; von „Było po koncerte" bis „k Suchemu" des Artikels: „Zizkovske grisetky"; von Jdu tak zamysleu" bis „sije" des Artikels: „Laska v nasich parcich"; von „chce zustat" bis „to neslusi" des Gedichtes: „V Riegrovych sadech" nach § 491, 493 und 516 St. G. sowie Gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Mai 1912, Pr. 22/12, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Echo Prahy" vom 23 Mai 1912 wegen der Stelle von „A ukazali!" bis „az zas jindy!" des Artikels: „Milosrdenstvi milosrdnych bratu" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Mai 1912, Pr. I. 52/12, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Matice svobody" vom 23 Mai 1912 wegen der Stellen von „Toto dogma" bis „krajrar" von „Dle teto" bis „neveri" und von „A tak" bis „sousedove" des Artikels: „Humoristicka potulka nabozenstvimi a dogmaty"; von „nepreji si" bis „darmozrout" des Artikels: „Smes" und von „A zmaril-li" bis „spolecenske" des Artikels: „Kralovrazi" nach § 122 b, 303 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Mai 1912, Pr. XI 29 12, die Weiterverbreitung der Nummer 56 der Zeitschrift: „Jecminek“ vom 18 Mai 1912 wegen des Artikels: „M sto chle ba — dynamit“ in der Stelle von „ktery take gebyl nie jiueho“ bis „ztucnezi“ nach Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Firmy.

L. cz. Firm. 709/12 (7149 3—3)
Stow. III. 144

Wykreślenie firmy.

Z rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wykreślono:

Siedziba firmy: Uście solne powiat Bochnia.

Brzmienie firmy: Spółka rolnicza w Uściu solnem, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wspólne spieniężenie produktów rolniczych wytwarzanych w gospodarstwach członków i wspólne nabywanie artykułów potrzebnych członkom do prowadzenia gospodarstwa rolnego.

Wykreślenie następuje skutkiem rozwiązania i ukończenia likwidacyi.

Data wpisu: 26 kwietnia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 23 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 718/12 Oddz. (7151 3—3)
Stow. III. 66

Wykreślenie firmy.

Z rejestru stowarzyszeń wykreślono:

Siedziba firmy: Kraków.

Brzmienie firmy: Towarzystwo dla sprzedaży wapna i materyałów budowlanych w Krakowie stowarzyszenie zarejestrowane z poręką ograniczoną.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) sprzedaż na wspólną korzyść i we wspólnych biurach sprzedaży wapna, kamienia wapiennego lub innych materyałów budowlanych wyprodukowanych przez członków w ich samoistnych zakładach przemysłowych, jak również i przyjmowanie do wykonania przez członków zamówień na materyał względnie przetwory wyżej wyszczególnione,

b) nabywanie i dzierżawienie fabryk wapna i kamieniołomów od członków swoich jak również prowadzenie tych zakładów przemysłowych na rachunek Stowarzyszenia,

c) udzielanie swoim członkom kredytu wekslowego, oraz na rachunek otwarty, niemniej zaliczek na towar.

Wykreślenie Stowarzyszenia następuje skutkiem zwinięcia przemysłu i ukończenia likwidacyi.

Dzień wpisu 2 maja 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako hadlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 30 kwietnia 1912.

Ч. сп. Фірм. 293/10 Стов. III. 2655 (7318 1—3)

Впис фірми стоваришення заробкового і господарского.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Калуш.

Фірма звучить: Повітова спілка торговельна, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Калуши.

Дата статуту: 22 липня 1910.

Предмет підприємства є сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробиту.

До переведеня своєї ціли стоваришене буде:

а) куповати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства спільними силами своїх членів і лише в їх хосен,

б) будовати і набувати доми мешкальні лише для своїх членів і лише в їх хосен, а також продавати або давати в наєм доми мешкальні, взглядно поодинокі мешканя лише своїм членам і лише в їх хосен,

в) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насіня і инших землеплодів для своїх членів та лише в їх хосен,

г) провадити лише для своїх членів і лише в їх хосень торговлю средствами поживи, алькогольчними і неалькоголїчними напоями та предметами потрібними для особистих потреб а також для домашного і рільничого господарства та для ремесла і промислу лише своїх членів,

ґ) займати ся перетворюванем продуктів господарских лише своїх членів і продажию продуктів та плодів господарских (збіжа, худоби і т. п.) лише своїх членів і лише в їх хосен,

д) набувати і удержувати знаряди господарскі і віддавати їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наєм,

е) уряджувати лише для своїх членів і лише в їх хосен млини до меленя збіжа своїх членів,

ж) виробляти силами своїх членів знаряди, знадоби і всїлякі предмети потрібні так для особистого ужитку як і для домашного і рільничого господарства а також для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен,

з) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем в хосен своїх членів,

і) уділяти лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесене їх господарства або промислу.

Час треваня є необмежений.

Управа складає ся з трох членів: справника, касиєра і книговодця. Членами першої управи вибрані: др. Іван Куровець, лїкар в Калуши, справник, о. Василь Бачиньский, гр. кат. сотрудник в Калуши, касиєр, Тимотей Бариш, урядник хлопского союза в Калуши, книговодцем.

Підпис фірми слїдує під фірмою стоваришення через двох членів управи.

Оголошення уміщувані будуть на призначеній на се таблици на льокали стоваришення або в одній з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів виносить 20 кор.

Число удїлів є необмежене.

Відвічальність членів розтягає ся до пятьразової висоти заявленого удїлу.

Дата впису: 10 вересня 1910.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 10 вересня 1910.

Ч. сп. Фірм. 95/11 Стов. IV. 14 (7301 1—3)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришення: Комарів.

Фірма звучить: Господарско-молочарска спілка, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Комарові.

Дата статуту: 28 падолиста 1910.

Предмет підприємства: Цїлею стоваришеня є сполучити господарскі сили своїх членів для їх дорбобиту.

До переведеня своєї цїли буде стоваришене:

а) куповати, провадити, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства спільними силами, своїх членів і в їх хосен,

б) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насіня і инших землеплодів для своїх членів та в їх хосен,

в) продавати для своїх членів торговлю средствами поживи і предметами потрібними для домашного і рільничого господарства, та для ремесла і промислу своїх членів,

г) займати ся перетворюванем продуктів господарских своїх членів і продажию витворів своїх членів,

ґ) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем,

д) уділювати лиш своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесене їх господарства або промислу.

Час треваня спілки є необмежений

Управа стоваришеня складає ся з трох членів: справника, касиєра і книговодця. Членами першої управи вибрані: Дмитро Кузюк Василя, справник, Роман Микитюк, касиєр, Петро Лещиньский, книговодець.

Підпис фірми слїдує під фірмою стоваришення через двох членів управи.

Оголошення поміщувані будуть на призначеній на се таблици на будинку стоваришення або в одній з львівских ча сописий яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів виносить 10 корон.

Число удїлів э необмежене.

Відвічальність членів розтягає ся до пятиразової висоти заявленого удїлу.

Дата впису: 11 вересня 1910.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 15 липня 1911.

Ч. сп. Фірм. 215 12 Стов. II 30 (7288 1—3)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских при фірмі: Потребительне і производительне общество „Торгово промишленний Союз в Коломиї“ реєстроване товариство з ограниченою порукою.

Членом дирекциї вибраний в місце померлого члена Симеона Павлюка п. Юліян Ю. Сас Яміньский, діловодчик общества „Самопомощ“ в Коломиї.

Особенні вписи: Розвязане товариства на підставі рішення загального зборy з 24 вересня 1910 і его ліквідация.

Ліквідаторами вибрані: пп. др. Влодимир Дудикевич, адвокат в Коломиї і Юліян Ю. Сас Яміньский, діловодчик общества „Самопомощ“ в Коломиї.

Вірителїв взиває ся, щоби з претенсиями до Товариства зголосили ся.

П. П. ліквідаторів взиває ся, щоби ліквідацию общества сего в протягу 90 днів перевели і о сім судови донесли в цїли вичеркнення з реєстру фірми общества.

Дата впису: 6 мая 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II

Коломия, дня 6 мая 1912.

L. cz. Firm. 281/12 Stow. II 348 (6752)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lipsko poczta Narol.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Lipsku, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: umarli ks. Andrzej Pączka, Błażej Brodzoń, Paweł Plaskacz, Jan Stankiewicz.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Ks. Józef Jawżyński, przewodniczącym, Adolf Brzyski zastępcą przewodniczącego, Franciszek Wołoszyn, Józef Brzyski i Adolf Kluczyński, członkami zarządu.

Dzień wpisu: 5 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 28 lutego 1912.

L. cz. Firm. 188/12 Pojed. Rg. A. 88 (6644 1—3)

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Należy wpisać do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Nawojowa.

Brzmienie firmy: Adam hr. Stadnicki.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyszynk i drobna sprzedaż palonych napojów spirytusowych, wyszynk piwa, wina, wina owocowego, podawanie kawy, herbaty, czekolady i innych napojów ciepłych i chłodników, utrzymywanie gier dozwolonych, bilardu i kręgielni.

Właściciel: Adam hr. Stadnicki.

Dzień wpisu: 24 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 20 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 208/12 Sp. II. 213 (6811 1—3)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Nowy Sącz.

Brzmienie firmy: Bank związkowy w Nowym Sączu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana firmy na: „Kasa Związkowa w Nowym Sączu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, uchwalona na walnem zgromadzeniu dnia 21 kwietnia 1912

Zmiana statutu: § 1 obecnie opiewa: Podpisani tworzą związek pod firmą: „Kasa Związkowa w Nowym Sączu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“.

Data wpisu: 29 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 11 maja 1912.

L. cz. Firm. 177/12 Stow. I. 262 (6077)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Frysztak.

Brzmienie firmy: „Towarzystwo zaliczkowe we Frysztaku, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“.

Członkowie wystąpili: Ks Franciszek Prusak, Wincenty Dukiet, jako członkowie Dyrekcyi i Andrzej Kurowski, jako zastępca członka Dyrekcyi.

Członkowie Dyrekcyi wybrani: Czesław Bogdalski, pensyonowany kierownik szkoły ludowej w Lubli, dr. Wiktor Natter, lekarz we Frysztaku, zastępcą Dyrektora Bronisław Marcinkowski, właściciel realności we Frysztaku.

Data wpisu: 3 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 27 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 171/12 Stow. III. 193 (5541)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Miejsce Piastowe.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Miejscu Piastowem, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Data statutu: 24 lutego 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa jest starać się o materyalne i moralne podniesienie członków Spółki, mianowicie przez:

a) udzielanie członkom w miarę potrzeby użyteczności celu i w miarę funduszów pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu, a to z funduszów, które Spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej nieograniczonej poręki swych członków,

b) danie możności do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych a marnie leżących, w ten sposób, iż spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności,

c) popieranie tworzenia spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

Dyrekcya: Józef Albrycht, rolnik i naczelnik gminy w Miejscu Piastowem, jako przełożony Zarządu, Stanisław Wawrzkowicz, rolnik w Miejscu Piastowem, jako zastępca przełożonego Zarządu, Jan Sznajder, Piotr Węgrzyn, Karol Węgrzyn, wszyscy rolnicy w Miejscu Piastowem, jako członkowie Zarządu.

Podpis firmy: uskutecznia się w ten sposób, iż pod wyciśniętą pieczątką Spółki kładzie podpis przełożony Zarządu względnie jego zastępca i jeden z członków Zarządu.

Ogłoszenia od Spółki pochodzące winny być podpisane przez przełożonego Zarządu względnie jego zastępcę, wyjąwszy wypadki przewidziane z §§ 17, 30 i 36, w myśl których ogłoszenie podpisuje przewodniczący Rady nadzorczej lub jego zastępca.

Do umieszczenia ogłoszeń służy tablica przed lokalem Spółki.

Ogłoszenie na tablicy wystawione winno mieć datę wystawienia na tablicy i zdjęcie z niej stwierdzoną podpisem przełożonego Zarządu. Z reguły winno być ogłoszenie wystawionem na tablicy przez dni 14.

Ogłoszenie Walnego Zebrania winno być nadto podanem do wiadomości członków przez rozesłanie cyrkularza (§§ 5 i 36).

Wrazie potrzeby umieszczać będzie Spółka swe publiczne ogłoszenia w „Czasopiśmie dla Spółek rolniczych“ wydawanem przez krajowy Patronat.

Udział członków: Każdy członek jest obowiązanym wpłacić do kasy Spółki przynajmniej jeden udział wynoszący dziesięć koron.

Jeden członek nie może mieć więcej udziałów niż 5.

Odpowiedzialność: Członkowie są obowiązani w myśl ustawy o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych ręczyć wspólnie (solidarnie) całym swym majątkiem za zobowiązania Spółki wobec trzecich, o ileby na pokrycie tychże zobowiązań w razie likwidacyi lub upadłości Spółki majątek nie wystarczył.

Data wpisu: 19 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 13 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 141/12 Stow. I. 310 (6078)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Szymbark.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Szymbarku, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Zastępca przełożonego zarządu Szczepan Wójcik zmarł, a w miejsce jego na walnem zgromadzeniu odbytem na dniu 25 lutego 1912 wybrano Władysława Pawłowskiego organistę w Szymbarku zastępcą przełożonego zarządu.

Data wpisu: 29 marca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 23 marca 1912.

L. cz Firm. 485/12 (6568)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych firmy: Chrześciańska Spółka kramarzy w Leżajsku, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką z uwidocznieniem w odnośnej rubryce następujących okoliczności:

1. Spółka ta zawiązaną została na podstawie statutów uchwalonych na walnem zebraniu członków założycieli w Leżajsku dnia 24 marca 1912.

2. Siedzibą Spółki jest Leżajsk.

Czas trwania Spółki jest nieograniczony.

3. Celem spółki jest dostarczanie członkom wszelkich artykułów sprzedawanych na odpustach drogą cząstkowej sprzedaży nabytych burtownie.

4. Zarząd spółki wybrany na powoła-

nym zebraniu składa się z następujących trzech Dyrektorów:

1. Ks. Fulgentego Szklannego, wikarego w Leżajsku,

2. Franciszka Bereziewicza,

3. Antoniego Goździeckiego, kramarzy w Leżajsku.

5. Ogłoszenia umieszczane będą na tablicy przed lokalem Spółki i rozlepianie w siedzibie Spółki.

6. Spółka podpisywać się będzie w ten sposób, iż pod pieczęcią (stampilią) firmy położą podpisy swoje dwaj członkowie dyrekcyi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 27 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 456/12 (6010)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo gospodarczych firmy:

Spółka oszczędności i pożyczek w Siennowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, z uwidocznieniem w odnośnej rubryce następujących okoliczności:

1. Spółka ta zawiązana została na podstawie statutów uchwalonych na walnem zebraniu członków-założycieli w Siennowie dnia 25 lutego 1912.

2. Siedzibą Spółki jest gmina Siennów, a okręg spółki stanowi gmina Siennów.

Czas trwania jest nieograniczony.

3. Celem spółki jest starać się o materyalne i moralne podniesienie członków spółki przez:

a) udzielanie członkom w miarę potrzeby użyteczności celu i w miarę funduszów, pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemysle i handlu a to z funduszów, które Spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej nieograniczonej poręki swych członków,

b) danie możności do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych, a marnie leżących w ten sposób, iż spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności,

c) popieranie tworzenia spółki i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

4. Zarząd spółki wybrany na powołanym zebraniu składa się z następujących członków:

1. Ks. kanonik Andrzej Jarosz w Siennowie, jako przełożony zarządu,

2. Jan Jarosz, rolnik w Siennowie, jako zastępca przełożonego zarządu,

3. Kazimierz Siupik, rolnik w Siennowie,

4. Wojciech Potoczny, rolnik w Siennowie,

5. Antoni Cielec, rolnik w Siennowie, jako członkowie zarządu.

5. Ogłoszenia umieszczane będą na tablicy przed lokalem spółki, a wrazie potrzeby także w czasopiśmie wydawanem dla spółek przez krajowy Patronat.

6. Członkowie Spółki ręczą wspólnie (solidarnie) całym swym majątkiem za zobowiązania spółki wobec osób trzecich, o ileby na pokrycie tychże zobowiązań wrazie likwidacyi lub upadłości spółki majątek jej nie wystarczał.

7. Spółkę podpisywać się będzie w ten sposób, iż pod pieczęcią (stampilią) firmy położy podpis swój przełożony zarządu względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

C. k. Sąd obwodowy Oddział V.
Rzeszów, dnia 20 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 358 Rg. A. I. 356 (6984)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru oddziału A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów, ul. Karola Ludwika 3.

Brzmienie firmy: Kauczyński i Oberski. Wystąpił spólnik Adam Jan Kauczyński. Odtąd właścicielem sam Leon Oberski, który firmę podpisywać będzie przez wypis jej brzmienia.

Dzień wpisu: 4 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 26 lutego 1912.

L. cz. Firm. 247 Sp. III. 116 (6748)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru firm spółkowych wykreślono:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: Galicyjskie akcyjne Towarzystwo dla przedsiębiorstw elektrycznych, wodociągów i kanalizacyi, po niemiecku (Galizische Aktiengesellschaft elektrischer Unternehmungen Wasserwerke und Kanalisationsanlangen.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) urządzanie, nabywanie i prowadzenie stacyj elektrycznych i innych zakładów dla oświetlenia elektrycznego, przeniesienia siły i oddawania prądów dla celów przemysłowych i innych, b) zakładanie i prowadzenie elektrycznych kolei niższego rzędu i innych elektryką poruszanych środków transportowych, jak w ogóle przemysłowe użytkowanie elektrotechniki niemniej partycypowanie w innych istniejących stowarzyszeniach i przedsiębiorstwach dla przemysłowego użytkowania elektrotechniki, c) zakładanie i prowadzenie wodociągów i przedsiębiorstw kanalizacyjnych, niemniej partycypowanie w innych podobnych przedsiębiorstwach i towarzystwach, d) ustanawianie filii w Galicyi i Bukowinie, — skutkiem zwinięcia przemysłu i ukończenia likwidacyi.

Data wpisu: 22 lutego 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 16 lutego 1912.

L. cz. Firm. 1514 Rg C. 9 (6070)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm z ograniczoną odpowiedzialnością.

Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: Przedsiębiorstwo naftowe Wolski, Korsak, Weydlich i Spółka z ograniczoną poręką.

Zawiadowcy: Wiktor Korsak właściciel dóbr ul. Leona Sapiehy 10, który łącznie z dotychczasowym i ponownie wybranym zawiadowcą Janem Zawadowskim, lub też jeden z nich łącznie z jednym z prokurzystów firmę podpisze.

Prokurę udzielono: Kazimierzowi Neumanowi inżynierowi we Lwowie ul. Mickiewicza 7 i Kazimierzowi Weydlichowi właścicielowi dóbr we Lwowie ul. Nabielaka 23.

Dzień wpisu: 19 listopada 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy. Oddział IV.
Lwów, dnia 10 listopada 1912.

L. cz Firm. 218 Rg. C. 205 (6291)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru handlowego firm spółkowych wciągnięto co następuje.

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „Spółka sprzedaży i układania parkietów, oraz deszczułek posadzkowych we Lwowie, spółka z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: organizacya handlu deszczułkami dębowemi, bukowemi, jaworowemi i jasionowemi, sprzedaży podłóg miękkich i twardych okrętowych, oraz materyałów na ślepe podłogi, niemniej parkietów, wreszcie układanie tych przedmiotów we Lwowie i na prowincyi, a do tego celu zmierza spółka przez kupno i sprzedaż deszczułek dębowych, bukowych jasionowych i jaworowych, oraz parkietów, niemniej przez układanie, zupełne wykończenie, oraz reperatury podłóg wszelkiego rodzaju.

Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie zdziałanym w formie aktu notaryalnego z daty Lwów 2 stycznia 1912 l. rep. 4463 i dodatkowej deklaracyi z daty Lwów, 29 stycznia 1912 l. rep. 4710.

Czas trwania: 2 lata, t. j. do końca grudnia 1913.

Wysokość kapitału zakładowego: 200.000 koron, na co wpłacono w gotówce 50.000 koron.

Uprawniony do zastępstwa; zarząd złożony z trzech zawiadowców.

Zawiadowcy: Izrael Nagel, Artur Falter i Efroim Salamon Drezner — kupcy we Lwowie.

Podpis firmy: firmę podpisują dwaj zawiadowcy łącznie, albo jeden zawiadowca łącznie z prokurzystą.

Ogłoszenia: uskuteczniane będą w „Gazecie Lwowskiej“, a w razie potrzeby w innych pismach krajowych i zagranicznych.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 30 stycznia 1912.

Kuratele.

L. cz. P. VI. 57/12 (9) (7206 3—3)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Mikołaja Tarapatę w Berezowicy wielkiej.

Kuratorem jego ustanowiono Dmytra Debelskiego w Berezowicy wielkiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tarnopol, dnia 25 kwietnia 1912.

L. cz. P. 137/12 (5) (6838 3—3)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Jana Sukiennika w Mordarce.

Kuratorem jego ustanowiono Franciszka Sukiennika w Mordarce.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Limanowa, dnia 24 maja 1912.

L. cz. L. I. 10/11 (6) (6841)

Edykt.

Regina z Gąsieniców Bogdanowska, żona Jana z Zakopanego oddaną została pod kuratelę z powodu marnotrawstwa.

Kuratorem jej ustanowiony został Maciej Gąsienica Józkowy z Zakopanego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I
Nowy Targ, dnia 16 grudnia 1911.

L. cz. P. 46/12 (1) (6897 3—3)

Edykt.

Nad Docią Bojko vel Nykołajczuk z Tułukowa zawieszono kuratelę z powodu choroby umysłowej.

Kuratorem dla niej ustanowiono Hrycka Bojko vel Nykołajczuka.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zabłotów, dnia 1 maja 1912.

Ч. сп. L. 17/11, P. 154 11 (6833)

Едикт.

За умислово хору узнано Анну Яковеньчук в Уторопах.

Куратором єї установлено Дмитра Зелїньского в Уторопах.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ V.
Яблонів, 24 мая 1912.

L. cz. P. 30/12 (6359)

Edykt.

Nad Heleną v. Tyszkowską z Kosowa, Hipolim Hryhorcowym z Kosowa, Wasylem Susakiem s. Iwana Wierzbowca, Anną Jaremijczuk z Moskalówki, — z powodu choroby umysłowej — i Lukienem Stołaszczukiem syn Iwana, z Jaworowa z powodu marnotrawstwa zawieszono kuratelę.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kosów, dnia 10 kwietnia 1912.

L. cz. P. 18/12 (10) (7329)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Wincentego Głowacza w Jastrząbce starej.

Kuratorem jego ustanowiono Jana Głowacza w Jastrząbce starej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnów, dnia 27 kwietnia 1912.

L. cz. L. II. 1/12 (4), P. II. 16/12 (4) (7340)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Michała Pałaszowanego w Gródku Jagiellońskim.

Kuratorem jego ustanowiono Dmytra Pałaszowanego w Gródku Jagiell.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Gródek Jagiell, dnia 28 lutego 1912.

L. cz. L. 12/12 (7343)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Pawła Dranickiego rolnika w Trościańcu.

Kuratorem jego ustanowiono Michała Syma rolnika w Trościańcu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jaworów, dnia 15 maja 1912.

L. cz. L. V. 1/12 (11), P. V. 86/7 (7344)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Karola Podedwornego w Żabińcach.

Kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Lechmana w Żabińcach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kopyczyńce, dnia 27 marca 1912.

L. cz. P. IV. 241/11 (10) (7141)

Edykt.

1. Chanę Feigę Brestinker,
2. Jana Buczaka,
3. Maryę Lewicką,
4. Annę Gizalową,
5. Henrykę Zofię 2 im. Lisnowolską,
6. Leibę Mojżesza Geislara,
7. Karolinę Kostecką,
8. N. N. (włóczęgę),
9. Anastazyę Orzechównę,
10. Ignacego Schapirę,
11. Izraela Steila,
12. Jędrzeja Jurasza,
13. Emila Sarnickiego,
14. dr. Tadeusza Swiderskiego,
15. Feigę Salzman,
16. Katarzynę Worobec,
17. Jadwigę Witkowicką,
18. Jana Wójcika,
19. Gerszona Tanda — uznano umysłowo chorymi.

Kuratorami ustanowieni zostali:

ad 1. Konstanty Zalitacz.
2. Stanisław Trąda.
3. Jan Glick.
4. Grzegorz Cybrucha.
5. Zygmunt Dewicz.
6. Berta Tratta.
7. Stefan Wowk.
8. Eliasz Choma.
9. Grzegorz Pacierko.
10. Schulim Schmer.
11. Leon Steil.
12. Jan Sozański.
13. Józef Maciulski.
14. dr. Mieczysław Swiderski.
15. Izaak Rapaport.
16. Antoni Worobec.
17. dr. Bronisław Ostaszewski.
18. Antoni Hnatów.
19. Jakób Tand.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział XXVII.
Lwów, dnia 31 marca 1912.

Upadłości.

L. cz. S. 2/12 (1) (7268 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zezwolił na otwarcie kupieckiego konkursu do majątku Towarzystwa kupieckiego kredytowego dla handlu i przemysłu w Przemyślu, stow. zare. z ogran. poręką.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę Sądu krajowego Pawła Wojtasiewica, zaś tymczasowym zawiadowcą masy dr. Bernarda Gansa, adw. w Przemyślu.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi wyznaczonej na dzień 18 czerwca 1912 godz. 10 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 16 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie, najdalej do dnia 1 sierpnia 1912, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 13 sierpnia 1912 godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Przemyślu, lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Przemyśl, dnia 29 maja 1912.

L. cz. S. 6/12, 7/12, 8/12 (2) (7158 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku handlu zarejestrowanego pod firmą Seider et Tannenbaum, handel towarów bławatnych w Stanisławowie, jakoteż do prywatnego majątku osobiście odpowiedzialnych spólników Rubina Seider i Jonasa Tannenbauma w Stanisławowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę wyższego sądu kraj. Teofila Gielitowicza, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Adolfa Segla, adwokata w Stanisławowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 14 czerwca 1912 godzina 10 przed południem w tym Sądzie w biurze Nr. 118 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy, lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie, najdalej do dnia 20 lipca 1912 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 14 sierpnia 1912 o godzinie 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu

zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczniouych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Stanisławowie, lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 31 maja 1912.

G. Zl. S. 23/12 (1) (7201 3—3)

Concursedict.

Das k. k. Kreisgericht in Tarnopol hat die Eröffnung des Concurses über das Vermögen des Moses Salomon Charap nicht registrierten Spezereiwarenhändlers in Tarnopol bewilligt.

Der k. k. Landesgerichtsrat Klemens Zahradnik in Tarnopol wird zum Concurscommissär, Herr Dr. Eliasz Adolf Sygall, Landesadvokat in Tarnopol zum einstweiligen Masseverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der auf den 20 Juni 1912 Nachmittags 4 Uhr, bei diesem Gerichte, Zimmer Nr. 8 anberaumten Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder die Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters ihre Vorschläge zu erstatten und den Gläubigerauschuss zu wählen.

Ferner werden alle, die einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis 5 Juli 1912 bei diesem Gerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Anmeldung und bei der auf den 15 Juli 1912 Nachmittags 4 Uhr ebendort anberaumten Liquidierungstagsatzung zur Liquidierung und Rangbestimmung zu bringen.

Gläubiger, welche die Anmeldungsfrist versäumen, haben die durch neue Einberufung der Gläubigerschaft und Prüfung der nachträglichen Anmeldung sowohl den einzelnen Gläubigern als der Masse verursachten Kosten zu tragen und bleiben von den auf Grund eines förmlichen Vertheilungsentwurfes bereits stattgehabten Vertheilungen ausgeschlossen.

Die bei der Liquidierungstagsatzung erscheinenden angemeldeten Gläubiger sind berechtigt, durch freie Wahl an Stelle des Masseverwalters, dessen Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigerausschusses, die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die Liquidierungstagsatzung wird zugleich als Vergleichstagsatzung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der „Lemberger Zeitung" erfolgen.

Gläubiger, die nicht in Tarnopol oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zum Empfange der Zustellung zu benennen, widrigenfalls auf Antrag des Concurscommissärs für sie auf ihre Gefahr und Kosten ein Zustellungsbevollmächtigter bestellt werden würde.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV.
Tarnopol, am 6 Juni 1912.

L. cz. S. 18/12 (7) (7267 2—3)

Na podstawie wniosków, poczynionych przez jawiących się na audyencyi dnia 17 maja 1912 wierzycieli masy rozbiorowej Lazarusa Horowitza, kupca we Lwowie, tymczasowo ustanowionego zawiadowcę masy adwokata pana dra Stanisława Ungera, zatwierdza się w urzędzie z powołaniem się na poprzednio złożone przyrzeczenie sumiennego spełniania obowiązków urzędowych, a zastępcą zawiadowcy masy ustanawia się pana Maryana Lasockiego, kupca we Lwowie.

Nowo ustanowionego zastępcę zawiadowcy masy pana Maryana Lasockiego wzywa się, ażeby w przeciągu 10 dni jawił się u komisarza sądowego (biuro Nr. 20) celem złożenia przyrzeczenia sumiennego spełnienia obowiązków ciężących na nich w myśl ord. konk.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział VII.
Lwów, dnia 24 maja 1912.

L. cz. S. 28/12 (1) (7266 2—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku niezarejestr. spółki jawnej pod firmą Simon Hamber i Moses Schilling we Lwowie, pl. Gołuchowskich l. 1 jakoteż do prywatnego majątku osobiście odpowiedzialnych spólników tej firmy Mosesa Schillinga i Simona Hambera.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę Sądu krajow. Józefa Dobiję, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dr. Leona Wasserbergera we Lwowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 18 czerwca 1912 godz. 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 20 przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 5 lipca 1912 a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 8 lipca godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają we Lwowie lub w pobliżu Lwowa mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 4 czerwca 1912.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1912 r.

według czasu średnio-europejskiego

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{45}}$, 7^{25}, **8^{50}**, 10^{05}, 1^{10}*), **1^{30}**, **2^{00}**§), 5^{40}, $7^{\underline{25}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{50}}$

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

†) z Mszany od 15 czerwca do 30 września włącznie codziennie.

Z Podwołoczysk: 7^{20}, 11^{30}, **1^{50}**§), **2^{15}**, 5^{30}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{05}}$**, 5^{15}††), $5^{\underline{45}}$†), 7^{40}. 10^{25}*) **1^{55}**, 5^{52}, **$6^{\underline{26}}$**, $9^{\underline{34}}$

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{28}, 11^{40}, 4^{25}, $6^{\underline{45}}$, $10^{\underline{19}}$§), $11^{\underline{00}}$

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 7^{50}, 9^{55}, 2^{10}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{10}, 1^{25}, $7^{\underline{57}}$

Z Jaworowa: 8^{12}, 4^{20}

Z Podhajec: 11^{10}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 10^{01}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze":

Z Podwołoczysk: 7^{01}, $11^{\underline{11}}$, **1^{36}***), **2^{00}**, 5^{10}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{26}*), 10^{49}, $6^{\underline{29}}$*), $10^{\underline{01}}$, $12^{\underline{00}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Ze Stojanowa: 9^{42}, $6^{\underline{11}}$.

na dworzec „Lwów-Łyczaków":

Z Podhajec: 7^{08}*), 10^{31}, $6^{\underline{11}}$*), $9^{\underline{41}}$, $11^{\underline{43}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{40}}$, **8^{22}**, 8^{35}, **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{45}*), 5^{46}†), $6^{\underline{05}}$, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Mszany.

Do Podwołoczysk: 6^{10}, 10^{35}. **2^{16}**§), **2^{27}**, 2^{50}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{12}}$

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{50}}$**, 6^{10}, **9^{15}**. 9^{37}, **2^{25}**, 3^{05}*), $6^{\underline{28}}$†), $7^{\underline{58}}$††), $11^{\underline{00}}$

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 6^{00}, 7^{30}, 10^{02}§), 1^{45}, $6^{\underline{50}}$, $11^{\underline{25}}$

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{58}, 9^{05}, 3^{50}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{35}, 2^{21}, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 8^{40}, 5^{45}

Do Podhajec: $5^{\underline{55}}$, 4^{53}.

Do Stojanowa: 7^{55}, 5^{20}

z dworca „Lwów-Podzamcze":

Do Podwołoczysk: 6^{25}, 10^{55}, **2^{29}***), **2^{42}**, 3^{07}†), $9^{\underline{01}}$, $11^{\underline{30}}$

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{09}, 1^{21}*), 5^{15}, $10^{\underline{40}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Do Stojanowa: 8^{12}, 5^{38}.

z dworca „Lwów-Łyczaków":

Do Podhajec: 6^{28}, 1^{40}*), 5^{36}, $10^{\underline{59}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic: codziennie 6^{55}
codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{29}, 11^{00}, 3^{42}, 5^{17}, $9^{\underline{30}}$
od 1 maja do 30 września $7^{\underline{43}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{40}
od 1 maja do 31 maja 3^{42}, $9^{\underline{30}}$

Z Janowa:
codziennie: od 1 maja do 30 września 1^{11}, $9^{\underline{10}}$
w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września $10^{\underline{10}}$

Z Lublenia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

Z Winnik: tylko w sobotę i niedzielę $12^{\underline{16}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{02}
codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{22}, 10^{05}, 2^{35}, $6^{\underline{31}}$, $8^{\underline{35}}$
od 1 maja do 15 września 4^{21}
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{30}
od 1 maja do 31 maja 2^{35}, $8^{\underline{35}}$

Do Janowa:
codziennie: od 1 maja do 30 września 10^{15}, 3^{03}
w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września 1^{26}

Do Lublenia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września 2^{40}

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczorem do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.
Pociąg pospieszny, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{16} po południu do Podwołoczysk, odjeżdża z peronu 2, schody II.
Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{50} po południu do Krasnego, odjeżdża z peronu położonego tuż za halą na wschód, wejście przez schody IV., peron 4.
Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{35} po południu do Brzuchowic, odjeżdża z peronu 3, schody III.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Stanisławowie.

L. 598/III. (1) (7373)

Rozpisanie robót.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Stanisławowie ma zamiar oddać w drodze publicznego przetargu dostawę:

I. Żwiru tłuczonego dla nawierzchni kolei:

1. 28 500 m³ dla szlaku kolei Lwów Nepołokowce,
2. 1000 m³ dla szlaku kolei Delatyn-Worenienka,
3. 3000 m³ dla szlaku kolei Chryplin Husiatyn,
4. 6 0 m³ dla szlaku kolei Tarnopol Denysów-Kopyczyńce,
5. 600 m³ dla szlaku kolei Czortków Zaleszczyki,
6. 1200 m³ dla szlaku kolei Tarnopol Kupyczyńce,
7. 1200 m³ dla szlaku kolei Wygnanka-Skała-Iwanie puste z kamieniołomów hr. Gołuchowskiego.

II. Żwiru rzecznego rafowanego z przymieszką piasku do 30%:

1. 2000 m³ na składowiskach w Chryplinie,
2. 3500 m³ na składowiskach w Haliczu lub Chodowicach,
3. 2000 m³ na składowiskach w km 19 2 szlaku kolei Stryj Stanisławów,
4. 1000 m³ na składowiskach w Wistowie,
5. 2500 m³ żwiru rzecznego nierafowanego na składowiskach w Rakowczyku lub Tłumaczyku.

III. Materyały budowlane:

1 około 2500—4000 m³ kamienia łamanego na składowiskach między stacyami Delatyn-Woronienka,

2. około 500—1000 m³ kamienia w dużych bryłach na składowiskach, jak poz III 1,

3. Graniczniki wedle potrzeby wykonane wedle wzorów c. k kolei państw. z dostawą na składowiskach tejże kolei,

4. Piasek budowlany wedle potrzeby z dostawą do jednej ze stacyi c. k. kolei państwowych,

5. kamienie kilometrowe wedle potrzeby z dostawą do jednej ze stacyi c. k. kolei państwowych,

6 kamienie hektometrowe wedle potrzeby z dostawą do jednej ze stacyi c k. kolei państwowych,

7. kamienie ciosane wedle potrzeby z dostawą do jednej ze stacyi c. k. kolei państwowych,

8. kostki brukowe 20×20×20 cm z dostawą do jednej ze stacyi c k. kolei państwowych,

9. płyty chodnikowe 30×30 cm i 50×50 cm z dostawą do jednej ze stacyi c. k kolei państwowych,

10. około 150 000—200 000 sztuk cegieł palonych zwyczajnych z dostawą do jednej ze stacyi c. k. kolei państwowych,

11. dachówki i gąsiory wedle potrzeby franko wagon jednej ze stacyi c. k. kolei państwowych,

12 około 150 000—200 000 kg. wapna niegaszonego franko wagon jednej ze stacyi c. k. kolei państwowych. Dowód wydatności należy załączyć.

13. gips palony wedle potrzeby włącznie z workiem,

14. cement portlandzki wedle potrzeby franko wagon jednej ze stacyi c. k. kolei państwowych.

Jakość cementu należy wykazać poświadczeniem z rządowej stacyi doświadczalnej dla materyałów, przyczem nadmienia się, że nie będą uwzględnione orzeczenia z lat ubiegłych.

Nadto zastrzega sobie podpisana c. k. Dyrekcya kolei państwowych prawo robienia prób z dostarczyć się mającym cementem, wedle istniejących norm Towarzystwa austr ackich inżynierów i architektów we Wiedniu, a mianowicie przy dostawie każdych 100 q a mianowicie próby ze względów na stałość, objętość, miękkość, rozpoczęcia tężenia i wiązania.

Przy dostawie zaś każdych 200 q także ze względu na wytrzymałość na ciągnienie i ciśnienie.

15) cegły ogniotrwałe zwyczajnej miary wedle potrzeby, z dostawą do jednej ze stacyi c. k. kolei państwowych;

16) cegły ogniotrwałe fasonowe, wykonane wedle każdorazowego rysunku, z dostawą do jednej ze stacyj c. k. kolei państwowych;

17) glinkę ogniotrwałą mieloną wedle potrzeby, z dostawą do jednej ze stacyi c. k. kolei państwowych;

18) mączkę szamotową wedle potrzeby, z dostawą do jednej ze stacyi c. k. kolei państwowych.

IV. Maty (rogóżki) do wozów osobowych.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych zastrzega sobie prawo podane ilości materyałów zniżyć lub podwyższyć do 10%. Próbki glinki, cegieł ogniotrwałych i rogóżek należy adresować do c. k. Zarządu magazynu materyałowego w Stanisławowie. wszystkie zaś inne wzory, których się nie zwraca — należy osobno opakować i nadesłać opłacone do c. k. Dyrekcyi w Stanisławowie. Dostawa wszystkich przedmiotów z wyjątkiem żwiru i rogóżek ma nastąpić w miarę potrzeby w ciągu roku 1913 na podstawie częściowych zamówień, rogóżki zaś w czasie od 1 sierpnia 1912 do 31 lipca 1913 Dostawa żwiru ma być uskutecznioną w połowie do 31 marca, a w drugiej połowie do końca czerwca 1913 r.

Postanowienia, dotyczące wnoszenia ofert, ogólne i szczegółowe warunki dostawy, formularze dla ofert mogą być w biurze dla konserwacyi i budowy kolei, oddział I 1. c k. Dyrekcyi kolei państwowych w Stanisławowie w godzinach urzędowych przejrzane, tam też można otrzymać formularze ofert

Oferty wraz z wykazem cen ostemplowane 1 kor. od każdego arkusza, opieczętowane, mają być opatrzone napisem:

„Oferta na dostawę „szutru", „kamienia", „cegły" i t. p. i oddane najpóźniej do dnia 30 czerwca b. r. 12 godziny w południe do protokołu podawczego c. k. Dyrekcyi kolei państwowych w Stanisławowie lub też ofrankowane nadesłane pocztą.

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi w dniu 1 lipca o 10 tej godzinie przed południem, przyczem mogą być oferenci lub tychże wykazani zastępcy, osobiście obecni

Przed wniesieniem oferty należy złożyć w kasie c. k. Dyrekcyi kolei państwowych w Stanisławowie wadyum w gotówce, wynoszące 5 prc. oferowanej kwoty. Przy złożeniu papierów wartościowych, należy wartość ich obliczyć przy uwzględnieniu kursu dziennego.

Oferenci związani są swymi ofertami do 6 tygodni.

C. k Dyrekcya kolei państwowych w Stanisławowie zastrzega sobie prawo przyjęcia względnie odrzucenia ofert przedłożonych według swego swobodnego uznania

Oferty, w których zostały poczynione jakiekolwiek zmiany zasadnicze, nie będą uwzględnione.

Stanisławów, w czerwcu 1912.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

Ogłoszenie.

Walne Zgromadzenie

delegatów i reprezentantów powiatowej Kasy dla chorych w Ustrzykach dolnych odbędzie się we wtorek dnia 25 czerwca 1912 o godzinie 3 po południu w biurze kasy z następującym

Porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Zarządu z czynności i rachunków za rok 1910/1.
3. Sprawozdanie Wydziału nadzorczego.
4. Wybór Zarządu kasy w myśl § 25 statutu.
5. Wybór Wydziału nadzorczego w myśl § 28 statutu.
6. Wybór Sądu polubownego w myśl § 32 statutu.
7. Wnioski.

Jeżeli o godzinie 3 po południu nie będzie kompletu przepisanego w § 30 statutu, odbędzie się w tym samym dniu drugie Walne Zgromadzenie o godzinie 6 po południu z tym samym porządkiem dziennym, które będzie miało moc uchwalania bez względu na ilość obecnych.

Z Zarządu pow. Kasy dla chorych.

W Ustrzykach dolnych dnia 12 czerwca 1912.

Przewodniczący:
Herczka.

Obwieszczenie.

Podaję do wiadomości, iż nie podpisałem nikomu weksla jako ręczyciel przeto każdy okazany weksel **z podpisem Froim Jakobowicz jest fałszywy i nie zostanie przyjęty.**

Czarnokońce Wielkie, dnia 10 czerwca 1912.

Froim Jakobowicz.

HANDEL ZAŁOŻONY W R. 1789.

ANNA SZYDŁOWSKA

przedtem FRYDEBYK SCHUBUTH i Ska

we Lwowie, Rynek l. 45

poleca

Bardzo aromatyczne **HERBATY** **w smaku znakomite**

CONCO Nr. I. ½ kg. kor. 3·80
SOUCHONG Nr. II. ½ kg. kor. 4·60
ZBIÓR MAJOWY ½ kg. kor. 6·—
KAYSOV CESAR ½ kg. kor. 8·—

Znakomite okruchy z herbat ½ kg. kor. 3·60 i 4·60.

KAWY SUROWE

GUATEMALA Nr. 5 ½ kg. kor. 1·65
CEYLON Nr. 4 ½ kg. kor. 2·00
CEYLON Nr. 3 ½ kg. kor. 2·08
CEYLON Nr. 2 ½ kg. kor. 2·16
CEYLON Nr. 1 ½ kg. kor. 2·24
ZŁOTA JAWA, MOCCA perłówka ½ kg. kor. 2·16.

Kawa codziennie świeżo palona ½ kg. kor. 2·— i 2·40.

Rumy bremskie, Koniak franc. i węg. Czekolada, Kakao i Oliwa nicejska. Miód lipowiec słoik 90 hal. i 1·60 kor. Przy pakietach pocztą opakowania nie zalicza.

Kolej miejscowa Łupków-Cisna.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie uchwały XIII Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia akcyonaryuszów kolei miejscowej Łupków-Cisna z dnia 13 czerwca 1912 z czystych zysków z roku 1911 umorzy się 107 sztuk akcyi pierwszeństwa tej kolei wylosowanych dnia 1 września 1911.

Numera tych akcyj są następujące:

85	87	103	117	150	152	181	183	188	202	229	329	346
371	395	409	419	431	462	477	491	499	576	590	597	639
654	698	715	807	826	838	842	850	861	865	873	835	948
983	985	988	991	1013	1057	1062	1063	1183	1210	1218	1242	1274
1298	1316	1393	1405	1410	1445	1512	1534	1538	1578	1579	1629	1636
1645	1649	1716	1770	1821	1887	1893	1902	1908	1923	1959	1966	1969
1971	2008	2013	2015	2053	2071	2121	2163	2202	2213	2274	2286	2317
2341	2365	2369	2405	2420	2421	2484	2522	2538	2580	2584	2596	2646
2657	2742	2746										

Cztery (4) akcye pierwszeństwa mianowicie Nr. 20, 903, 1543, 2751 wylosowane dnia 1 września 1911 przypadną dopiero dnia 1 lipca 1913 r. z ewentualnego czystego zysku za rok 1912 do spłaty.

Kwotę imiennej wartości tych wylosowanych akcyi wypłacać będzie począwszy od dnia 1 lipca 1912 Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie lub tegoż filia w Krakowie za zwrotem oryginalnych akcyi pierwszeństwa wraz z wszystkimi niezapadłymi kuponami i talonami, a to bez jakiegokolwiek potrącenia za podatki, należytości lub z innego tytułu

Kwoty przypadające na spłatę wylosowanych akcyi nie pobrane w ciągu trzech lat po ich zapadłości przepadają na rzecz funduszu rezerwowego Towarzystwa.

W zamian za każdą zwróconą wylosowaną akcyę pierwszeństwa otrzyma właściciel takiej akcyi, akcyę użytkowania na okaziciela opiewającą, zaopatrzoną kuponami i talonami (§ 15 statutu).

Za rok 1911 nie przypada żadna dywidenda na akcye Kolei miejscowej Łupków-Cisna.

We Lwowie, dnia 13 czerwca 1912.

Kolej miejscowa Łupków-Cisna.

Prezes Rady zawiadowczej:
Mieczysław Onyszkiewicz m. p.

(Przedruk nie będzie płacony.)

Zaproszenie

na

V. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Towarzystwa eskontowego w Bukaczowcach, które odbędzie się dnia 18 czerwca b. r. o godz. 11 przed południem w lokalu Towarzystwa l. k. 47 w Bukaczowcach, na które członków stowarzyszenia się zaprasza.

Porządek dzienny:

I. Sprawozdanie z rachunków za rok 1911 i udzielenie absolutoryum Dyrekcyi.
II. Rozdział zysku z roku 1911.
III. Wnioski członków.

W Bukaczowcach, 10 czerwca 1912.

Dyrekcya.

Źródła żelazne ze znaczną czynnością radium, **kwas węglowy, bogate kąpiele stalowe, wzmacniające kąpiele borowinowe, racyonalna kuracya wodolecznicza i mleczna** (kefir, kumys i t. p.).

Dorna

w Karpatach bukowińskich, stacya kolejowa u ujścia Dorny i Złotej Bystrzycy, 12 godzin od Bukaresztu, 11 godzin od Lwowa.

Telefon międzymiastowy.

Monumentalny budynek kąpielowy z oddziałami leczenia: terapią, elektryką i kąpielami świetlnemi, gimnastyka lecznicza zapomocą aparatów Zandera i Herza, hygieniczna i ortopedyczna gimnastyka dla dzieci, balneologiczne laboratoryum i instytut Röntgena. **Pawilon izolowany — wodociągi górskie,** kanalizacya, elektryczne oświetlenie, miejsca do zabawy, hala automobilowa, 2 razy dziennie koncert kapeli wojskowej (63 p. p.), wycieczki w okolice rumuńskie, siedmiogrodzkie i węgierskie, wozem, na koniu i tratwie. Nadzwyczajne skutki przy chorobach nerwowych, kobiecych, serca, niedokrewności, przewodów krwionośnych, ekssudatach. — Prospekty bezpłatnie. — Lekarskich wyjaśnień udziela c. k. lekarz zdrojowy ces. radca Dr. ARTUR LOEBEL. Wyjaśnień co do pomieszkań udziela Biuro komisyi zdrojowej w Dorna-Watrze.

Lwów, ul. Akademicka 3.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana Dąbrowskiego
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można
pocztą i przez korespondencyę.

Ostrzeżenie.

Ostrzegamy każdego w nabywaniu weksli naszych z dnia 26 maja 1912 od niejakiego Gutszteina z powodu, że wystawiciel Gutsztein sfałszował na tych wekslach daty płatności.

Przemyśl, 12 czerwca 1912.

Moses i Freida Bernauke.

DROBNE OGŁOSZENIA

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

Asnyka 7, II. piętro, 6 albo 4 pokoje z przynależnościami — balkon, elektryka **Tanio do wynajęcia od 1 lipca 1912.** Wiadomość tamże, parter na prawo.

Technik poszukuje jakiegokolwiek zajęcia lub lekcyi na lipiec, sierpień i wrzesień w Galicyi lub zagranicą za utrzymanie i skromne wynagrodzenie. Łaskawe zgłoszenia pod: **„Edward U. Technika, Lwów".**

Marki pocztowe. Kupuję wszystkie marki austryackie i zagraniczne, albumy z markami, płacę jak najwyższe ceny. — **Eugeniusz Steblecki. Lwów, Karmelicka 6.**

Dozorca żonaty, bezdzietny, — obrządku rz. kat., z dobremi świadectwami, potrzebny od **15 czerwca.** Zgłoszenia w Biurze Sokołowskiego, Pasaż Hausmana 9.

Wina

naturalne czyste niezaprawiane alkoholami, węgierskie, austryackie, francuskie, reńskie, hiszpańskie w najlepszej jakości po cenach najtańszych poleca **handel herbaty, kawy i wina**

EDMUNDA RIEDLA, LWÓW.

Rachunkowość.

Podręcznika do nauki rachunkowości według wykładów Klusik-Orzechowski, wyszło już z druku 18 zeszytów. — Tak te, jak i dalsze zeszyty nabywać można u wydawcy Aleksandra Ściborskiego, Lwów, ul. Chorążczyzny l. 16.

Ogłoszenie.

Towarzystwo młodzieży polskiej Białego Orła w Kleparowie w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 13 marca 1912 zamknęło swą działalność i przekształciło się w Towarzystwo „IV. Polska Drużyna Strzelecka" w Kleparowie, która należąc do Związkowego Towarzystwa „Polskie Drużyny Strzeleckie" we Lwowie pracuje intenzywniej i skuteczniej wśród tamtejszej młodzieży.

Ogłoszenie.

Rada nadzorcza Powiatowej Kasy zaliczkowej i oszczędności w Rawie ruskiej, (stow. zar. z ogr. poręką), zaprasza niniejszem Członków swoich na

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

które się odbędzie w Rawie ruskiej w budynku własnym dnia 22 czerwca 1912 r. o godzinie 4 po południu z następującym

Porządkiem dziennym:

1. Zmiana statutu.
2, Wnioski członków.

W razie, gdyby o godzinie 4 okazał się niedostateczny komplet członków do powzięcia prawomocnych uchwał, odbędzie się tego samego dnia o godzinie 5 po południu drugie Walne Zgromadzenie, na którem każda ilość obecnych członków będzie miała prawo uchwalać powyższe punkta porządku dziennego z mocą obowiązującą.

Rawa, dnia 11 czerwca 1912.

Ks. Jan Ruciński
sekretarz.

Jan Postępski
zastępca prezesa.

Spółka pożyczkowa stowarzyszenie zarej. z ograniczoną poręką w Niżniowie.

Zaproszenie.

Zapraszamy niniejszem Członków Spółki pożyczkowej w Niżniowie na

Walne Zgromadzenie

które się odbędzie dnia 27 czerwca 1912 o godzinie 4 po południu.

Porządek dzienny:

I. Przedłożenie rachunków wraz ze sprawozdaniem Dyrekcyi za r. 1911.
II. Wniosek Rady nadzorczej o udzielenie dyrekcyi absolutoryum.
III. Wniosek co do sposobu rozdzielenia zysku za rok 1911.
IV. Ewentualne wnioski członków.

Niżniów, dnia 11 czerwca 1912.

Leisor Fischhof. **Nathan Streisler.**

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12 — Telefon 527.